

ఓం భూర్భువః స్వః తత్సవితుర్వరేణ్యం భర్గోదేవస్య ధీమహి ధియోయోనః ప్రచోదయాత్

యోగేశ్వరీ గాయత్రీ

ఓం వందే భగవతీం దేవీం శ్రీరామంచ జగద్గురుం
పాదపద్మే తయోః శ్రీత్వా ప్రణమామి ముహుర్ముహుః

ప్రఖర ప్రజ్ఞ

సజల శ్రద్ధ

సంకల్పం - సంరక్షణ
వేదమూర్తి, తపోనిష్ఠ, పండిత
శ్రీరామ శర్మ ఆచార్య
శక్తి స్వరూపిణి
మాతా భగవతి దేవి శర్మ

ప్రధాన సంపాదకులు
డాక్టర్ ప్రణవ్ పండ్యా
సంపాదక మండలి
డాక్టర్ మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణ
ముక్కామల రత్నాకర్
డి.వి.ఆర్.మూర్తి
సాధన నరసింహాచార్య
శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాల్

సంపుటి 17 - సంచిక 09
ఫిబ్రవరి 2013
విడిప్రతి రూ॥ 12.00
సం॥ చందా రూ॥ 120
3 సం॥ చందా రూ॥ 350
10 సం॥ చందా రూ॥ 1116

పత్రిక చందా మనీ ఆర్డర్ ద్వారా
కాని, డ్రాఫ్టు ద్వారా కాని
పంపవలసిన చిరునామా
"శ్రీ వేదమాత గాయత్రీ ట్రస్టు"
గాయత్రీ చేతనా కేంద్రము
హెచ్.పి. రోడ్, మూసాపేట,
అశ్వినీ హౌస్ దగ్గర,
హైదరాబాదు - 500 018.

తీర్చిదిద్దబడిన జీవనమే కల్పవృక్షం

తీర్చిదిద్దబడిన జీవనశైలి కల్పవృక్షమే. ఈ వరాన్ని మానవునికి ఇచ్చిన సృష్టికర్త, దాని గొప్పదనాన్ని అర్థం చేసుకుని, నిలుపుకొనే బాధ్యతను కూడా అప్పజెప్పాడు.

సాధన ద్వారా సిద్ధి అనే సిద్ధాంతం సర్వవిదితమే. కాని దేనిని సాధన చేయాలి? ఈ విషయం చాలా మంది తప్పుగా అర్థం చేసుకుంటారు. ఏ దేవత ఆరాధనతో అభీష్టసిద్ధి లభిస్తుందో అది జీవితం తప్ప మరేదీ కాజాలదు.

దేనిని ఉపాసించాలి అనే విషయంలో దృక్పథాలు మారవచ్చు, కానీ ఉపాసన యొక్క తత్వజ్ఞానం అర్థం చేసుకుంటే దానిలోని సారం ఇంతే. ఆత్మ పరిష్కారానికి ఉపయోగపడే అన్ని ఉపాయాలను పాటించాలి. ఈ విధమైన పరిశ్రమ చేయడంలో ఎవరు ఎంత ప్రగతిని సాధిస్తే, వారికి ఉపాస్య దైవం యొక్క అనుగ్రహం అంతగా వర్షిస్తుంది. ఉపాస్య దైవం బాహ్యరూపం ఏదైనా కావచ్చు, కాని ఉపాస్య దైవం యొక్క ఆత్మ సాధకుని ఆత్మలో కలగలిసిపోతుంది.

దేనిని సాధన చెయ్యాలి? జవాబు ఒక్కటే - ఆత్మ సత్తాను సాధన చెయ్యాలి. తనను తాను తీర్చిదిద్దుకున్నవాడే అన్ని పరిస్థితుల, వస్తువుల లాభాలను అందుకోగలడు. సమర్థుడైన తోటమాలి వనాన్ని అందంగా చేయగలడు, కీర్తి గడించగలడు. జీవితాన్ని తీర్చిదిద్దుకోవడం అనే సాధన చేయడం వల్ల కలిగే లాభాలన్నీ రిద్ది-సిద్దులనే ఆకర్షణీయమైన, ఆలంకారికమైన పేర్లతో పిలవబడతాయి.

సుసంస్కృత జీవితానికి మరో పేరు కల్పవృక్షం - ఈ తథ్యాన్ని అర్థం చేసుకోవాలి. దీన్ని సాధించిన వారికి కోరుకున్నది పొందడం ఏ మాత్రం కష్టం కాదు.

పత్రిక అందనివారు మరియు పత్రికకు సూచనలు, సలహాలు ఇవ్వదలచినవారు ఈ క్రింది సంఖ్యలను సంప్రదించగలరు.
ఫోన్ : 040-23700722, 994911175, 94407 69798

వందకోట్లకు అధిపతి అయినా ఒక్క నిమిషం ఆయుష్షు కొనలేడు

విషయ సూచిక

1. సంపాదకీయం : తీర్చిదిద్దబడిన జీవనమే కల్పవృక్షం	1
2. విషయసూచిక-సద్గురు వచనామృతం : సత్యమేవ జయతే	2
3. వేదమంత్రం : ఆచరించిన దానినే ఉపదేశించాలి	3
4. గాయత్రీ విద్య - 29 : విజ్ఞానమయ కోశం	4
5. గాయత్రీ చిత్రావళి - 8 : సద్గురు ప్రాప్తి	7
6. బాలల భవితకు బంగారుబాట - 34 : కొంగు బంగారం	8
7. పరమపూజ్య గురుదేవుల సుదీర్ఘయాత్ర - 8 : భాగవత భూమికి యాత్ర-1	9
8. మస్తిష్కమే కల్పవృక్షం - 5 : ఇతరులను శాసించవచ్చు	13
9. యుగనిర్మాణ యోజన : మహాకాలుని గీత-సత్యంకల్పాలు - 2	15
10. స్వస్వరూప జ్ఞానం-1 : నేను ఏమిటి?	17
11. మనం - మన ఆరోగ్యం : శ్వాసను లోతుగా తీసుకో	23
12. జీవన విజ్ఞానం : అభినవ రక్తబీజాలు	25
13. ప్రాణ విజ్ఞానం : ప్రాణశక్తి ఊర్ధ్వగమనం - ఆశ్చర్యకరమైన పరిణామాలు	27
14. ఆదిశక్తి యొక్క లీలా కథలు - 32 : ఆత్మబల వికాసమే సాధన యొక్క ఫలశృతి	29
15. సాధనా విజ్ఞానం : తస్య వాచకః ప్రణవః	32
16. రోగరహిత జీవితం : టెలిపతి ద్వారా చికిత్స	35
17. సార్థక-సఫల జీవనానికై గురుమంత్రము	36
18. పూజ్య గురుదేవుల అమృతవాణి : దేవతల రహస్యం-3	37
19. నా వారితో నా మాట : శక్తి పీఠాలు శక్తి కేంద్రాలుగా మారే సమయం ఆసన్నమయింది	41
20. ఆరోగ్యమే మహాభాగ్యం-27 : హోమియో వైద్య సేవ	44
21. ధారావాహిక ప్రజ్ఞోపనిషద్ - ఆరవ అధ్యాయం (మొదటి ప్రకరణం): సత్సాహస-సంఘర్షణ ప్రకరణం	45
22. సుమతీ సూక్తం - 4	46
23. శాంతికుంజ్లో నా అనుభవాలు	48

సద్గురు వచనామృతం

సత్యమేవ జయతే

నేను ఈ ప్రపంచంలో చాలా వస్తువులను చూశాను, అనుభవించాను. కానీ సత్యాన్ని మించిన వస్తువేదీ నాకు దొరకలేదు. ప్రపంచంలో పలు విధములైన ప్రకాశములున్నాయి. కానీ మహా పురుషులు సత్యం యొక్క ప్రకాశాన్నే ప్రకాశం అంటారు. ఎన్నడు అసత్య సంభాషణ చేయవద్దు - అనే ధర్మాన్ని మనిషి పాటిస్తే, అతనికి ఇతర ధర్మాలను పాటించవలసిన అవసరమేమున్నది? శరీరం నీటితో శుభ్రపడుతుంది. కాని మనసు యొక్క పవిత్రత సత్యం పలుకకపోతే నిలువదు. ఎవరి హృదయం సత్యంతో పవిత్రమౌతుందో, వారు ఇతరుల హృదయాలను శాసిస్తారు. సత్యపరాయణుడే శ్రేష్ఠుడైన దాత, మహాతపస్వి, సిద్ధులు అతని కాళ్ళ దగ్గరకు వస్తాయి. 'సత్యవాది' అనే కీర్తికంటే గొప్ప కీర్తి మరొకటి లేదు.

మృదుభాషణ, హితకామన కలిగి ఉండుటయే సత్యం. ఇతరులకు హాని కలిగించే నిజంకంటే హితం కలిగించే అబద్ధం మంచిది. ఏ మాట చెప్పటానికి మనసు సంకోచిస్తుందో, ఏ మాట చెప్పటం అనవసరమని అనుకుంటావో, ఏ మాటలో అసత్యం గోచరిస్తుందో ఆ మాట అనవద్దు. ఎందుకంటే అసత్యం చెప్పటం వల్ల నీ ఆత్మే నిన్ను శపిస్తుంది.

సత్యంపై స్థిరంగా ఉండు, న్యాయమైన పనులు చేయటానికి ఎప్పుడూ సిగ్గుపడవద్దు. ఏ మాట న్యాయమైనదని నీవు అనుకుంటావో, ఆ మాట మీదనే నిలబడు.

- అఖండజ్యోతి, జనవరి, 1942
అనువాదం: సత్యనారాయణ గుప్తా

పండుగలు

ఫిబ్రవరి 2013	
15-02-2013	వసంత పంచమి
17-02-2013	రథ సప్తమి
మార్చి 2013	
10-03-2013	మహా శివరాత్రి
26-03-2013	హోలి
29-03-2013	గుడ్ ఫ్రైడే

భోగాలకు ఖర్చుచేసి రోగాలు తెచ్చుకోకు

ఆచరించిన దానినే ఉపదేశించాలి

యాద్యగేవ దద్యశే తాద్యగుచ్యతే సం
 ఛాయయా దధిరే సిద్రయాప్స్వా ।
 మహీమస్మభ్యమురుషామురు జ్రయో
 బృహత్సువీరమనపచ్యుతం సహః ॥

- ఋగ్వేద 5/44/6

భావార్థం : ఏది ఆత్మలో ఉన్నదో దానినే మనస్సులో, ఏది మనస్సులో ఉన్నదో దానినే వాణిగా ఎవరు వ్యక్తము చేస్తారో వారే నిజమైన ఉపదేశకులు. స్వయంగా ఆచరించిన దానినే ఉపదేశించాలి. అదే సదుపదేశము. అప్పుడే జనులందరిలో విద్య, బలము మరియు ధనము అభివృద్ధి చెందుతాయి.

సందేశం : భారతదేశం ఋషులదేశం, గురువుల దేశం. ఇక్కడి నుండే ప్రపంచానికి ప్రకాశం లభిస్తూ వచ్చింది. ఉన్నతమైన ఆలోచనా పద్ధతిని ఇక్కడి నుండే ఋషులు అందించారు. ఆలోచనా పద్ధతి ఉన్నతమగుట వలన అందరి జీవితం ఉత్కృష్టంగా ఉండేది. నేడు ఆలోచనా పద్ధతి నిమ్నస్థాయిదగుట వలన, నీచమైన ఆలోచనలు చేసేవారు, స్వార్థపరులు దేశానికి ఏలికలయ్యారు. సమాజంలో అటువంటి నీచమైన ఆలోచనలే వ్యాపింప చేస్తున్నారు.

కొందరు ధార్మిక ఉపదేశకులు అమాయకులైన ప్రజలకు ఉపదేశాలిస్తూ పబ్బం గడుపుకుంటుంటారు. అదే అధ్యాత్మికత అని భావిస్తున్నారు. అటువంటి ఉపదేశకుల ఆలోచనలు నిమ్నస్థాయివే, ఆచరణ కూడా నిమ్నస్థాయిదే. నేడు మన సమాజం ఈ మూఢ ఆలోచనల వల్ల భ్రష్ట ఆచరణ వల్ల శిథిలావస్థకు చేరుకున్నది. వారి ఆలోచనలలో ఉత్కృష్టత లేని కారణంగా, వారి వాణిలో ప్రభావమేమీ ఉండటం లేదు. ఒకవేళ వారేదైనా మంచి చెప్పినా ప్రజల మనస్సులలోకి పోవడం లేదు. గాంధీజీ మాట్లాడుతూ ఉంటే లక్షలాది మంది హృదయాలలో ప్రభావం పడేది. ఉపదేశం ఇవ్వటం ఒక పదునైన ఆయుధం కానీ షరతు ఏమిటంటే మొదట దానిని ఆచరించాలి, తర్వాత చెప్పాలి.

శ్రావణ పూర్ణిమ రోజు మనం సప్త ఋషుల పూజ చేస్తుంటాము. వారు మనకు పూర్తి నిజాయితీతో, సత్యర్మల వైపు ప్రేరణ ఇచ్చే ఉపదేశమిచ్చారు. వారు మనకు ఆదర్శ పురుషులు కానీ నేడు బ్రాహ్మణత్వం కనుమరుగైపోతున్నది. ఈ పరిస్థితులలో మనందరి మీద 'ఋషి పరంపర పునరుజ్జీవనం' చేసే బాధ్యత

ఉన్నది, ఇందుకొరకు మనం చెప్పేది ఆచరించవలసిన అవసరం ఉన్నది. మనుష్యుడు 'నిరాడంబర జీవనం ఉన్నత ఆలోచనలు' అనే ఆదర్శాన్ని స్వీకరించి హృదయంలో ఎల్లప్పుడూ శుద్ధ, పవిత్ర భావనలు నింపుకుంటేనే ఇది సాధ్యం అవుతుంది. జీవితంలో నిరాడంబరత అలవాటైతే మనస్సు భౌతిక సమృద్ధికి అర్రులు చాచదు. ఇతరులను చూచి ఈర్ష్యపడదు. లోభ, మోహ, క్రోధములనే దుష్ప్రవృత్తులు వాటంతట అవే సమసిపోతాయి. వీటి స్థానంలో సద్గుణాల పెంపు కలుగుతుంది.

మన ఋషులు ఈ జీవనశైలిని స్వీకరించారు. ఎల్లప్పుడూ భగవంతుని చింతనలో నిమగ్నమై లోకహిత కార్యాలకు తమను సమర్పించుకున్నారు. వ్యక్తి వ్యక్తిలో సాత్వికతా వికాసం కొరకు, వారు తేజస్సులు, ఓజస్సులు, వర్చస్సులు, విద్యావంతులు, బలవంతులు, ధనవంతులు అగుటకు తగిన మార్గదర్శనం చేస్తుండేవారు. దీనిలోనే బ్రాహ్మణత్వపు సార్థకత ఉంటుంది.

గృహస్థ ధర్మం

విరల్ పండిట్ కాశీ వెళ్ళి సన్యాసదీక్ష తీసికొని అక్కడే నివసించసాగాడు. ఈ విషయం తెలిసి ఆయన గురువు తక్షణం సన్యాస దీక్షను విరమించుకొని గృహస్థ ధర్మాన్ని అనుసరించమని ఆదేశించాడు. ఆయన ఆదేశానుసారం విరల్ పండిట్ తిరిగి వస్తూ తనకు అయోమయంగా ఉన్నదని, బంధవిముక్తుడైన తనను తిరిగి బంధనంలో ఇరుక్కోవాలంటే తప్పు చేస్తున్నట్లు భావన కలుగుతోందని గురువుకు విన్నవించాడు. దానికి ఆయన గృహం ఎంతమాత్రం బంధం కాదని గృహస్థధర్మంతో ముడిపడి ఉన్న ఆత్మ పరిష్కారపు బ్రాహ్మణోచిత సాధనను చేసి యుగ ఆవశ్యకతకు తగిన సంతానాన్ని సమాజానికి అందించే పవిత్ర బాధ్యతను నెరవేర్చమని, వాటిని ఉపేక్షిస్తే సన్యాసం కూడా శాంతిని ప్రసాదించజాలదని తెలియజేశాడు. పండిట్ తన అభిప్రాయాన్ని మార్చుకొని గృహస్థ ధర్మాన్ని తిరిగి స్వీకరించాడు.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి

సద్గుణములేని చదువు వాసన లేని పువ్వు వంటిది

గాయత్రీ విద్య-29

విజ్ఞానమయ కోశం

అన్నమయ, ప్రాణమయ, మనోమయ కోశముల తర్వాత ఆత్మకు నాల్గవ ముఖం విజ్ఞానమయకోశం. ఆత్మోన్నతికై చతుర్థ భూమిక యందు విజ్ఞానమయకోశ సాధన చేయబడుతుంది.

విజ్ఞానం అంటే విశేషమైన జ్ఞానం. సాధారణ జ్ఞానం ద్వారా మనం లోక వ్యవహారములను, మన శారీరిక, వ్యావహారిక, సామాజిక, కళాత్మక, ధార్మిక సమస్యలను అర్థం చేసుకుంటాము. సామాన్యంగా ఇటువంటి సాధారణ జ్ఞానం యొక్క శిక్షణ లభిస్తుంది. రాజనీతి, అర్థశాస్త్రం, శిల్పం, రసాయనం, చికిత్సా, సంగీతం, నేతృత్వం, లేఖనం, వ్యవసాయం, నిర్మాణం, ఉత్పాదనం మొదలైన వివిధ విషయములను రకరకాలుగా నేర్చుకుంటాము. ఈ జ్ఞానమును ఆధారం చేసుకుని ప్రాపంచిక జీవనం నడుస్తుంది. ఈ వ్యవహారములలో ఎవరు ఎంతగా ప్రావీణ్యత సంపాదించు కుంటారో అంతగా ప్రాపంచిక జీవనంలో ఉన్నతులుగా, యశస్విగా, ప్రతిష్ఠగలవారుగా, సంపన్నులుగా, ఐశ్వర్యవంతులుగా అవుతారు.

కానీ సాధారణంగా ఈ జ్ఞానం యొక్క పరిణామం స్థూల శరీరం వరకే పరిమితమవుతుంది. ఆత్మకు దీనివల్ల ఒరిగేది ఏమిలేదు. ఒక వ్యక్తి ధనవంతుడు, నాయకుడు, గుణవంతుడు అయినప్పటికీ ఆత్మిక దృష్టితో వెనుకబడి ఉండవచ్చును. చాలా మంది ఆత్మ, పరమాత్మల గురించి తెగ మాట్లాడేస్తుంటారు. ఈశ్వరుడు, జీవుడు, ప్రకృతి, వేదాంతం మొదలైన విషయములు విని, చదివి తెలుసుకొని పెద్ద పెద్ద మాటలు మాట్లాడుతూ తానేదో గొప్పవాడైనట్లు భావిస్తుంటారు. ఇంతచేసి అతని ఆత్మిక ధారణలో బలముండదు. శ్రద్ధా విశ్వాసముల దృష్టిలో అతని స్థితి సాధారణ మానవుల కంటే ఎక్కువ ఏమి కాదు.

గీత, ఉపనిషత్తులు, రామాయణం, వేదశాస్త్రములు మొదలైన సప్రథమములను చదవడం, సత్పురుషుల ప్రవచనాలు వినడం వల్ల ఆత్మిక విషయములలో జ్ఞానం పెరుగుతుంది. ఇది ఆత్మిక క్షేత్రంలో ప్రవేశించగోరేవారికి అవసరం కూడా. కానీ ఈ విషయములలో విస్తృత జ్ఞానం ప్రాప్తించినప్పటికీ అతడు ఆత్మజ్ఞాని కాగలడని నియమం ఏమీ లేదు.

నిస్సందేహంగా చదువుకోవడం, భాషాజ్ఞానం, శాస్త్రాధ్యయనం మొదలైనవి జీవన వికాసం కొరకు అవసరమే, దీని ద్వారా

ఆధ్యాత్మిక ప్రగతిలో కూడా సహాయం లభిస్తుంది. ప్రతి వ్యక్తి కబీరు, రైదాస్, తుకారాంవలె సామాన్యమైన ప్రేరణతో ఆత్మజ్ఞాని కాలేడు. ఈనాడు మనుష్యులు భౌతిక జీవనమునకు ఎంత మహత్వం ఇచ్చారంటే ధనోపార్జనయే సర్వస్వంగా భావించి ఆధ్యాత్మికత వైపు దృష్టి కూడా మరల్చటం లేదు, అది అనవసరమని కూడా భావిస్తున్నారు.

ఈ సందర్భంలో వరుణుని, భృగుల కథ చెప్పుకోవాలి. భృగువు పూర్ణ విద్వాంసుడు, వేద వేదాంగాల పారంగతుడు అయినప్పటికీ అతనికి ఆత్మజ్ఞానం, బ్రహ్మజ్ఞాన-విజ్ఞానములు ప్రాప్తించలేదు. అందువల్ల అతను వరుణుని వద్దకు వెళ్ళి తనకు బ్రహ్మజ్ఞాన ఉపదేశాన్ని ఇవ్వమని ప్రార్థించాడు. వరుణుడు భృగునికి ఏ పుస్తకం చదవమని చెప్పలేదు, పెద్ద పెద్ద ఉపన్యాసాలు ఇవ్వలేదు. తపస్సు చేయమని ఆదేశమిచ్చాడు. తపస్సు చేయడం వల్ల ఒక్కొక్క కోశాన్ని దాటుకుంటూ అతను బ్రహ్మను ప్రాప్తించుకున్నాడు. ఇలాంటి కథలు అనేకం ఉన్నాయి. ఉద్దాలకుడు శ్వేతకేతుకు, బ్రహ్మ ఇంద్రునికి, ఆంగీరసుడు వివస్వంతునికి ఇటువంటి తపస్సు చేసి బ్రహ్మజ్ఞానం పొందమని ఆదేశం ఇచ్చారు.

జ్ఞానం యొక్క ఉద్దేశ్యం 'తెలుసుకోవడం'. విజ్ఞానం యొక్క ఉద్దేశ్యం శ్రద్ధ, ధారణ, మాన్యత, అనుభూతులను పొందుట. ఆత్మవిద్య యందు జిజ్ఞాస కలిగిన వారికి ఆత్మ అమరమని, శరీరం కన్నా వేరని, ఈశ్వరుని అంశ అని, సచ్చిదానంద స్వరూపమని తెలుసు. కానీ ఈ జ్ఞానం యొక్క అనుభూతి లేశమయినా ఉండదు. మరణాన్ని చూచినప్పుడు మనస్సు వికలమవుతుంది. శరీర లాభం కొరకు ఆత్మయొక్క లాభాన్ని ఉపేక్షించబడుతున్నది. దైన్యం, లోటు, తృప్తి, లాలస ప్రతి నిమిషం సతాయిస్తూనే ఉంటాయి. మరి ఆత్మయొక్క అమరత్వం ఏమయిపోయింది? శరీరం యొక్క భిన్నత్వం ఏమయింది? ఈశ్వరుని అంశపై మన విశ్వాసం, నమ్మకాలు ఏమయిపోయాయి?

మనకు సంబంధించిన తాత్విక మాన్యతను (तात्विक मान्यता) స్థిరంగా ఉంచుకొని దానిని పూర్తిగా అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవడమే విజ్ఞానం యొక్క లక్ష్యం. మనుష్యులు శరీరాన్నే తాను అని భావిస్తున్నారు. స్థూల శరీరాన్నే తన ఆత్మగా భావిస్తున్నారు. తను ఎవరనేది జాతి, వంశం, ప్రదేశం, సంప్రదాయం, పదవి, విద్య, ధనం, ఆయువు, స్థితి, లింగం మొదలైనవి ఆధారంగా చెప్పుకుంటుంటారు. 'మీరు ఎవరు?' అనే ప్రశ్న వేస్తే ముందు

అతి భాషి అతి హాని, మిత భాషి అతి హాయి

చెప్పిన వాటి ఆధారంగానే జవాబు చెప్తారు. తమను తాము ఇంతే అర్థం చేసుకున్నారు. ఈ విధంగానే తమ స్వార్థ ప్రయోజనాలను నిర్ధారించుకుంటారు. ఏ స్థితిలో ఉన్నాడో ఆ స్థితి యొక్క అహంకారం జాగ్రతమవుతుంది. ఆ అహంకార సంతృప్తి కొరకు తుష్టి, సంతృప్తి ఏ విధంగా సంభవం అవుతుందో అదే అతని అంతరంగ నీతిగా తయారవుతుంది.

ప్రజలు పైకి ధర్మం గురించి, సదాచారం గురించి సిద్ధాంతాల గురించి, ఆదర్శముల గురించి మాట్లాడుతుంటారు. అయినప్పటికీ అంతఃకరణ మాత్రం అంతరంగ ప్రేరణ అనుసరించి పనిచేస్తుంది. తాను శరీరమేనని భావించినప్పుడు శారీరక సుఖమే అభీష్టంగా ఉంటుంది. శారీరక సుఖం అంటే ఇంద్రియ భోగములు, విశ్రాంతి, విలాసాలు. ఈ సుఖముల కొరకు ధనం అవసరం అవుతుంది. అందుకొరకు వీలయినంత ధనం పోగొట్టుకుంటే, భోగ ఐశ్వర్యములందు నిమగ్నం కావడమే ముఖ్య కార్యక్రమం అవుతుంది. ఇంతేగాక ఏది చేసినా అది ఉల్లాసానికో, వినోదానికో అవుతుంది. అటువంటి వారు అప్పుడప్పుడు ధార్మికచర్చలు, పూజ పునస్కారాలు కూడా చేస్తుంటారు. ఇదే అతని మానసిక ఉల్లాసం కొరకే. ఇలాంటి పరిస్థితే ఈనాడు సర్వత్రా దృష్టిగోచరం అవుతున్నది.

విజ్ఞానం అజ్ఞానరూపంలో ఉన్న అంధకారం నుండి మనలను కాపాడుతుంది. ఏ మనోభూమి యందు ప్రవేశించి నప్పుడు “నేను ఆత్మను” అనే అనుభవం కలుగుతుందో దానినే విజ్ఞానమయ కోశం అంటారు. అన్నమయకోశంలో జీవుడి స్థితి ఉన్నప్పుడు తనను స్త్రీ-పురుషుడు, మనుష్యుడు-పశువు, లావు-సన్నం, పహల్వాన్, నలుపు-తెలుపు మొదలైన శరీర సంబంధమైన భేదములలో గుర్తిస్తాడు. ప్రాణమయకోశంలో జీవి యొక్క స్థితిని గుణముల ఆధారంగా గుర్తిస్తాడు. శిల్పి, సంగీతజ్ఞుడు, వైజ్ఞానికుడు, మూర్ఖుడు, పిరికివాడు, శూరుడు, వీరుడు, రచయిత, ధనవంతుడు, బీదవాడు మొదలగు లక్షణాలు ప్రాణ భూమికలోకి వస్తాయి. మనోమయకోశ స్థితిలోనికి ప్రవేశించినప్పుడు మనస్సు లక్షణాలు స్వభావంగా అవుతాయి. లోభి, దంభి, దొంగ, ఉదారుడు, విషయలోలుడు, సంయమి, నాస్తికుడు, ఆస్తికుడు, స్వార్థపరుడు, పరమార్థపరుడు, దయగల వాడు మొదలైన ధర్మం యొక్క కర్తవ్యం యొక్క ఔచిత్యము, అనౌచిత్యమునకు సంబంధించిన లక్షణాల మీద విశేషమైన ధ్యానం ఉంచినప్పుడు జీవి మనోమయ భూమిక యొక్క మూడవ కక్షలోనికి ప్రవేశించాడని తెలుసుకోవచ్చు. ఇక్కడి నుండి నాలుగవ కక్ష విజ్ఞానభూమికలోనికి జీవి ప్రవేశించి నప్పుడు నేను శరీరంకన్నా, గుణములకన్నా, స్వభావములకన్నా

పైన ఉన్నానని, ఈశ్వరుని రాజకుమారుడనని, అవినాశి ఆత్మ అని అనుభవం లోనికి వస్తుంది.

నేను ఆత్మను అని చెప్పుకునే వాళ్ళు అసంఖ్యాకులు ఉన్నారు. వీరిని ఆత్మజ్ఞానులని చెప్పలేము. ఆత్మజ్ఞాని ఎవరంటే దృఢ విశ్వాసంతో శ్రద్ధా పూర్వకంగా “నేను శుద్ధుడను, నేను ఆత్మ కాక ఇంకేమి కాదు” అని తన లోపల అనుభవంలోనికి తెచ్చుకున్న వాడు. శరీరం నా వాహనం, ప్రాణం నా అస్త్రం, మనస్సు నా సేవకుడు. నేను వీటన్నింటికి అతీతుడను, నేను వీటన్నింటికంటే వేరుగా ఉన్నాను, నేను వీటన్నింటికి స్వామిని, నేను ఆత్మను, నా స్వార్థం వీటన్నింటికన్నా వేరుగా ఉంటుంది. నా లాభం, స్వార్థం స్థూల శరీర లాభం, స్వార్థములలో చాలా తేడా ఉన్నది. ఈ అంతరాన్ని గుర్తించి జీవి తన లాభం, స్వార్థం, హితం, కళ్యాణం కొరకు కటిబద్ధుడవుతాడు. ఆత్మోన్నతిలో అగ్రసరుడవుతాడు. అప్పుడు తన స్వరూపం ఇంకాస్త స్పష్టంగా కనపడటం మొదలవుతుంది.

విజ్ఞానమయకోశం యొక్క చతుర్థ భూమికలో ప్రవేశించిన సాధకుని దృష్టికోణం ప్రాపంచిక జీవి దృష్టికోణం కన్నా భిన్నంగా ఉంటుంది. గీతలో యోగి యొక్క లక్షణాలు చెప్పబడ్డాయి. అందరూ నిద్రపోతున్నప్పుడు యోగి మేలుకొని ఉంటాడు, అందరూ మెలకువగా ఉన్నప్పుడు యోగి నిద్రిస్తాడు. ఈ ఆలంకారిక శబ్దములకు అర్థం రాత్రి మెలకువగా ఉండటం, పగలు నిద్రించడం కాదు. సాధారణ మానవుడు ఏ వస్తువుల కొరకు ఇచ్చి, తృప్తి, లాలస, ఆకాంక్షతో ఉంటాడో అటువంటి విషయముల నుంచి యోగి మనస్సు వెనుకకు తిరుగుతుంది. ఎందుకంటే కామిని కాంచనములు శరీరానికి ఆనందాన్ని ఇవ్వవచ్చు కాని ఆత్మోన్నతికి అవి అడ్డంకులని అతనికి తెలుసు. ఈ క్షణిక సుఖము కొరకు స్థిరమైన ఆనందమును దూరం చేసుకొనుట ఉచితం కాదు. ధనం, సంతానం, కుటుంబం, శత్రువులు, మిత్రులు, హాని, లాభం, ముందు, వెనుక, నింద, స్తుతి మొదలైన సమస్యల వలయాలలో సామాన్య జనులు చిక్కుకుంటారో, యోగికి ఈ విషయములలో బాలక్రీడలు కన్నా ఎక్కువ మహత్వము కనిపించవు. అందువల్ల వాటిపట్ల యోగి ఉదాసీనంగా ఉంటాడు. అతడు ఈ రుంధూటాలకు తక్కువ విలువ ఇస్తాడు. ఫల స్వరూపంగా ఈ సమస్యలు వాటంతట అవే పరిష్కరింపబడతాయి లేదా లేకుండా పోతాయి.

ఏ పనులలో, ఆలోచనలలో, కోరికలు కలిగిన, మోహ గ్రస్తులైన వ్యక్తులు అతుక్కుపోతారో, వాటి నుండి యోగి ముఖం త్రిప్పుకుంటాడు. ఈ ప్రకారంగా మనుష్యులందరు మెలకువగా ఉన్నప్పుడు యోగి నిద్రిస్తాడు. ఇదేవిధంగా ఏ పనుల యందు

దానం చేయకనే దరిద్రుడు అవుతాడు

సంయమం, త్యాగం, పరమార్థం, ఆత్మలాభముల వైపు ప్రాపంచిక జీవుల ధ్యానం వెళ్ళడో వాటిలో యోగి దత్తచిత్తుడై సలగ్గు మవుతాడు. ఈ స్థితినే గీతలో జీవులు నిద్రిస్తుంటే యోగి మెలకువగా ఉంటాడు అని చెప్పబడింది.

శరీర యాత్ర కొరకు అందరు మనుష్యులు అనేక పనులు చేయవలసి ఉంటుంది. కాని యోగి, భోగిల జీవితంలో, పద్ధతులలో చాలా తేడా ఉంటుంది. దాదాపు అందరు ఉదయం నిత్యకర్మలను ముగించుకుని భోజనం చేసి పనిలో నిమగ్న మవుతారు. సాయంత్రం వరకు పనిచేస్తుంటారు. దీనిలో ఎక్కువ సమయం అన్నం, వస్త్రముల వ్యవస్థ కొరకు కేటాయిస్తుంటారు. మరల సాయంత్రం నిత్యకర్మలు, భోజనం, రాత్రి పూట నిద్రపోతారు. ఈ ఇరుసులోనే అందరి జీవితాలు తిరుగుతుంటాయి. కాని అంతః స్థితిలో, భూమికి, ఆకాశానికి ఉన్నంత తేడా ఉంటుంది. ఎవరైతే తన శరీర సుఖం కొరకు ధనం, భోగముల కొరకు ప్రణాళికలు వేసుకుంటారో, వారి పనులు ఆ విధంగానే ఉంటాయి. ఇంకొకరు తన ఆత్మను అర్థం చేసుకుని ఆత్మకళ్యాణం కొరకు తగిన పద్ధతిలో

నడుస్తారు. ఇవి విభిన్న దృష్టికోణముతో చేసిన ఒకే రకమైన పని ఒకరికి పుణ్యమును, యజ్ఞ ఫలమును ఇస్తే ఇంకొకడికి పాపం చుట్టుకుంటుంది, బంధంలో పడేస్తుంది.

అప్పుడు వారు ఆత్మజ్ఞానం, ఆత్మ సాక్షాత్కారం, ఆత్మలాభం, ఆత్మప్రాప్తి, ఆత్మ దర్శనం, ఆత్మకళ్యాణమునే జీవన లక్ష్యముగా భావిస్తారు. ఇది ఎప్పుడు పూర్తి అవుతుందంటే మన అంతఃచేతన పూర్తి శ్రద్ధతో, విశ్వాసంతో, భావనతో అనుభవంలోకి తెచ్చుకోవాలి - “నేను వస్తుతః పరబ్రహ్మ పరమాత్మ యొక్క అవిచ్ఛిన్న అంశమును, అవినాశి ఆత్మను”, ఈ భావన యొక్క పూర్ణత్వం, పరిపక్వత, సఫలతల పేరే ఆత్మ సాక్షాత్కారము.

ఆత్మ సాక్షాత్కారమునకు నాలుగు సాధనలు ఇవ్వబడ్డాయి. అవి 1) సోపాన సాధన 2) అత్యానుభూతి 3) స్వర సంయమము 4) గ్రంథి భేదనము. ఈ నాలుగు సాధనలు విజ్ఞానమయ కోశమును వికసించేస్తాయి. (సశేషం)

శ్రీ గాయత్రీ శతకం

90. 'ఓం' అని తొలుత సాధకు డుచ్చరింప వినిన ఆ తల్లి చేరును మనసులోన చేరి మహిమను నింపును చిత్తమందు విశ్వ జనయిత్రి గాయత్రి వేదమాత

తా:- గాయత్రీ మంత్ర ప్రారంభంలో గల 'ఓం' అనే ప్రణవ నాదాన్ని పలుకుటతోడనే విన్పిటువంటి ఆ తల్లి సాధకుని మనసులో చేరును. ఆ పిదప మహామంత్రం యొక్క మహిమను మనస్సులో నింపుతుంది.

91. 'భూః' అని పలుక ఆ యమ్మ ముదము జెంది సాధకుని చిత్తవీధిన సంచరించు అట్టి తరుణాన మంత్రమ్ము హాయిగూర్చు విశ్వ జనయిత్రి గాయత్రి వేదమాత

తా:- మంత్రంలో మొదటి వ్యాహృతియైన 'భూః' అని పలుక గానే ఆ మహామాత సంతసించి సాధకుని హృదయంలోకి వచ్చి సంచరిస్తుంది. ఆ సమయంలో మనసుకు హాయిని కలిగిస్తుంది వేదమాత.

రచన : సహజ కవి, సాహిత్య రత్న,
శతక చతురానన, పద్య కవితాసుధానిధి
శ్రీ అయినాల మల్లేశ్వర రావు

గణేష్ ప్రకాశ వర్ణ

బుందేల్ ఖండ్ లో సాధారణ జైన కుటుంబంలో జన్మించిన గణేష్ ప్రకాశ వర్ణ విద్యాభ్యాసానంతరం పరివ్రాజకుడుగా జీవితం గడపసాగాడు. అతని సహాయధ్యాయులంతా ఆధ్యాత్మికత పేరిట కర్మకాండలు, పూజలు, స్తోత్రాలు, భజనలు సర్వస్వంగా భావిస్తే ఈయన మాత్రం దేశం యొక్క పరిస్థితిని సూక్ష్మావలోకనం చేసి ప్రస్తుత పరిస్థితులలో జ్ఞాన ప్రచారమే సర్వశ్రేష్టమైన ధార్మిక కర్మగా నిర్ధారణ గావించుకొన్నాడు. ఈయన సర్వసాధారణంగా ఉంటానే జన సముదాయాల మధ్య ధార్మిక విద్యను ప్రచారం చేస్తూ ఉండేవారు. వీరి కృషి ఫలితంగా అనేకమంది యతి, పరివ్రాజకులు ప్రజలకు జ్ఞానాన్ని బోధించే కార్యక్రమాన్ని చేపట్టి గ్రామగ్రామాలలో విద్యాలయాలను స్థాపించసాగారు. సాగర్ లో దిగంబర జైన విద్యాలయాన్ని గణేష్ ప్రసాద్ వర్ణ స్థాపించారు. అంధ విశ్వాసంతో మోక్షం అంటూ పడి కొట్టుకోవటం మాని ప్రజాహిత కార్యక్రమాలలో లీనమవ్వడం చూచి నాస్తికులు కూడా ఆశ్చర్యచకితులయ్యేవారు. వాస్తవానికి వీరి ప్రయాస ఫలితంగానే అప్పటి ప్రజలు ధర్మం యొక్క నిజస్వరూపాన్ని గుర్తించారని చెప్పవచ్చు.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి

ఆలోచనలు ఉన్నతంగా ఉండాలి, జీవితం సరళంగా ఉండాలి

సద్గురు ప్రాప్తి

జీవితంలోని ప్రతి రంగములో ఉపాధ్యాయుని పాత్ర ఉన్నది. అనుభవంలోని వ్యక్తి కష్టపడి కూడా చేయలేని పనిని, అనుభవజ్ఞుడైన శిక్షకుని సహాయముతో సులువుగా చేయగలుగుతాడు. భౌతిక ప్రయోజనాలలో ఒకవేళ శిక్షకుడు లేకుండా పని జరుగవచ్చునేమో కానీ అధ్యాత్మిక మార్గంలో, విశేషముగా గాయత్రీ ఉపాసనలో గురువు లేకుండా కొద్ది ప్రగతి కూడా సాధ్యము కాదు. పుస్తకాలు, ప్రవచనాల ద్వారా ఒక సైద్ధాంతిక పరిజ్ఞానం లభిస్తుంది. వ్యక్తిగత కార్యప్రణాళిక నిర్ధారించుకొనుటకు మాత్రము మార్గదర్శకుని అవసరం ఉంటుంది. దానిని, ఒక అనుభవజ్ఞుడు మాత్రమే చేయగలుగుతాడు.

సద్గురువు లభించుట, సగం సాఫల్యం లభించుటతో సమానము, కానీ ఈ పని చాలా కఠినము. ఎందుకంటే సుయోగ్యులైన మార్గదర్శకుల కొరత ఉంటుంది. వారిని కనుగొనుట కష్టము. ఎందుకంటే అసలు కంటే నకిలీ వస్తువులు ఎక్కువ ఆకర్షణీయంగా, మోహజనకంగా ఉంటాయి. నిజమైన మహాత్ములు సాదాసీదాగా ఉంటారు, దానివలన వారు మామూలు మనుషులలాగే కనుపిస్తారు. వారి మహిమ సాధారణ దృష్టికి అర్థము కాదు. ఆదంబరంగా ఉండే నకిలీ సాధువులు అమాయకుడైన సాధకునికి సరియైన మార్గదర్శనం చేయలేరు, ఎందుకంటే దారి తెలియని వారు ఇతరులకు దారి ఎలా చూపించగలరు?

గాయత్రీ మాత కృప, సాధకునిపై కలిగినప్పుడు ఎంతో సులువుగా, కొద్ది శ్రమతో సద్గురువు ప్రాప్తి కలుగుతుంది. ఎక్కువ అన్వేషణ లేకుండానే, ఎక్కువ కష్టపడకుండానే మార్గదర్శనం సహజంగానే లభ్యమవుతుంది. కష్టాలనే దట్టమైన కాసనంలో వ్రేలుపట్టుకొని నడిపిస్తూ చక్కని దారిలో అంతిమ లక్ష్యం వరకు చేరుస్తుంది. దారిలో రాళ్ళు-ముళ్ళు, పాములు-తేళ్ళు ఉన్నా హాని ఏమీ కలిగించలేవు. దారితప్పే భయమేమీ ఉండదు. బాలకుడైన ధృవునికి సహజంగానే నారదుని మార్గదర్శనం దొరికింది. అదేవిధంగా ఎవరిపై మాత కృప కలుగుతుందో, అతనికి ఎవరో ఒక నిజమైన సహాయకుడు, మార్గదర్శకుడైన సద్గురువు అనాయాసంగా లభిస్తాడు.

- అనువాదం : డా॥ తుమ్మారె

యుగేశక్తి గాయత్రి
మాస పత్రిక చదవండి !
చదివించండి !!

కష్ట సుఖాలలో ఒకరికి ఒకరు ఉన్నారనే భరోసానే దాంపత్య జీవితాన్ని ఆనందమయం చేస్తుంది

కొంగు బంగారం

ఒకానొక గ్రామంలో ఒక ధనవంతుడున్నాడు. అతడు రోజు సాయంకాలం పూట ఊరి బయట దాకా నడిచేవాడు. ఆ సమయంలో షర్టు జేబులో ఒక్క నయాపైసా కూడా ఉంచుకునేవాడు కాదు. ఒకనాడు యథా ప్రకారం ధనవంతుడు నడుస్తున్నాడు. అతని వెనుకనే ఒక బిచ్చగాడు కూడా నడుస్తున్నాడు. బిచ్చగాడు ఆ పూటకు భిక్షాటన ముగించుకుని ఇంటికి పోతున్నాడు. అతని భిక్షాపాత్రలో చిల్లర నాణాలు మెరుస్తూ ఉన్నాయి. త్రోవలో కూడా ఎదురైన వారిని అడుక్కుంటూనే పోతున్నాడు. ఇంతలో ఒక వృద్ధుడు ఎదురుగా వస్తున్నాడు. నడుస్తూ నడుస్తూ అకస్మాత్తుగా సొమ్ముసిల్లి పడిపోయాడు. ధనవంతుడు లేవదీద్దామని ఒక్క అడుగు ముందుకు వేయబోయాడు. తాను ధనికుడను అన్న అహం అడ్డం వచ్చింది. ఎత్తిన అడుగు వెనుకకు వేశాడు. వెనక నుంచి బిచ్చగాడు ఒక్క ఉడుటన వచ్చి ముసలివానిని లేవదీసి కూర్చోపెట్టాడు. తన జోలెలోని మంచినీటి సీసా మూత తీసి ముఖంపై నీళ్ళు చల్లాడు. తన భుజంపై ఉన్న మురికి వస్త్రంతోనే తుడిచి సేద తీర్చాడు. తనకు ఎవరో దానం చేసిన అరటిపండును ఒలిచి తినిపించాడు. తన పాత్రలో నుండి చిల్లర డబ్బులు తీసి లెక్కపెట్టి 5 రూపాయలు వృద్ధుని చేతిలో పెట్టాడు. “తాతా! రిక్షాలో వెళ్ళు” అన్నాడు. వృద్ధుడు నవ్వుతూ “వద్దు నాయనా! నా దగ్గర పైసలు ఉన్నాయి. ఇవి నువ్వే ఉంచుకో” అని తిరిగి ఇచ్చేస్తూ జేబులో నుండి ఒక్క రూపాయి తీసి బిచ్చగాని పాత్రలో వేశాడు. “నీవు చేసిన సాయం ఈ జన్మలో మరచిపోలేను. బిడ్డా పాపలతో చల్లగా బ్రతుకు” అంటూ దీవించి ముందుకు సాగిపోయాడు. బిచ్చగాడు తన దోవన తాను వెళ్ళిపోయాడు.

ధనవంతుడు ఇదంతా అక్కడే నిలబడి చూస్తున్నాడు. అతని బుర్ర నిండా ఆలోచనలే. అప్రయత్నంగా చేతులు జేబును తడిమి చూశాయి. ఏముంది జేబులో? ఖాళీ జేబులు తగిలాయి, కసి కొద్దీ బుర్ర గోక్కున్నాడు. ఒక్కసారిగా చేతి కర్ర సాయంతో వంగి వంగి నడుస్తున్న నానమ్మ కళ్ళ ముందు కదలాడింది. నానమ్మ ఇంటి నుండి బయలుదేరి వెళ్ళేటప్పుడు ఎంతో కొంత డబ్బును కొంగు చివర ముడివేసికొని వెళ్ళేది. ఎందుకు నానమ్మా? అంటే “అలా అనకూడదురా సన్నాసి! అది కొంగు బంగారం. తప్పక

ఉండాలి. ఎప్పుడు ఏ అవసరం వస్తుందో ఎవరికి తెలుసు?” అంటూ బోసి నోటితో ముసి ముసి నవ్వులు నవ్వేది. పోవే పిచ్చిదానా అంటూ తను అవహేళన చేసేవాడు. తానేదో గొప్ప తెలివిగల వాడిని అనుకొని గర్వంతో విర్రవీగేవాడు.

కాని ఎందుకో ఈనాడు అతని మనసు నిండా నానమ్మ పలికిన “కొంగు బంగారం” అన్న పదమే ప్రతిధ్వనిస్తోంది. ఆనాడు ఆ పదం యొక్క అర్థాన్ని తెలుసుకోవాలని ఏ మాత్రం ప్రయత్నించలేదు. కానీ ఈనాడు ఆ పదం యొక్క అర్థం దానంతట అదే కన్నుల ముందు నాట్యం చేయసాగింది. తన మనోసాగరంలో తీరం తాకని కెరటాలు చిందులు వేస్తున్నాయి.

“వేంకటేశ్వర స్వామి భక్తుల పాలిటి కొంగు బంగారం” అని చిన్నప్పుడు పంతులుగారు బడిలో పాఠం చెప్తూ పలికిన పలుకులు చెవుల్లో మారుమ్రోగుతున్నాయి. “నాకు డబ్బులు అవసరమైతే మా అమ్మ అమ్మమ్మ కొంగు తడిమి చూసేవాడిని” అని స్నేహితుడు రాజేశ్ చెప్పిన మాటలు గుసగుసలాడసాగాయి. తాను గ్రామంలో కెల్లా గొప్ప ధనవంతుడు. బీరువాలో అంతులేని బంగారం మూలుగుతోంది. బ్యాంకుల్లో కట్టలు కొద్దీ ధనం ఉంది. కానీ ఈనాడు ఒక బిచ్చగాడు చేసిన సహాయం తాను చేయలేక పోయాడు. మనసులో చెయ్యాలని ఉన్నా జేబులో పైసా లేదు. అటు బిచ్చగాడు ఒకవైపు, ఇటు మహాధనికుడినని విర్రవీగే నేను. నిజం చెప్పాలంటే ఇద్దరిలో నిజమైన ధనికుడు ఎవరు? అవసరానికి ఉపకరించే ధనమే నిజమైన ధనం. ఆపదలో ఆదుకున్నవాడే నిజమైన భగవంతుడు. ధనికుడు ఇంటి నుండి బయటకు వెళ్ళే సమయంలో ఖాళీ జేబులతో వెళ్ళకూడదు అన్న నగ్నసత్యాన్ని అర్థం చేసుకున్నాడు.

బాలలు! విన్నారు కదా! ఎవరికైనా సరే తనదగ్గర ఉన్న ధనమే అపద్బాంధవుడు.

కం|| హంగుగ పరమేశుఁ దెలిపి

కొంగున బంగారమంచుకూరిమితోడన్

కొంగునగట్టిన ధనమును

బంగార సమంబెయనుమ పలికిరి బాలా

- మధుర కవయిత్రి,

పొన్నూరు హైమవతీ శాస్త్రి

స్నేహ పరిమళాలు వైవాహిక జీవితాన్ని సుసంపన్నం చేస్తాయి

భాగవత భూమికి యాత్ర-1

అది 1926, జనవరి లేక ఫిబ్రవరి. శ్రీరామ్ తన తండ్రి గారితో కలసి ననిహాల్ వెళ్ళాడు. అక్కడ భాగవత సప్తాహం జరుగుతోంది. పండిట్ జీని ఆ సప్తాహానికి ఆహ్వానించారు. తాళజీ అంతకు ముందుగానే అక్కడికి చేరుకున్నారు. తండ్రి కొడుకులు సప్తాహం ప్రారంభానికి ఒకరోజు ముందు అవల్ఖేడా నుండి బయలు దేరారు. సమయానికి ననిహాల్ చేరారు. త్రోవలో శ్రీరామ్ తన తండ్రిగారిని అనేక ప్రశ్నలు అడిగారు. ఛపకో సంఘటన సమయంలో తన మనస్సులో జనించిన కొన్ని సందేహాలను అతడు తన తండ్రిగారి ముందు పెట్టాడు.

“మీరు భాగవత పురాణం చెబుతారు. ఆ అధికారంతో ఛపకోకు సేవ చేయడం సముచితమని నిర్ణయించారు. అయితే, కళ్యాణ్ పండిట్ కి గాయత్రీ ఉపాసనను దృష్టాంతంగా ఎందుకు చూపారు?”

పండిట్ జీ ఇలా వివరించారు “ఎందుకంటే, భాగవత శాస్త్రం గాయత్రీ మంత్రానికి వ్యాఖ్యానమే. భాగవతమే కాక, శాస్త్రములన్నీ గాయత్రీ మంత్ర వివరణలే. గాయత్రీ మంత్రం బీజం వంటిది.”

ఆ మాట విన్న శ్రీరామ్ ఇలా అన్నాడు “నేను మీ భాగవత పురాణం విన్నాను. భాగవతంలో గాయత్రీ మంత్ర మహిమ గురించి లేదు.”

అందుకు పండిట్ జీ ఇచ్చిన సమాధానంలో శ్రీరామ్ కు మార్గ దర్శనం ఉంది. ఆయన ఇలా అన్నారు.

“గాయత్రీ మహిమ గురించి నీవు పరిశోధన చేయాలి. నీవు ప్రస్తుతం శాస్త్ర విషయం అర్థం చేసుకో. భాగవతం గాయత్రీ మంత్రంతో ప్రారంభం అవుతుంది. భాగవత పురాణంలోని మొదటి శ్లోకమే గాయత్రీ మంత్రానికి వ్యాఖ్యానం. దానిలో గాయత్రీ మంత్రంలోని అనేక పదాలు, అర్థాలు కనిపిస్తాయి.”

జన్మాధ్యాస్య యతోఽస్వయా దితరతశ్చార్థేభిజ్ఞః
 తేనే బ్రహ్మహృదా య ఆదికవయే ముహ్యన్తి యత్సూరయః
 స్వరాట్ తేజో వారి మృదాం యథా
 వినిమయో యత్ర త్రిసర్గోఽ మృషా
 ధామ్నా స్వేన సదా నిరస్తకుహకం సత్యం పరం ధీమహి॥

ఈ శ్లోకం అర్థం ఇది - ‘ఎవరి వల్ల జగత్తు యొక్క సృష్టి, స్థితి, లయములు జరుగుతాయో, ఆకాశం మున్నగు పదార్థాలలో ఎవరు వెంట ఉన్నారో, ఎవరిలో అవి లేవో, ఎవరు సర్వజ్ఞుడో, సర్వశక్తిమంతుడో, ప్రకాశ స్వరూపుడో, ఎవరు సంకల్ప మాత్రం చేత బ్రహ్మదేవునికి వేదాన్ని ఉపదేశించాడో, ఎవరి విషయంలో గొప్ప గొప్ప విద్వాంసులు సైతం మోహితులు అవుతారో, ఎండమావివలె మిథ్య అయిన జగత్తు కూడా ఎవరి ఆధారం వల్ల సత్యంగా గోచరిస్తున్నదో; స్వయం ప్రకాశకమైన జ్యోతిషవల్ల ఎల్లప్పుడూ అన్ని విధాల మాయావంతుడుగా, మాయాతీతుడుగా ఉన్నవాడు, సత్య స్వరూపుడు అయిన పరమాత్మను మేము ధ్యానిస్తున్నాము’.

ఆ మొదటి శ్లోకాన్ని వినిపించి పండిట్ జీ ఇలా అన్నారు.

“ఈ శ్లోకంలో ‘జన్మాధ్యాస్య యతః’ పదంలో ‘సవితుః’ శబ్దం యొక్క అర్థం స్ఫురిస్తోంది. ‘స్వరాట్’ శబ్దం ద్వారా ‘దేవస్య’ అనే అర్థం వస్తోంది. ‘ధామ్నా స్వేన సదా నిరస్త కుహకం’ పదం ద్వారా ‘వరేణ్య భర్త’ అనే అర్థం వస్తోంది. ‘తేనే బ్రహ్మహృదా చ ఆదికవయే’ పదం గాయత్రిలో ఇమిడి ఉన్న త్రిభువనాలను సంచాలన చేసే పరమశక్తిని సంబోధిస్తోంది. ‘సత్యం పరం ధీమహి’ పదం గాయత్రీ మంత్రం యొక్క మూల ప్రేరణను స్వయంగా వ్యక్తం చేస్తోంది. అంతేకాదు. భాగవత శాస్త్ర ఉపసంహారం కూడా ‘సత్యం పరం ధీమహితో’ జరిగింది. 12వ స్కంధం 13వ అధ్యాయంలోని 19వ శ్లోకంలో పరమశుద్ధుడయిన పరమాత్మ యొక్క సత్యాన్ని మనలోపల ధారణ చేయాలనే ప్రార్థన ఉన్నది. భాగవతశాస్త్రం అర్థం ద్వారాను, శబ్దం ద్వారాను గాయత్రికి వ్యాఖ్యానం, వివరణ.

మత్స్య, వామన పురాణాలను ఉటంకిస్తూ పండిట్ జీ భాగవత శాస్త్రానికి గాయత్రియే అధికారం ఇచ్చిందని వివరించారు. దాని ఆరంభం గాయత్రితో జరిగింది కనుకనే అది భాగవతం అయిందని చెప్పారు.

ననిహాల్ వరకు జరిగిన ప్రయాణం ఈ విషయంపై చర్చతోనే సాగింది - గాయత్రి అన్ని శాస్త్రాలకూ ఆధారం. ఈ యుగానికి

అసమర్థులకు అవరోధాలుగా కనుపించేవి సమర్థులకు అవకాశాలుగా కనుపిస్తాయి

ప్రతినిధి గ్రంథమైన భాగవతానికి కూడా ఆధారం. ఎందుకంటే అది సనాతన ధర్మానికి కూడా ఆధారం.

పండిట్ జీ ఇలా వివరించారు.

వాల్మీకి గాయత్రీ మంత్రంలోని 24 అక్షరాల ఆధారంగా 24,000 శ్లోకాలలో రామకథను రచించాడు. ఇప్పుడు మనకు లభ్యమైన రామాయణ ప్రతులలో రామాయణం మొత్తంలో ఒక నిర్ణీత వ్యవధిలో ఒక శ్లోకం గాయత్రీలోని ఒక అక్షరంతో ప్రారంభమవుతుంది.

కొన్ని వందల సంవత్సరాల పూర్వం గోస్వామి తులసీదాసు ప్రజల భాషలో రామాయణాన్ని గానం చేయాలని అనుకున్నారు. సనాతన ధర్మాన్ని ఆ కాలానికి అనుగుణంగా బోధించాలని భావించారు. ఆయన రామాయణ, భాగవతాల రెండింటి నుండి ప్రేరణ పొందారు. ఆయన రామాయణం నుండి భగవానుని కథను తీసుకున్నారు. భాగవతం నుండి భక్తిని తీసుకున్నారు. ఆ గ్రంథం వ్రాయడానికి గోస్వామిజీకి ప్రేరణ ఎలా లభించిందో తెలుసా? సంధ్యా గాయత్రీ పూర్తిచేసిన తర్వాత శివపార్వతులు రామకథను వ్రాయవలసిందిగా ఆయనకు ఆదేశం ఇచ్చారని బాబా వేణీమాధవ్ 'గుంసా ఈ చరిత్ర' అనే గ్రంథంలో పేర్కొన్నారు. విక్రమ శకం 1631 రామనవమి రోజున ప్రాతః సంధ్య తర్వాత తులసీదాసు రామచరిత మానస గ్రంథ రచన ప్రారంభించారు.

సాధకుడు తన ఇష్టదైవంగా ఎవరిని కొలిచినా, అతడు ఆ పూజను గాయత్రీ జపంతోనే ప్రారంభం చేయవలసి ఉంటుంది.

శ్రీకృష్ణుని ప్రాంగణంలో

కొంతసేపు ఆగి పండిట్ జీ ఇలా అన్నారు -

“గాయత్రీ మంత్రం తాళపు చెవి వంటిది. సాధనలన్నీ కోశాగారాలు. తాళపు చెవి లేనిదే భక్తి, జ్ఞాన, యోగ భాండాగారాలను తెరవడం సులభం కాదు.

ననిహాలలో భాగవత సప్తాహం జరుగుతున్న రోజులలో పండిట్ జీ గాయత్రీ మహిమతోపాటు భాగవత శాస్త్ర విషయాలు, ధర్మ విషయాలు శ్రీరామ్ కు వివరిస్తూ వచ్చారు. ఆ విషయాలపై శ్రీరామ్ మనస్సు పూర్తిగా లగ్నమయింది. సప్తాహం పూర్తయిన రోజున తండ్రి కొడుకులు తిరుగు ప్రయాణానికి సన్నాహాలు చేయసాగారు. వారితో కలిసి తిరిగి రావడానికి తాళజీ కూడా నిర్ణయించుకున్నది. ఆ తర్వాత తనను దిగబెట్టడానికి మరొకరు రావలసిన అవసరం లేకుండా, ముగ్గురూ కలిసి వెళ్ళడం మంచిదని ఆమె సూచించింది. అలాగే నిర్ణయం జరిగింది.

ఎలాగూ ఇంత దూరం వచ్చాం కదా, మధుర ఇక్కడికి దగ్గరే ఉన్నది. మధురలో ద్వారకాధీశుని (కృష్ణుని) దర్శనం కూడా చేసుకుందాం, మీకు అసౌకర్యం లేకపోతే అని తాళజీ అన్నది. ప్రయాణంలోని ఈ మార్పువల్ల అదనంగా ఎంత సమయం పడుతుందా అని పండిట్ జీ ఆలోచించసాగారు. తాళజీ తన మాటకు మరింత ఊతం ఇస్తూ “మన వెంట శ్రీరామ్ కూడా ఉన్నాడు. అతడు ద్వారకాధీశుని దర్శనం చేసుకోలేదు కదా, యమునా నది దర్శనం కూడా అవుతుంది” అన్నది. తాళజీ పట్టుదల చూచి పండిట్ జీ నవ్వుకుంటూ సరే అన్నారు. ఇందువల్ల ప్రయాణానికి మరి రెండు రోజులు పడుతుందని అనుకున్నారు.

వ్రజ మండలంలో నీడనిచ్చే చెట్లు లేవు. ఇసుకతో దుమ్ముతో, మట్టితో నిండిన దారిలో యాత్రికులు అసౌకర్యానికి గురి అవుతున్నారు. ఈ కుటుంబం మధురకు బయలుదేరిన కాలం శీతాకాలం. మాఘమాసం వణికించే చలి. కనుక ననిహాల నుండి మధుర వెళ్ళడానికి ఇబ్బంది లేకపోయింది. తీవ్రమైన ఎండ చలిని తరిమివేసింది. రెండు జాములు కాకముందే వారు మధురను సమీపించారు. మధుర ఇంకా రెండు-రెండున్నర కిలోమీటర్ల దూరమే ఉంది. దగ్గరలో ఒక కొండ కనబడింది. కొండమీద ఆలయం ఉంది. గుడి గంటలు వినిపిస్తున్నాయి. అందువల్ల ఆ గుడికి జనం వచ్చిపోతున్నారని తెలిసింది.

అది ఏ దేవత గుడి అని శ్రీరామ్ తండ్రిగారిని అడిగాడు. నగరం వెలుపల ఉండడం వల్ల అది గ్రామదేవత గుడి అని అతడు అనుకున్నాడు. నగరం లేదా గ్రామం సరిహద్దు వద్ద సాధారణంగా గ్రామ దేవతల గుళ్ళు ఉంటాయి. శ్రీరామ్ ఆ గుడికి వెళ్ళడామని అన్నాడు తాళజీతోపాటు వెంట ఉన్న ఇతరులతో అందరూ కొండ ఎక్కారు. గుడిలో గోవిందుని విగ్రహం స్థాపించ బడి ఉంది. దైవ దర్శనం చేసుకుని అంతా కాసేపు విశ్రమించారు. గర్భగుడి వెలుపల ఉన్న అరుగు మీద కొద్ది క్షణాలు గడిపారు. ఇంతలో ‘జయ జయ రాధే’ అనే గర్జన వినబడింది. పండిట్ జీ ఆ శబ్దం వచ్చినవైపు చూచారు. ఒక సాధువు వారికేసి చూస్తూ వస్తున్నాడు. పొడవైన గడ్డం. అట్టలు కట్టిన జట్టు. ఆ సన్యాసి వయస్సు 60-65 సంవత్సరాలు ఉంటుంది.

పండిట్ జీ ఆయనకు నమస్కరించారు. అందుకు జవాబుగా ఆ సన్యాసి, కొద్దిగా ఆహారం ఏమైనా ఉన్నదా అని అడిగాడు. తాళజీ తన మూట నుండి నాలుగు పూరీలు తీసింది. వాటి మీద పచ్చడి వేసి పండిట్ జీకి అందించింది. పండిట్ జీ ఆ భోజనాన్ని సాదరంగా ఆ సన్యాసికి ఇచ్చారు. సన్యాసి అవి తిని,

జీవితాన్ని ప్రేమించేవారు కాలాన్ని వృథా చెయ్యరు

సుఖంగా జీవించమని ఆశీర్వాదించి, వచ్చిన దారినే వెళ్ళసాగాడు. తాళజీ ప్రక్కన మౌనంగా కూర్చున్న శ్రీరామ్ ఇదంతా చూస్తున్నాడు. సన్యాసి వెళ్ళిపోతూ ఉండడం చూచి, అతడు “బాబాజీ! మీరు దేవుణ్ణి చూచారా?” అంటూ కేక వేశాడు. పిల్లవాడి కేక విని సన్యాసి అశ్చర్యపోయాడు, తనను తాను సంబాళించుకుని “చూడలేదు; కాని చూడాలని ఉన్నది. ఆయనను పొందడానికే ఆయన భూమిలో తిరుగుతున్నాను” అని అన్నాడు.

తిరుగుడు మాను

అలా అని సన్యాసి శ్రీరామ్ ను పరకాయించి చూడసాగాడు. శ్రీరామ్ ఇలా అన్నాడు “బాబాజీ! తిరుగుడు మానండి. ఈ భాగవత భూమిని సేవించండి. ఆయన ఇక్కడే లభిస్తాడు.”

ఆ మాట మామూలు మాటే. అది ఆ సన్యాసి మనసులో ఎక్కడ తాకిందో మరి. సేవించడం అనే మాటను ఎలా అర్థం చేసుకున్నాడో ఏమో ఆ గుడి బయట నేలమీద పడుకున్నాడు. ఆ మట్టి స్పర్శ పొంది అతడు ఇలా అంటున్నాడు “బాబూ! నీవు దారి చూపావు. నా తిరుగుడు పూర్తయింది. ప్రభువు దొరికే ఉన్నాడు. నేనే కళ్ళు మూసుకున్నాను”. ఇలా చెప్తూ ఆ సన్యాసి శ్రీరామ్ కు ప్రణామం చేయబోయాడు. అతడు సమీపించేలోగా శ్రీరామ్ దూరంగా పరుగెత్తాడు.

తాళజీ, పండిట్ జీలు సన్యాసికి, తమ కుమారునికి మధ్య జరిగిన సంభాషణ విని మౌనంగా కూర్చున్నారు. పరిగెత్తుతున్న వారు శ్రీరామ్ ను ఆగమన్నారు. లేచి అతడి వెంట బయలుదేరారు. ద్వారకాధీశుని ఆలయం వరకు వారి యాత్ర మౌనంగా గడిచింది. ద్వారకాధీశుని దర్శనం తర్వాత తాళజీ కొండమీది గోవిందుని గుడివద్ద జరిగిన సంఘటన గురించి ఇలా అన్నది “ఆ ద్వారకాధీశుడే నా కుమారుని నోట ఆ మాట పలికించాడు. ఆయన దివ్యధామంలో ఎవరికయినా తిరగవలసిన అవసరం ఏముంది? మనిషి ఇక్కడికి చేరగానే ముక్తి పొందుతాడు.”

మధుర చేరుకుని తాళజీ ద్వారకాధీశుని దర్శనం చేసుకున్నది. శ్రీరామ్ ఆలయానికి, మధురకు సంబంధించి తండ్రి గారిని అనేక ప్రశ్నలు అడిగాడు. ఆ ప్రశ్నలలో కుతుహలం, జిజ్ఞాస కలగలిసి ఉన్నాయి. 1814లో నిర్మితమైన ఈ ఆలయంలో రాజసం ఉట్టిపడే శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ విగ్రహం ఉన్నది. నల్లగా ఉన్న ఈ విగ్రహానికి వల్లభాచార్య సంప్రదాయం ప్రకారం పూజ జరుగుతుంది. ద్వారకాధీశుని దర్శనం తర్వాత కుటుంబమంతా కటరా కేశవదేవ్ వెళ్ళారు. కృష్ణ పరమాత్మ ఇక్కడ జన్మించాడని

ప్రతీతి. నేడు అక్కడ భవ్యమైన ఆలయం, భాగవత్ భవన్ మున్నగు నిర్మాణాలు ఉన్నాయి.

కటరా కేశవదేవ్ నుండి కుటుంబం విశ్రామ్ ఘాట్ చేరుకున్నది. కేశవదేవ్ ఆలయంలో పూర్వం కంసుని కోట ఉండేదని, శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ అక్కడ నుండి సరాసరి యమునా తీరానికి వెళ్ళారని; అక్కడ ఆయన, బలరాముడు కొంత సమయం గడిపారని భక్తుల నమ్మకం. కంసునితో, అతడి సైనికులతో చేసిన యుద్ధంలో కలిగిన అలసటను పరమాత్మ యమునా తీరంలో తీర్చుకున్నాడని ప్రతీతి. పరమాత్మ విశ్రాంతి తీసుకున్న స్థలాన్ని విశ్రామ్ ఘాట్ అని పిలుస్తారు. బాలుడు శ్రీరామ్ ఇలా అన్నాడు “నాన్నగారూ! కేశవదేవ్ ఆలయం దర్శనం వల్ల కలిగిన అలసట తీర్చుకోవడానికి మనం కూడా ఇక్కడికి వచ్చాము. ఈ స్థలం మనకు కూడా విశ్రామ్ ఘాట్ అయింది.” పిల్లవాడి అల్లరి మాట విని తండ్రిగారు నవ్వుకుండా ఉండలేకపోయారు.

విశ్రామ్ ఘాట్ వద్ద వేదన

మధుర, బృందావన్ వాయువులలో నేటికి కృష్ణ భక్తి సుగంధం నిండి ఉన్నది. సంవేదనల కలిగిన మనసులు ఇక్కడికి చేరగానే భక్తిభావ తరంగాలను అందుకున్న అనుభూతి పొందుతారు. అయితే, అక్కడ ఉండే తీర్థ పురోహితులు, పండాలు యాత్రికులను నానా ఇబ్బందులు పెడతారు. నేడు పరిస్థితి కొంత మెరుగుపడింది. కానీ, తుంటరులు, దుండగులు, లోభులు అయిన కొందరు పండాల వల్ల ఒకప్పుడు ఈ స్థలం ఎంతో అపఖ్యాతి పాలయింది. పండిట్ జీకి ఈ పండాలు బాగా తెలిసినవారే. కనుక ఈ కుటుంబానికి ఇబ్బంది కలుగలేదు. అయినా పండాలు ఇతర యాత్రికులను ఇబ్బంది పెట్టడం వీరు చూచారు. పండాలు చుట్టూ మూగడం చూచి ఒక యాత్రికుడు ఇలా అంటున్నాడు “వచ్చిన యాత్రికుల దాన దక్షిణల ఆధారంగా మీరు బ్రతుకుతున్నారు. మీరు వారిని దక్షిణల కోసం బలవంతపెడుతున్నారు. మీరు మరో వృత్తి ఎందుకు చూచుకోరు? ఒక పండా అన్నాడు “ఏ వృత్తి చూసుకోమంటావయ్యా?” యాత్రికుడు అన్నాడు “ఏదో ఒక వృత్తి”. “మేము ఒక పని చేయగలుగుతాం. నీవు చనిపోతే నీ శవాన్ని యమునలో పారవేస్తాం. నీ దగ్గర ఉన్న డబ్బు మా శ్రమకు ప్రతిఫలం అవుతుంది” అని ఆ పండా వెక్కిరింపుగా అన్నాడు.

ఆ వ్యాఖ్య విని చుట్టుప్రక్కల ఉన్న పండాలతో సహా అందరూ పగలబడి నవ్వారు. శ్రీరామ్ తండ్రిగారివైపు ఆశ్చర్యంగా చూచాడు. ఆయన కొడుకు చేయి పుచ్చుకుని పోదామని సైగ చేశారు. శ్రీరామ్ ఇలా అన్నాడు “వీళ్ళు యాత్రికులను ఇబ్బంది పెడుతూ ఉంటే ఎవరూ కల్పించుకోవడం లేదు. ఎందువల్ల?” పండిట్ జీ ఇలా

ఎదుటివారిని మార్చాలని కాకుండా తమని తాము ఉన్నతంగా తీర్చిదిద్దుకోవడానికి ప్రయత్నించాలి

అన్నారు. “పండ్లాల సంఖ్య హెచ్చు, ఎవరు జోక్యం కలిగించు కున్నా, వారంతా ఏకమవుతారు, వారితో దెబ్బలాడడం కష్టం”. శ్రీరామ్ బాలసహజమైన నిరాశతో ఇలా అన్నాడు “ఇది కృష్ణ పరమాత్మ నగరమా, కంసుని నగరమా?”

తాళజీ ఇలా అన్నది “ఇది కృష్ణ పరమాత్మ నగరమే. అయినా కంసుని ప్రభావం ఇక్కడ ఎప్పుడూ ఉంటుంది” శ్రీరామ్ మరో ప్రశ్న వేశాడు “ఇదిలా జరుగుతూ ఉండవలసిందేనా? సంస్కరణ అనేది జరగదా?”

తండ్రిగారు అతడికి ఇలా నమ్మకంగా చెప్పారు - “పరిస్థితులు ఎప్పుడూ ఒకే విధంగా ఉండవు. మారుతూ ఉంటాయి”.

వారు విశ్రామ్ ఘాట్లోని సతీ బుద్ధివైపు మళ్ళుతున్నారు. పండిట్జీ శ్రీరామ్కు ఒక సందు చూసి ఇలా చెప్పారు.

“50-60 సంవత్సరాల క్రితం ఈ సందులో ఒక సన్యాసి ఉండేవారు. ఆయన ప్రజ్ఞాచక్రువు. అయినా వేదశాస్త్రాలలో ప్రకాండ పండితుడు. ఆయన కూడా మధురలోని ఈ పరిస్థితులను చూచి వేదన చెందారు. ధర్మక్షేత్రంలో అనేక దోషాలు ఉన్నాయి. ఆ దోషాలన్నిటితో పోరాడాలని ఆయన ఆకాంక్షించారు. కాని ఆయనకు కంటిచూపు లేదు. కనుక పెద్దగా ఏమీ చేయలేక పోయారు.”

తండ్రిగారు తన కుమారునికి స్వామి దయానందుని గురువు అయిన విరజానంద కథ ఇలా వినిపించసాగారు.

ఒకరోజున ఆ సన్యాసి వద్దకు గుజరాత్ నుండి ఒక బ్రహ్మచారి వచ్చాడు. ఆ బ్రహ్మచారి ఇలా అన్నాడు “నాకు వేద శాస్త్రాలను అధ్యయనం చేయాలని ఉంది. తద్వారా సత్యధర్మాన్ని పరిశోధించాలని ఉన్నది.”

సన్యాసి ఇలా అన్నాడు “గురుదక్షిణ ఏమి ఇస్తావు?”

బ్రహ్మచారి ఇలా అన్నాడు “తమరు ఏది ఆదేశిస్తే అదే ఇస్తాను”.

సన్యాసి ఇలా అన్నాడు “నాకు కావలసింది బూటకాల సర్వ నాశనం, మతంపేరిట జరుగుతున్న అధర్మాన్ని ప్రతిఘటించడం. దురాచారాల నిర్మూలన”.

ఆ గురుదక్షిణ ఇవ్వడానికి శిష్యుడు అంగీకరించాడు.

గురువు వద్ద ఉండి సమస్త విద్యలు నేర్చుకున్నాడు. ఆ తర్వాత శిష్యుడు దేశమంతటా పర్యటించాడు. మతం ముసుగులో సాగుతున్న అధర్మం పట్ల ప్రజలలో మేలుకొలుపు తెచ్చాడు. ధర్మం యొక్క అసలు రూపం ఏమిటో బోధించాడు.

శ్రీరామ్ ఉత్సుకతో ప్రశ్నించాడు “ఒక వ్యక్తి ఒంటరిగా ఇదంతా ఎలా చేయగలిగాడు?”

పండిట్జీ ఇలా చెప్పారు “సాహసం, సంకల్పం ఉంటే అసాధ్యంగా కనిపించే పని సైతం సహజంగానే సాధ్యపడుతుంది”.

(సశేషం)

- అనువాదం: ఎ. వేణుగోపాల రెడ్డి

శతకోటి వందనాలు

సమయదానముతో సాటియైనది యిల లేదని చాటి చెప్పి
ధంకా బజాయించిన గురువరేణ్యునికి వందనాలు
అంశదానము అను అనుపానము లేనిదే ధరణిలోన కార్యసాధన
కష్టతరంబని సెలవిచ్చిన జ్ఞానమూర్తికి వందనాలు
ప్రతిభాదానం ప్రాభవంబుగా వెలసిన రోగరహిత
వృద్ధాప్య రహిత, మృత్యురహిత నవసమాజ
స్థాపనకు నడుం కట్టిన నవయుగ వైతాళికునికి వందనాలు
జ్ఞానదానముతో సాధ్య సాధనాక్రమం సానబెట్టి,
పృథ్విపై స్వర్గావతరణకు పూనుకున్న
పృణ్యమూర్తికి శతకోటి వందనాలు

- ఫేస్ బుక్ నుండి
రచన: శ్రీ యం.వి. చౌదరి

శతకోటి వందనాలు

ఇచ్చాశక్తిని ఇనుమడింపజేసి యితిమిద్ధముగా
సత్కార్యచరణ సూచించిన సంకల్పమూర్తికి వందనాలు
జ్ఞానశక్తిని ఘనముగా బొంది లోకోద్ధరణకు లాభము
చేకూర్చవలెనని భాసించిన జ్ఞానమూర్తికి వందనాలు
క్రియాశక్తి క్రమముగా లేనిదే బహుళ ప్రయోజకత్వంబు
బలహీన పడునని ఉద్ఘాటించిన కర్మయోగికి వందనాలు
లోకా సమస్తః సుఖినోభవంతుః కొరకై హిమాలయాలు
వద్దు వద్దు, నీ ఇంటి నుండే, నీ వృత్తి నుండే
సాధించమని ప్రోత్సహించిన గురువరేణ్యునికి
శతకోటి వందనాలు

- ఫేస్ బుక్ నుండి
రచన: శ్రీ యం.వి. చౌదరి

అనవసరమైన విషయాలలో తలదూర్చకూడదు

ఇతరులను శాసించవచ్చు

ఇతరుల ఆలోచనా విధానమును నియంత్రించగలిగే ఉపాయం నిజంగా మన చేతిలోకి వస్తే మన ఇష్టానుసారం, మనకు నచ్చిన దిశలో నడిపించేందుకు అగణిత మనుష్యులకు ప్రేరణ ఇవ్వగలుగుతాము.

ఈ పద్ధతిలో ప్రజలను మంచి మార్గంలో పెట్టే అవకాశం ఉన్నది. దీనితోపాటే చెడు కూడా ఉన్నది. ఎవరైన ఒక నిరంకుశ నాయకుడు తనకు ఇష్టమైన ఆలోచనా సరళిని సమస్త ప్రజలపై రుద్ది వారిని ఎల్లప్పుటికీ తన వశంలో ఉంచుకోగలడు.

మనో వైజ్ఞానిక రసాయనాల శాస్త్రజ్ఞుడు డా॥ స్పిన్నర్ అభిప్రాయం ప్రకారం 14 కోట్ల తంత్రుల, మూడు పౌనులు బరువున్న మానవ మస్తిష్కంలో ఉన్న అద్భుత రహస్యాలను చాలా వరకు తెలుసుకున్నారు. దీనిపై రసాయనాల ద్వారా, విద్యుత్ ధారల ద్వారా ఆధిపత్యం సంపాదించవచ్చు. ఇది ఇప్పటివరకు సాధించిన ఫలితాల అన్నింటిలోకి గొప్పది. ఎందుకంటే అవి మానవులకు సౌకర్యాలను ఇచ్చాయి. కాని మస్తిష్క నియంత్రణతో తమకు తాము కోరుకున్న స్థితి పొందడం సాధ్యమవుతుంది. అప్పుడు మనిషి దేవతగాను మారవచ్చు. అసురుడుగా మారవచ్చు.

జర్మనీ దేశపు మస్తిష్క వైజ్ఞానికుడు డా॥ ఎలెన్ జైక్ బసన్ అతని సహాయోగులు మార్క్ రోజన్ ఒక ప్రయోగం చేస్తున్నారు. బాగా వికసించిన మస్తిష్క ప్రతిభను మందబుద్ధిగా మార్చగలమా? స్వల్పంగా వికసించిన మస్తిష్కానికి బాగా వికసించిన మస్తిష్కం యొక్క ప్రతిభను ఇవ్వగలమా?

శిక్షణా ప్రణాళిక పాతదే. శిక్షితులైన వ్యక్తి చదువురాని వారికి రాయడం, చదవడం నేర్పి మస్తిష్క క్షమతను వికసించచేస్తారు. విద్యాలయాలలో ఇదే జరుగుతుంది.

చికిత్సుకులు బ్రాహ్మి, శతావరి, ఉసిరి, అశ్వగంధ, సర్పగంధ మొదలైన ఔషధములను బుద్ధిని వికసించచేయటానికి ఉపయోగిస్తుంటారు. మస్తిష్కములోని రసాయన తత్వముల సారమును తీసుకుని ఇంజక్షన్ ద్వారా ఒక జీవి నుండి ఇంకొక జీవిలోనికి ప్రవేశపెట్టడమనే ప్రయోగం కూడా చేశారు. కాని పెద్దగా సఫలత్వం లభించలేదు. ఒక జాతి జీవుల వికసించిన మస్తిష్క రసాయనతత్వం ఇతర జాతుల శరీరం గ్రహించదు.

అనేకసార్లు ప్రతిక్రియ తల్లక్రిందులుగా జరిగి హాని కూడా సంభవించింది. మరి ఏమి ఉపాయం చేయాలి? ఒకేజాతికి చెందిన జీవి మస్తిష్కాన్ని అదే జాతి జీవి మస్తిష్కంలోకి ప్రవేశపెట్టే ఏమి ఉపయోగం లేదు. ఎందుకంటే రెండింటి మస్తిష్క నిర్మాణం ఒకే రకంగా ఉంటుంది.

మస్తిష్కంలో మూడు ముఖ్యమైన భాగాలు ఉన్నాయి. 1) సమస్త క్రియాకలాపాల నిర్వహణ 2) మాంసకోశికల (muscles) నియంత్రణ 3) శ్వాస తీసుకోవడం, ఆహారం జీర్ణం చేయడం మొదలైన స్వసంచాలిత (involuntary) ప్రక్రియల నిర్వహణ. ఈ మూడింటిలో మనస్సును, బుద్ధిని సంబాళించేది ముఖ్యమైనది. దీని వికాసమే మస్తిష్క వికాసముగా భావిస్తారు. మిగిలిన మస్తిష్క క్రియాకలాపాలు ప్రాణుల శారీరక స్థితిని అనుసరించి తమ పనులు చేస్తూనే ఉంటాయి.

కొన్ని ప్రాణుల మస్తిష్కం సూది బెజ్జమంత చిన్నదిగా ఉంటుంది. కొన్ని ప్రాణుల మస్తిష్కం చాలా పెద్దదిగా ఉంటుంది. తిమింగలం యొక్క మస్తిష్కం మనిషి మస్తిష్కానికన్నా పెద్దదిగా ఉంటుంది. తిమింగలం యొక్క అంత పెద్ద శరీరాన్ని నిర్వహించేందుకు అంత పెద్ద యంత్రం అవసరమే. కాని దాని బౌద్ధిక ప్రతిభా భాగం వికసించలేదు.

ప్రాణి శాస్త్రజ్ఞుడు విచిప్టన్, మనోవిజ్ఞాన పరిశోధకుడు వెలెస్కోవ్ అభిప్రాయం ప్రకారం అవికసిత (మందబుద్ధి) మస్తిష్కం గలవాడు వికసిత మస్తిష్కం గల వాని సాన్నిధ్యంలో ఉంటే, మొదటి వాడికి మానసిక వికాసం కలిగే అవకాశాలు ఉన్నాయి అంటారు. సర్కసులోని జంతువులకు శిక్షణ ఇచ్చేటప్పుడు సౌమ్య పద్ధతులు పెద్దగా ఫలితాలను ఇయ్యవు. అక్కడ వాటి బౌద్ధిక భావనాత్మక వికాసం శిక్షణ ఇచ్చే వాడి స్థితితో కలసి ఉంటుంది. శిక్షకుని సామీప్యం వలన వాటి ఆలోచనా పద్ధతి, భావనలు కూడా అలాగే తయారవుతాయి.

రాజుల, సేనాపతులు గుర్రాలు, ఏనుగులు వారి సంజ్ఞలను అర్థం చేసుకుని ప్రవర్తిస్తాయి. మొండిగా ప్రవర్తిస్తున్న ఏనుగు దగ్గరకు రాజు స్వయంగా వెళ్ళి దానిని నియంత్రించేవారు. రాణాప్రతాప్, నెపోలియన్, రూస్సీరాణిల గుర్రాలు వాటి

ఆర్థిక సంబంధాలే మానవ సంబంధాలు అనుకోవడం మంచిది కాదు

యజమానులు సంజ్ఞలే కాక, వారి కోరికలను కూడా అర్థం చేసుకునేవి, తదనుగుణంగానే ప్రవర్తించేవి. ఇది ఆ గొప్ప వ్యక్తిత్వముల ప్రభావం అల్పబుద్ధిగల గుర్రాలు, ఏనుగులు మొదలైన జంతువులపై పడిన ఫలితమే.

మస్తిష్కం నుంచి గంధం వంటి ప్రత్యేకమైన చేతనత్వ క్షమత నిరంతరం వెలువడుతుంది. సమీపంలో ఉన్నవారు దీనివలన ప్రభావితమవుతారు. వ్యక్తిత్వం ఎంత ప్రభావశాలిగా ఉంటే, మస్తిష్కం ఎంతగా వికసించి ఉంటే అతని సంపర్కక్షేత్రమును ప్రభావితం చేసే అయస్కాంతం కూడా అంతే ప్రభావశాలిగా ఉంటుంది.

తీవ్రమైన ఇచ్చతో (కోరికతో), భావనతో ఎవరి పైనైనా దానిని ప్రవహింపజేస్తే దాని ప్రభావం పడకుండా ఉండదు. మనస్వీల (మహామనీషి) సామీప్యంతో అల్పబుద్ధుల మస్తిష్క వికాసం జరుగుతుంది.

ఈ క్రొత్త వైజ్ఞానిక అన్వేషణల ద్వారా మనుష్యులను 'రోబోట్' (యంత్ర మానవుడు)గా చేయవచ్చు. వారు సంచాలకుల ఇచ్చానుసారం రోబోట్ (Robot) ల భూమిక నిర్వహిస్తారు. మనిషి శిరస్సుకు ఒక ప్రత్యేకమైన తీగలతో కూడిన పట్టి కడతారు. దానిని రేడియో వినపడటానికి ఉండేటటువంటి ఏరియల్ (Aerial) లాగా తయారుచేస్తారు. ట్రాన్స్మీటర్ (Transmitter) ద్వారా పంపబడ్డ ఎలక్ట్రో మాగ్నెటిక్ వేవ్స్ను (electro magnetic waves) ఏరియల్ పట్టుకుంటుంది. అది రేడియోలో వినిపిస్తుంది. అదేవిధంగా వైజ్ఞానిక కేంద్రం నుండి పంపించబడ్డ తరంగాలు మనిషి శిరస్సుకు కట్టి ఉన్న పట్టి పట్టుకుంటుంది. దానిని మస్తిష్కంలో ప్రవేశపెడుతుంది. అంతే! ఆలోచనలపై పంపబడ్డ తరంగాలు ఆ పట్టిపై పడతాయి. ఎలా ఆలోచించేందుకు నిర్దేశం (order) ఇస్తే అలా ఆలోచించేందుకు వివశులను చేస్తుంది. మనిషికి స్వతంత్రంగా ఆలోచించే సామర్థ్యం క్షీణించిపోతుంది, బౌద్ధికంగా పూర్తిగా పరాధీనులవుతారు. ఎలా ఆలోచించాలని నిర్దేశమిస్తారో అలాగే ఆలోచిస్తారు.

శిరస్సుకు ధాతు పట్టీలు కట్టకుండా ఇంకొక ఉపాయం కనిపెట్టారు. అది రసాయనాల పద్ధతి. రేడియో తత్వములను ఔషధములలో కలిపి మనిషి రక్తంలో కలపడం. ఇది ఇంజక్షన్ ద్వారా చెయ్యవచ్చు, లేదా నోటి ద్వారా తినిపించి రక్తంలో కలిపి పోయేలా చేయవచ్చు. ఇప్పుడు అతని రక్తం అంతా ఏరియల్లాగా

పనిచేస్తుంది, పంపించబడ్డ తరంగాలను గ్రహించి రక్తంలో ప్రతిష్ఠిస్తుంది. ఇక ఈ రక్తం మస్తిష్కంలోనికి వెళ్ళినప్పుడు రక్తంలో కలిసిన తరంగములు ఏ విధంగా ప్రేరణ ఇస్తాయో అదే విధంగా ఆలోచన చేయవలసి వస్తుంది. ఈ సరళమైన వైజ్ఞానిక పద్ధతిని ఉపయోగించినప్పుడు ఆ వ్యక్తులు పూర్తిగా పరాధీనులవుతారు.

అంతరిక్షయానాలను భూమిపై ఉన్న వైజ్ఞానికులు ఏ విధంగా నియంత్రిస్తారో, నిర్దేశిస్తారో అవి అదేవిధంగా నడుస్తాయి. అదే విధంగా మనిషి యొక్క మనస్సును, మస్తిష్కమును కూడా సూక్ష్మ తరంగముల ద్వారా నియంత్రించేందుకు ప్రయత్నములు వైజ్ఞానిక క్షేత్రంలో ప్రారంభమయ్యాయి.

(సశేషం)

- అనువాదం: శ్రీమతి టి.జ్ఞానప్రసూన

స్వార్థపూరిత ఆలోచన

దాహంతో అడవిలో తిరుగుతున్న ఒక రాజుకు చెరుకు తోట వద్ద గుడిసె ముందు కూర్చుని ఉన్న ముదుసలి తాత కనిపిస్తాడు. రాజు యొక్క దాహాన్ని తీర్చే ప్రయత్నంగా చెరుకు గడలను విరచి చక్రంలో తిప్పి ఆ రసాన్ని వెదురు గొట్టంలో నింపి రాజుకు త్రాగమని ఇస్తాడు. మధురమైన ఆ రసం రాజు దప్పికను తీర్చి అవరిమితమైన ఆనందాన్ని కలిగించింది. "ఇంత మంచి చెరుకు మీద పన్ను ఏమీలేదా తాతా" అని రాజు ప్రశ్నించగా మారువేషంలో ఉన్న రాజుని గుర్తించని తాత తమ రాజు దయాగుణాన్ని ఆనందంతో కీర్తిస్తూ పన్ను లేదని బదులు పలుకుతాడు. ఎంతో కొంత పన్ను విధించి తీరాలని రాజు మనసులోకి స్వార్థపూరితమైన ఆలోచనలు ప్రవేశించాయి. రాజ్యానికి తిరుగుముఖం పడుతూ మరొక గ్లాసు రసం త్రాగించమని రాజు తాతని కోరటం జరిగింది. కానీ మొదటిసారిలా తాత ఎంత ప్రయత్నించినా చెరుకు రసంతో వెదురు గొట్టం నిండలేదు. రాజు ఆశ్చర్యంతో ఇదేమిటని ప్రశ్నించాడు. దూరదృష్టిగల తాత రాజు వంక పరిశీలనగా చూస్తూ "బహుశా మా రాజు ధర్మం తప్పి అభిప్రాయాలను మార్చుకుని స్వార్థపూరితమైన ఆలోచనలు చేసి ఉండవచ్చు. అందుకే చెరుకులు ఎప్పుటిలా రసాన్ని ఇవ్వమని అంటున్నాయి" అని బదులు పలికాడు.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి

ఏమైనా చేద్దామనుకుంటే చేసితీరవలసినదే - ఇతరులకు ఇబ్బంది కలిగించేవి తప్ప

మహాకాలుని గీత-సత్సంకల్పాలు - 2

శరీరాన్ని దైవ మందిరంగా భావించి ఆత్మసంయమనం మరియు నియమపాలన ద్వారా ఆరోగ్యాన్ని సంరక్షించుకుంటాము

ఆస్తికత, కర్తవ్యపరాయణత అనే సత్సత్వగుణ ప్రభావం ముందు మన అతి దగ్గర బంధువుపై పడాలి. అందరికన్నా మనకి దగ్గర బంధువు మన శరీరమే. శరీరాన్ని ఆరోగ్యంగా, సురక్షితంగా ఉంచుకోవడం అవసరం. శరీరం నశ్వరమైనదిగా భావించి నిర్లక్ష్యం చేయకూడదు, అలా అని అలంకరణకే సమయాన్ని, శక్తిని ఖర్చు పెట్టకూడదు, ఈ రెండు విధాలు సరైనవి కాదు, సమతుల్యాన్ని పాటించాలి.

శరీరం మనకెప్పటికీ సహాయపడుతూనే ఉంటుంది, సేవిస్తూనే ఉంటుంది. 24 గంటలు పగలు రాత్రి మన పని చేస్తూనే ఉంటుంది. ఎలాంటి పరిస్థితుల్లో ఉన్నా దాని సామర్థ్యాన్ని అనుసరించి ఆజ్ఞలను శిరసావహిస్తుంది. జీవిత సదుపాయాలను సమకూర్చుకోవడానికి శారీరక శ్రమ తప్పదు. శరీరానికన్న ఐదు జ్ఞానేంద్రియాలు జ్ఞానవృద్ధికి తోడ్పడుతూనే అప్పుడప్పుడు వాటి పద్ధతుల్లో అనేక రకాల రుచులను ఆస్వాదింపచేస్తాయి. కళ్ళు, చెవులు, ముక్కు, నాలుక, జ్ఞానేంద్రియాల ద్వారా తమ పద్ధతుల్లో రుచులను అందిస్తాయి. ఈ గొప్పతనం వల్లనే ఆత్మ శరీరం చేసే సేవకు ముగ్ధులై తన సుఖాన్నే కాక అస్తిత్వాన్ని కూడా మర్చిపోయి పూర్తిగా రమిస్తుంది. శరీర సుఖదుఃఖాలను, మానావమానాలను ఆత్మసత్తాను ఆవశ్యకతలను కూడా మర్చిపోయి శరీరాన్నే తానుగా భావించడం జరుగుతుంది. శరీరం అంతమైపోతే జీవితం ముగిసిపోయిందనుకుంటారు.

ఇటువంటి నమ్మకస్తుడైన సేవకుడిని సమర్థవంతమైన, ఆరోగ్యవంతమైన దీర్ఘజీవిగా ఉంచడం ప్రతి ఒక్క ఆలోచనాపరుని యొక్క కర్తవ్యం. అందరూ అలాగే చేయాలనుకుంటారు, కానీ మన చెడు అలవాట్లు, ఆహార పద్ధతుల వల్ల శరీరం చాలా నష్టపోతుంది, అత్యాచారానికి గురవుతుంది, చివరికి ఏడుస్తూ, రోగాలతో బలహీనపడి అకాల మృత్యువుబారిన పడుతుంది.

చిన్నప్పటినుంచి బాగోగులు చూసేవారి అమాయకత్వం, అజ్ఞానం వల్ల ఇదంతా జరుగుతుంది. శరీరాన్ని ఆరోగ్యంగా,

బలంగా ఉంచటం పెద్ద కష్టం కాదు. ప్రకృతి సంకేతాలను అనుసరిస్తే చాలు పనైపోతుంది. ప్రకృతిలోని మిగిలిన ప్రాణులన్నీ ఈ పద్ధతినే పాటిస్తాయి. ఎప్పుడో దుర్బలనల వల్ల తప్పితే అకాల మృత్యువు అనేది అవేవీ ఎరుగవు. ప్రకృతి యొక్క సందేశాలు, సంకేతాలను సృష్టిలోని జీవరాశులన్నీ అర్థం చేసుకోగాలేనిది, మనిషిలాంటి బుద్ధి జీవి అర్థం చేసుకోలేదా? ఆరోగ్య సంరక్షణ కోసం ప్రకృతి విధించిన నియమాలను అర్థం చేసుకోవడానికి ప్రత్యేకంగా గురుముఖతా తెలుసుకోవలసిన అవసరం లేదు, అవి సహజంగానే అర్థం చేసుకోవచ్చు, అలవరచుకోవచ్చు. ఏది సరైనది, ఏది కాదు అనే నిర్ణయం తీసుకోగల యంత్రం శరీరంలోనే ఉన్నది. అది తక్షణం ఏం చేయాలో ఏం చేయకూడదో చెప్పేస్తుంది. మర్యాదలను పాటించాలి, చేయకూడని పనులు చేయకూడదు.

ఆహార విహార పద్ధతుల్లో జాగ్రత్త వహిస్తే ఆరోగ్యాన్ని రక్షించుకోవచ్చు. ఆరోగ్యాన్ని రక్షించుకోవలసిన క్రమశిక్షణలో ఆహారం మొదటి మెట్టు. ఆ తరువాత విహారం, అంటే నిత్య కర్మ, శుభ్రత, స్నానం, నిద్ర, శ్రమ, ఆనందం మొదలైనవి. వీటికి సంబంధించిన నియమాలు తెలుసుకుని పాటిస్తే ఒక రకంగా ఆరోగ్య బీమా చేసుకున్నట్టే.

ఈ శరీరం ఈశ్వరుని పవిత్ర నివాసం అని విశ్వసించాలి. ఈ తథ్యాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకుంటే అనవసరమైన మోహాలను దరిచేరనీయకుండా, సమతుల్యంగా కర్తవ్యాన్ని పాటించడం సాధ్యమవుతుంది. గుడిని అలంకరించడంలో మునిగిపోయి దేవుడిని మర్చిపోవడం మూర్ఖత్వం, అయితే దేవాలయాలను చెత్తగా ఉంచి, ఎవ్వరూ రాలేని పరిస్థితుల్లో, అసహ్యంగా భ్రష్టుపట్టించి అవసాన దశకు తీసుకురావడం కూడా పాపమే. శరీరమనే ఈ మందిరాన్ని చెడు అలవాట్లతో అనారోగ్యం పాలు చేయడం ప్రకృతి దృష్టిలో చాలా పెద్ద అపరాధం. అందుకు ఫలితంగా బాధలు, ఇబ్బందులు, అల్పాయువు, ఆర్థిక ఇబ్బందులు, తిరస్కారం వంటి శిక్షలు అనుభవించవలసి వస్తుంది.

జీవితానికి పరమార్థం - మంచిగా జీవించడమే

రోగాలు ఎక్కడో బయట నుండి రావు. వికారాలు బయట నుండి రావచ్చు. శరీరంలో కూడా తయారవచ్చు, కాని వాటిని బయటకి తోసివేయగలిగే అద్భుత సామర్థ్యం శరీరానికి ఉన్నది. ఇంద్రియ సంయమనం లేకపోవడం వల్ల మనిషి తన జీవనీశక్తిని నష్టపోతాడు. ఆహార విహారాల్లో అసంయమనం వల్ల శరీర జీర్ణ వ్యవస్థ, రక్తప్రసరణ, మెదడు, నాడీ మండలాలు బాగా దెబ్బ తింటాయి. ఇలా వరుసగా దెబ్బలు తినడం వల్ల బలహీనమై చివరికి రోగాల పాలవుతారు. ఇలా బలహీనమైన శారీరక వ్యవస్థ వికారాలను బైటకి నెట్టివేయలేదు. ఫలితంగా శరీరంలో అవి పేరుకుపోయి రోగం రూపంలో బయటపడతాయి.

ఆరోగ్యంగా ఉంటేనే ఎవరైనా సొంతానికి, పక్కవారికి పనికొస్తారు. బలహీనులకు, రోగులకు మామూలుగా రోజు గడపడమే కష్టమవుతుంది. వారే ఇతరుల మీద ఆధారపడి ఉండాలి. పరావలంబన ఒక రకమైన అవమానకరమైన పరిస్థితి. ఒకరికి భారమై బతికేవారు మరొకరి సహాయం చేయలేదు సరికదా, ఎక్కడా మర్యాద కూడా పొందరు. తన బరువును తాను మోయలేని వాడు మరొకరికి మాత్రం ఎలా ఉపయోగపడతాడు?

మానవజన్మ అనేక గొప్పతనాలతో, విభూతులతో నిండి ఉన్నది. ఒక మహామానవుడు చేరుకున్న స్థాయికి ఎవరైనా చేరుకోగలరు, కాని అందుకు శరీరం, మనస్సు పూర్తి ఆరోగ్యంతో ఉండాలి. ఎంతమందికి నువ్వు సహాయకరంగా, ఉపయోగకరంగా ఉంటావో అంతగా గౌరవంబడతావు, సహకరించబడతావు. అందుకే దౌర్భాగ్యాలలోకి, శాపాలన్నింటిలో అనారోగ్యమే అతి పెద్దది. అటువంటి పరిస్థితి రాకుండా కృషి చేయాలి. ఆరోగ్యంగా బతికినంత కాలాన్నే నిజమైన జీవితంగా పరిగణిస్తారు.

ఏదో తెలిసి తెలియక, భ్రమల వల్ల, పక్కవారి బలవంతం వల్ల రోగాలను ఆహ్వానించి ఉండవచ్చు, కాని కొన్ని మినహాయింపులతో అనారోగ్యం స్వార్థితమనే చెప్పాలి. సృష్టిలోని ప్రాణులన్నీ జీవితాంతం ఆరోగ్యంగానే ఉంటాయి. మరణం ఆసన్నమైనప్పుడే చనిపోతాయి. మనిషి యొక్క విచ్చలవిడి అలవాట్లే అనారోగ్యానికి కారణం. జిహ్వా చాపల్యం, తినకూడనివి తినేటట్టు చేస్తుంది. ఎత్తలేనంత బరువు ఎత్తితే ఎవ్వరైనా చతికిలపడవలసిందే. అజీర్ణం కూడా ఇటువంటి పరిస్థితే. అరగనివన్నీ పేరుకుపోతాయి, తరువాత కుళ్ళిపోతాయి. ఆ కుళ్ళు రక్త ప్రవాహంలో కలుస్తుంది, ఎక్కడ వీలైతే అక్కడ శరీరాన్ని దెబ్బతీస్తుంది. కాముకత్వం జీవశక్తిని క్షీణింపజేస్తుంది, మెదడు యొక్క తీక్షణతను హరిస్తుంది. అశుభ్రత, నిద్రలేమి, శ్రమించాలంటే బద్ధకం, మత్తు పదార్థాలను

సేవించడం వంటివి ఆరోగ్యాన్ని పాడుచేస్తాయి. సరైన గాలి, వెలుతురు ప్రసరించని చోట, ఊపిరి కూడా సరిగ్గా ఆడని చోట ఉండడం వల్ల కూడా ఆరోగ్యం దెబ్బతింటుంది. భయము, ఆక్రోశము వంటివి మనోవికారాలుగా మారి వ్యక్తిని నీరసంపజేసి, పిచ్చివాడిని చేస్తాయి.

శరీరాన్ని ఆరోగ్యంగా ఉంచుకోవడం కష్టం కాదు. ఆహారం, శ్రమ, విశ్రాంతి ఈ మూడింటి సమతుల్యంతో వ్యక్తి ఆరోగ్యంగా, దీర్ఘాయువుతో ఉండవచ్చు. ప్రజలకు తెలియని నియమాలంటూ వేరే ఏమీ లేవు. కాస్త ప్రయత్నిస్తే తెలుసుకోవచ్చు. బద్ధకం లేకుండా, శ్రమిస్తూ, సక్రమమైన దినచర్యను నిర్ధారించుకోవడం పెద్ద కష్టమేమీ కాదు. రుచిని కాకుండా, ఆరోగ్యాన్ని లక్ష్యంగా పెట్టుకుని ఆహారపు అలవాట్లను నిర్ధారించుకోవాలి. బాగా జీర్ణమయ్యేది, అవసరమైనంత మాత్రమే తినడం మన చేతిలో పని. శరీరానికి అవసరమైనంత విశ్రాంతినిచ్చి మళ్ళీ తాజాగా మారడానికి ఎక్కడికి వెళ్ళవలసిన అవసరం లేదు. ఇవన్నీ కుదరకపోవడానికి మన అసంయమనం, అసంతులనే కారణం. సురదుర్లభమైనటువంటి దేహాన్ని పొంది కూడా నరకప్రాయమైన హీనస్థితిలో పడుతున్నాము.

శారీరక ఆరోగ్యానికి ముఖ్య ఆధారం ఆత్మ సంయమనం, నియమపాలన. వీటిని వదిలేసి మందులతో ఆరోగ్యాన్ని పొందడమనేది ఎండమావి తప్ప మరేది కాదు. అవసరమైనప్పుడు మందులు చేతికర్రగా పనికొస్తాయి కాని నడవవలసింది కాళ్ళతోనే. ఏ జీవశక్తి మీద శారీరక ఆరోగ్యం, సామర్థ్యం ఆధారపడి ఉన్నాయో, దాన్ని రక్షించుకోవడానికి ఇదొక్కటే మార్గం. శరీరాన్ని భగవంతుని మందిరంగా భావించాలి. పిల్లచేష్టలు, వేళాకోళాలు, శృంగారాల నుండి దూరంగా ఉంచాలి. శరీరాన్ని ఆరోగ్యంగా, శుభ్రంగా, సమర్థవంతంగా ఉంచడం ఒక పుణ్యకార్యంగా భావించాలి. ఉపవాసంతో రుచి, ఎక్కువగా తినడం వంటి దుష్ప్రవృత్తులను నియంత్రించుకునే ప్రయత్నం చేయాలి. మౌనంతో, బ్రహ్మచర్యంతో జీవశక్తి క్షీణమవకుండా చూసుకోవాలి. అంతర్ముఖమయ్యే సాధన చేయాలి. దినచర్యలో పరిశ్రమకు చోటివ్వాలి. ముఖ్యమైన జీవిత చర్యలను కఠిన నిబంధనలతో నియంత్రించుకుని అస్తవ్యస్తం కాకుండా చూసుకోవాలి. కాస్త సంసిద్ధతతో ఇదంతా సాధించవచ్చు. శాస్త్రకారుల నుండి వైజ్ఞానికుల వరకు అందరూ అంగీకరించిన లాభాలన్నీ ఈ శరీరం ద్వారా పొందవచ్చు.

- అనువాదం: శ్రీమతి జయలక్ష్మి

నీలో ఉన్న గురువును పట్టుకో

నేను ఏమిటి?

భూమిక

ప్రపంచంలో తెలుసుకోవలసిన అనేక విషయములు ఉంటాయి. ప్రతి విద్యలో అనేక సూత్రాలు ఉంటాయి, నేర్చుకోవలసిన అనేక రకములైన విజ్ఞానములు ఉంటాయి ఇవి నేర్చుకొనడం మనిషికి స్వాభావికం. ఎందుకు? ఎలా? ఎక్కడ? ఎప్పుడు? అనే ప్రశ్నలు ప్రతి క్షేత్రములో వస్తాయి. ఇటువంటి జిజ్ఞాస వలననే మనిషి ఇంత జ్ఞానసంపన్నుడయినాడు, సాధనముల సంపన్నుడయినాడు. సవ్యమైన జ్ఞానమే జీవితమునకు ప్రకాశ స్తంభం (light house).

ప్రతి వస్తువుకు దాని దాని సంబంధించిన జ్ఞానం ఉంటుంది. మనం బాహ్యమైన అనేక విషయముల గురించి తెలుసుకున్నాము, తెలుసుకునేందుకు ప్రయత్నం చేస్తుంటాము. కాని అసలు నేను అనేది ఏమిటి అనే దానిని మరచిపోతుంటాము. మన గురించిన జ్ఞానం మనకు ప్రాప్తించకపోతే జీవనక్రమం చాలా చంచలమైనదిగా, అనిశ్చితముగా, కంటకప్రాయమైనదిగా తయారవుతుంది. తమ తమ వాస్తవిక స్వరూప జ్ఞానం లేకపోవడం వలన మనిషి దేనిని గురించి ఆలోచించకూడదో అది ఆలోచిస్తాడు. ఏ పనులు చెయ్యకూడదో అవి చేస్తాడు. నిజమైన సుఖశాంతములకు రాజమార్గం ఒక్కటే. అది “ఆత్మజ్ఞానం”.

ఈ పుస్తకములో ఆత్మజ్ఞానం యొక్క శిక్షణ ఉన్నది. “నేను ఏమిటి?” ఈ ప్రశ్నకు జవాబు శబ్దముల ద్వారా కాక సాధన ద్వారా హృదయాంగమం చేసుకునే ప్రయత్నం ఈ పుస్తకంలో ఇవ్వబడింది. ఈ పుస్తకం ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో ఉన్నవారికి ఉపయోగకరమని, మార్గదర్శనం చేస్తుందని మా విశ్వాసం.

- శ్రీరామశర్మ ఆచార్య

మొదటి అధ్యాయం

కః కాల కాని మిత్రాణి కో దేశః కౌ వ్యయగామో
కశ్చాహం కా చ మే శక్తిరితిచిన్త్యం ముహుర్ముహూః

- చాణక్యనీతి 4-18

ఇది ఏ సమయం? నా మిత్రులు ఎవరు? నా శత్రువులు ఎవరు? ఈ దేశం (స్థానం) ఏమిటి? నా ఆదాయ వ్యయములు ఏమిటి? నేను ఎవరిని? నా శక్తి ఎంత? మొదలైన ఆలోచనలు

చేస్తుండండి. అన్ని ఆలోచనల జ్ఞానం ఒకే దానిని గురించి చెప్తుంది. అదే ఆత్మబోధ! తమ గురించి పూర్తిగా తెలుసుకున్న తరువాత తెలుసుకోవలసిది ఏమీ ఉండదు. జీవి నిజంగా ఈశ్వరుడే. వికారములలో చిక్కుకుని చెడురూపంలో కనిపిస్తుంటాడు. కాని అతనిలో అమూల్యమైన నిధి ఉన్నది. అతడు ఒక శక్తి కేంద్రం. అతనికి ఎంత శక్తి ఉన్నదో ఊహకు కూడా అందదు. కష్టములు, బాధలు ఎందుకు వస్తాయంటే మనం మనను తెలుసుకోకపోవడం వల్లనే. ఆత్మ స్వరూపం అవగతముయినప్పుడు ఇక ఏ విధమైన, ఏ రకమైన కష్టం ఉండదు. ఆత్మ స్వరూపం అనుభవంలోనికి వచ్చినవాడు ఇలా అంటాడు.

‘నాహం జాతో జన్మమృత్యు కుతోమే,
నాహం ప్రాణః క్షుప్తిపాసా కుతోమే ।
నాహం చిత్తం శోకమో హో కుతో మే,
నాహం కర్తా బంధ మోక్షౌ కుతో మే ॥

నేను ఉత్పన్నమై ఉండలేదు. ఇక నాకు జన్మ, మృత్యువు ఎక్కడివి? నేను చిత్తమును కాను. ఇక నాకు శోకం, మోహం ఎక్కడ? నేను కర్తను కాదు, ఇక నాకు బంధం, మోక్షములెక్కడ?

నేను ఏమిటి? అనేది తెలుసుకున్నప్పుడు అతనికి వాస్తవిక జ్ఞానము కలుగుతుంది. అన్ని పదార్థముల స్వరూపము తెలుసుకొని దాని సమచిత ఉపయోగము చేసుకోగలుగుతాడు. ఏవిధముగా చూసినా ఆత్మజ్ఞానము సర్వసులభము, సర్వోన్నతమని తెలుస్తుంది.

ఏ వ్యక్తినైనా మీరు ఎవరు అని అడిగితే అతడు తన వర్ణం, కులం, వ్యాపారం, పదవి, సంప్రదాయం తెలియజేస్తాడు. ప్రశ్నకు సమాధానముగా ఈ వర్ణన సబబు కాదు, కానీ సమాధానమిచ్చే వారు యథార్థమునకు తమను అలాగే భావిస్తున్నారు. శరీరము విషయములో మనిషి ఎంతగా తన్మయత్వము పొందుతున్నాడంటే తనను తాను అతడు శరీరమనే అనుకుంటున్నాడు.

వంశం, వర్ణం, వ్యాపారం, పదవి శరీరమునకు సంబంధించినవి. శరీరము మనుష్యునికి ఒక పనిముట్టు. కానీ భ్రమ, అజ్ఞానము కారణముగా మనుష్యుడు తనను తాను శరీరమనే భావిస్తున్నాడు. అంతేకాక శరీర స్వార్థమును తన స్వార్థమును కలిపివేసుకుంటున్నాడు. ఈ అవకతవకల వలన

గురువాక్యం శిరోధార్యం కావాలి

జీవితము అనేక అశాంతులు, చింతలు, వ్యధలకు నివాసస్థాన మౌతుంది.

మనుష్యుడు శరీరములో ఉంటాడు, ఇది వాస్తవమే! కానీ అతడు శరీరం కాదనేది కూడా వాస్తవమే! ప్రాణం పోయినప్పుడు శరీరము యథావిధిగా అలాగే ఉంటుంది. దానిలో ఏ అంగం లోపించదు, కానీ ఆ మృతశరీరము పనికిరాకుండా పోతుంది. కొంతసేపు ఉంచగానే శవము కుళ్ళడము ప్రారంభమౌతుంది, దుర్గంధము ఉత్పన్నమౌతుంది, క్రిములు చేరటము ప్రారంభ మౌతుంది. దేహము అదే అయినప్పటికీ ప్రాణము పోగానే దుర్దశ మొదలౌతుంది. దీనివలన మనుష్యుడు శరీరములో నివసిస్తున్నప్పటికీ అతడు శరీరముకంటే భిన్నము అని తెలుసుకోవాలి. ఈ భిన్నమైన సత్తానే ఆత్మ అని అంటాము. వాస్తవానికి ఇదే మనుష్యుడంటే. నేను ఏమిటి? అనే ప్రశ్నకు సరియైన సమాధానము 'నేను ఆత్మను'!

శరీరము మరియు ఆత్మ యొక్క భిన్నత్వమును మనందరము వినే ఉన్నాము. సిద్ధాంతపరంగా మనము దానిని అంగీకరిస్తాము కూడా! దేహముకంటే జీవి భిన్నము అనే దానిని ఎవ్వరూ వ్యతిరేకించరు. ఈ భిన్నత్వ సిద్ధాంతము సర్వసాధారణులకు అంగీకారమైనప్పటికీ వ్యవహారములో మాత్రము ప్రజలు దానిని స్వీకరించుటలేదు. వ్యవహరించునప్పుడు మాత్రమే ప్రజలు తమని తాము శరీరము అనే భావిస్తున్నారు. శరీరము యొక్క హాని లాభముల, గురించి ఆలోచిస్తున్నాడు. ఏమి చెప్తున్నాడు? ఏమి చేస్తున్నాడు? అని ఏ వ్యక్తినైనా దగ్గరగా పరిశీలించినట్లయితే, అతడు శరీరము గురించే ఆలోచిస్తున్నాడు, దాని గురించే సంభాషిస్తున్నాడని తెలుస్తుంది, ఏమి చేసినా శరీరము గురించే చేస్తున్నాడు. శరీరమునే 'నేను' అని విశ్వసిస్తున్నాడు.

శరీరము ఆత్మ యొక్క మందిరము. దాని ఆరోగ్యము శుభ్రత, సౌకర్యము కొరకు పనిచేయుట అవసరము. కానీ శరీరము గురించి మాత్రమే ఆలోచించుట, దానినే తాను అని భావించుట, తన వాస్తవిక రూపమును మరచిపోవుటయే. తనను తాను శరీరమని భావించుట వలన శరీరము యొక్క హాని లాభములే తన హాని లాభములుగా భావిస్తున్నాడు. తన వాస్తవిక హితమును మరచిపోతున్నాడు. ఈ మరపు, మరపించుట అనే ఆట జీవితమును ఎంతో కర్కశముగా నీరసముగా తయారుచేస్తున్నది.

ఆత్మ శరీరము కంటే భిన్నము, శరీరము మరియు ఆత్మల స్వార్థము కూడా భిన్నమే. శరీర స్వార్థములకు ఇంద్రియములు ప్రతినిధిత్వము వహిస్తాయి. దశేంద్రియములు, పదకొండవది

మనస్సు. ఇవి ఎల్లప్పుడూ శారీరక దృష్టికోణమునుండే ఆలోచిస్తాయి. అలాగే పనులు చేస్తాయి. రుచికరమైన భోజనము, ఖరీదైన వస్త్రములు, సుందర మనోహర దృశ్యములు, మధుర శ్రవణము, రూపవతియైన స్త్రీ, నానాప్రకారములైన భోగ విలాసములు ఇవే ఇంద్రియములు కోరుకునేవి. ఉన్నతపదవి, అధిక ధనము, కీర్తి, ప్రతిష్ఠ, పలుకుబడి ఇవి మనస్సు యొక్క ఆకాంక్షలు. ఈ కోర్కెలను తృప్తిపరచుటలో దాదాపు జీవితమంతా లగ్నమౌతుంది. ఈ కోర్కెలు అధికమైనప్పుడు మనుష్యుడు ఏదోవిధముగా తృప్తిపొందుటకు పట్టుదల వహిస్తాడు. ఉచితానుచితములు వదలి ఏదోవిధముగా స్వార్థసాధనకు ఉపక్రమిస్తాడు. ఇదే సమస్త పాపములకు మూలము, కేంద్రబిందువు.

శరీర భావనలో జాగృతుడైన మనుష్యుడు ఆహార, నిద్ర, మైధునం మొదలైన సాధారణ కార్యక్రమాలలోనే గడుపుతూంటే ఆ పశు జీవనము నిర్లక్ష్యం. ఒకవేళ అతని కోర్కెలు మరి కొంచెము ఉగ్రము, తీవ్రము అయితే అతడు పూర్తిగా పాప పుంజమైన రాక్షసుడు అయిపోతాడు. అవినీతి పూర్వకముగా స్వార్థసాధనకు ఏమాత్రం సంకోచించడు. ఈ దృష్టికోణము కలిగిన వ్యక్తి సుఖంగా ఉండడు, ఇతరులను సుఖంగా ఉండనివ్వడు. కామము, లోభము ఎటువంటి తత్వములంటే ఎంతో అధికముగా భోగించినప్పటికీ కూడా తృప్తి లభించకపోగా, ఎంత లభించితే అంత తృప్తి, దానితోపాటు అశాంతి, దిగులు, కోరిక, వ్యాకులత 'ఇంతింతై వటుడింతై' లాగా పెరుగుతాయి. ఈ భోగముల వలన ఎంత సుఖము లభిస్తుందో దానివలన అనేక రెట్లు దుఃఖము కూడా వెనువెంటనే వస్తుంది. ఈవిధముగా శరీర భావనలు మనుష్యుని పాపం, తాపం, తృప్తి మరియు అశాంతి వైపు లాక్కువెళ్తాయి.

జీవితము యొక్క వాస్తవిక సఫలత, సమృద్ధి, ఆత్మభావమును జాగృతము చేసుకోవటములోనే ఉన్నది. మనిషి ఎప్పుడైతే తనను ఆత్మగా అనుభూతి చెందడము ప్రారంభిస్తాడో అప్పుడు ఏమి చేయుట వలన ఆధ్యాత్మిక సుఖం పొందగలడో ఆ పనుల వైపు తన కోరికలు, ఆకాంక్షలు, అభిరుచులను మళ్ళించుకుంటాడు. దొంగతనము, హింస, వ్యభిచారం, మోసం, అవినీతి, దుష్కర్మలు చేసేటప్పుడు అంతఃకరణలో ఒకవిధమైన ఆందోళన కలుగుతుంది. పాపపు పనులు చేసేటప్పుడు కాళ్ళు తడబడతాయి. గుండె దడ మొదలవుతుంది. దీని తాత్పర్యమేమిటంటే ఆత్మకు ఈ పనులు ఇష్టం లేదు. ఇవి దాని రుచికి, స్వార్థమునకు వ్యతిరేకం. కానీ

విశ్వాసంతో వేసే ప్రతి అడుగు ప్రగతికి దారితీస్తుంది

మనిషి పరోపకారం, పరమార్థం, సేవ, సహాయం, దానం, ఉదారత, త్యాగం, తపస్సులతో నిండిన పుణ్యకర్మలు చేసేటప్పుడు హృదయం లోపల ఏదో ఒకరకమైన సంతోషం, బరువు తగ్గినట్లగుట, ఆనందం, ఉల్లాసం కలుగుతాయి. దీని అర్థమేమిటంటే ఈ పుణ్యకర్మలు ఆత్మయొక్క స్వార్థమునకు అనుకూలంగా ఉన్నాయి. ఆత్మ అటువంటి పనులనే ఇష్టపడుతుంది. ఆత్మ పిలుపు వినేవారు, ఆ పిలుపు ప్రకారము జీవించేవారు ఎల్లప్పుడూ పుణ్యకర్మలు చేస్తుంటారు. పాపపు పనులవైపు వెళ్ళే ప్రవృత్తి ఉండదు, అటువంటి పనులు చేయవలసిన పరిస్థితి రాదు.

ఆత్మకు సత్కర్మల వలన సుఖం తక్షణమే లభిస్తుంది. శరీరము వదలిన తరువాత కూడా జీవికి సద్గతి లభించుటకు సత్కర్మలే కారణము. ఈ లోకములో, పరలోకములో ఆత్మయొక్క సుఖము, శాంతి, సత్కర్మల పైన ఆధారపడి ఉన్నది. అందువలన ఆత్మయొక్క స్వార్థం, పుణ్యప్రయోజనములోనే ఉన్నది. శరీర స్వార్థము ఇందుకు తల్లక్రిందులు. ఇంద్రియములు, మనస్సు ప్రాపంచిక భోగములను అధికాధికముగా కోరుకుంటాయి. ఈ కార్య ప్రణాళికను అనుసరించుట వలన మనుష్యుడు అశాశ్వతమైన శరీరము యొక్క కోర్కెలను తీర్చడంలో జీవితమును ఖర్చుచేసుకొని, పాపాలను మూటకట్టుకొంటాడు. దీనివలన శరీరము, మనస్సు ఆనందిస్తాయి. కానీ ఆత్మ ఈ లోకములో, పరలోకములో కష్టపడ వలసి ఉంటుంది. ఆత్మ స్వార్థం కోసము చేసే సత్కర్మల వలన శరీరము కూడా కష్టపడవలసివస్తుంది. తపము, త్యాగము, సంయమము, బ్రహ్మచర్యము, సేవ, దానము మొదలైన పనుల వలన శరీరము కష్టపడుతుంది. కానీ అప్పుడే సత్కర్మలు సాధ్యమౌతాయి. పరిశీలించి చూస్తే శరీర స్వార్థము ఆత్మస్వార్థముల సమన్వయము సాధ్యము కాదు. ఒకదాని సుఖం రెండవదాని దుఃఖమునకు కారణమౌతుంది. రెండింటి స్వార్థములు పరస్పరము విరోధములు.

ఈ రెండు విరుద్ధ తత్వములలో మనము ఒకదాన్ని ఎన్నుకో వలసి వస్తుంది. ఏ వ్యక్తి తనను శరీరమని భావిస్తాడో అతడు ఆత్మసుఖమును లెక్కచేయడు. శరీర సుఖము కొరకు భౌతిక సంపదలు, విలాససామగ్రులు ప్రోదిచేసుకోవటములోనే జీవితమంతా ఖర్చు చేస్తాడు. అటువంటి వ్యక్తుల జీవితము పశుప్రాయముగా, పాపముతో, నికృష్టంగా ఉంటుంది. ధర్మము, ఈశ్వరుడు, సదాచారము, పరలోకము, పుణ్యము, పరమార్థ చర్చ ఒకవేళ చేసినప్పటికీ యధార్థమునకు అతని పుణ్యము పరలోక

స్వార్థసాధనయొక్క నాలుగు గోడల మధ్యే ఉంటుంది. కీర్తికొరకు, తన అహంకార తృప్తి కొరకు, ఇతరులపై అధికారము చలాయించుటకు అప్పుడప్పుడు వారు ధర్మమును ఆశ్రయిస్తుంటారు. అలాగే వారి మనఃస్థితి ఎల్లప్పుడూ శరీర సంబంధమైన స్వార్థ సాధనలోనే నిమగ్నమై ఉంటుంది. కానీ మనుష్యుడు ఆత్మ స్వార్థమును స్వీకరించగానే వాని పరిస్థితి విలక్షణం అవుతుంది. భోగము, ఐశ్వర్యము కొరకు చేసే ప్రయత్నములు చిన్నపిల్లల ఆటలవలె అనిపిస్తాయి. శరీరము వాస్తవానికి ఆత్మకు ఒక వస్త్రము. ఒక పనిముట్టు మాత్రమే! అది మహత్వపూర్ణమైన విషయంగా కనిపించదు. దాని సుఖభోగముల కొరకు జీవితము వంటి బహు మూల్యమైన వస్తువును వృథాచేయకూడదు. ఆత్మభావము మేల్కొన్న మనిషి తనను తాను ఆత్మగా భావిస్తాడు. ఆత్మకళ్యాణము కొరకు, ఆత్మసుఖమునకు కావలసిన పనులలో అభిరుచి పెంచుకొని ప్రయత్నశీలుడై ఉంటాడు. ధర్మసంచయ కార్యములలో తన నమయము యొక్క క్షణక్షణమును నియోగించుటలో నిమగ్నమౌతాడు. ఈవిధముగా శరీరభావన కలిగిన వ్యక్తి జీవితము పాపము వైపు పశుత్వం వైపు వెళ్ళగా, ఆత్మభావన కలిగిన వ్యక్తి జీవన ప్రవాహము పుణ్యము వైపు, దేవత్వము వైపు ప్రయాణిస్తుంది. లోకములో మరియు పరలోకములో పాపము యొక్క పరిణామము దుఃఖదాయకమని, పుణ్యము యొక్క పరిణామము సుఖప్రదమని సర్వవిదితమే. తనను ఆత్మగా అర్థం చేసుకున్న వ్యక్తులు ఎల్లప్పుడూ ఆనందమయ స్థితిని రసాస్వాదన చేస్తారు.

ఎవరికి ఆత్మజ్ఞానము కలుగుతుందో అతడు చిన్న చిన్న సంఘటనలకు ప్రభావితుడు, ఉత్తేజితుడు, అశాంతుడు కాదు. ఇదంతా పరివర్తనశీలమైన ప్రపంచములో మామూలే అని తెలియుట వలన లాభనష్టములు, జీవన మరణములు, విరహము, కలయిక, మానావమానములు, లోభక్రోధములు, భోగరాగములు, ద్వేషము మొదలైనవాటికి చెందిన ఏ ఘటనా వానిని చలింప చేయలేదు. మనోవాంఛిత వస్తువు, స్థితి ఎల్లప్పుడూ లభించవు. కాలచక్రములో మార్పుతోపాటుగా నచ్చని సంఘటనలు జరుగుతుంటాయి. అందువలన ఆ మార్పులన్నీ మనోరంజనము వలె, నాటకమువలె కుతూహలంతో వినోదముతో చూస్తూండాలి. ఏదైనా అయిష్టమైన స్థితి ఎదురవ్వటం చూసి నిరాశపొందదు, ఆత్మజ్ఞాని ఆ మానసిక కష్టముల నుండి సహజముగానే రక్షించ బడతాడు, శరీర భావన కలిగినవారు ఎల్లప్పుడూ వ్యధతో, నిరాశతో ఉంటారు, పైగా అప్పుడప్పుడు ఆత్మన్యూనతతో ఆత్మహత్యకు పాల్పడవచ్చు.

జరిగిన ఆలస్యాన్ని పట్టించుకోకుండా చేయవలసినది చేయండి

జీవితమును శుద్ధము, సరళము, స్వాభావికము మరియు పుణ్యప్రతిష్ఠతో నిండి ఉండేటట్లు చేసుకోవటానికి రాజ మార్గమేమిటంటే మనము శరీరమనే భావన నుండి ఎదిగి ఆత్మభావనను జాగ్రతము చేసుకోవటమే. దీనివలన నిజమైన సుఖము, శాంతి మరియు జీవన లక్ష్యము ప్రాప్తిస్తుంది. ఆధ్యాత్మికవిద్య యొక్క ఆచార్యులు ఈ తథ్యమును బాగుగా తెలుసుకున్నారు. తమ సాధనలలో ఆత్మజ్ఞానమునకు సర్వప్రథమ స్థానము ఇచ్చారు. 'నేను ఏమిటి?' ఈ ప్రశ్న గురించి ఆలోచించిన మీదట 'నేను ఆత్మను' అనే నిష్కర్షకు వస్తాము. ఈ భావము ఎంతగా సుధృఢమౌతుపోతుందో అంతగా మన ఆలోచనలు, కార్యములు, ఆధ్యాత్మిక పుణ్యరూపం దాలుస్తాయి. ఈ పుస్తకములో అటువంటి సాధనలే ఇవ్వబడ్డాయి. వానిద్వారా మనము మన ఆత్మస్వరూపమును గురించి హృదయంగమము చేసుకోగలుగు తాము. ఆత్మజ్ఞానం కలిగిన తరువాత సరియైన మార్గము లభిస్తుంది. ఆ మార్గములో పయనిస్తే మన జీవన లక్ష్యం, పరమపదం సులువుగా ప్రాప్తిస్తుంది.

ఆత్మస్వరూపము గుర్తించిన తరువాత మనుష్యుడు తాను స్థూల శరీరము కాదని, సూక్ష్మశరీరము కూడా కాదని తెలుసుకుంటాడు. ఇవి నా దుస్తులు. మానసిక చేతనలు కూడా నా ఉపకరణములు మాత్రమే, వీనిలో నేను బంధింపబడలేనన్న వాస్తవం తెలియగానే భ్రమ అంతా దూరమౌతుంది. మీరు ఈ కథను వినే ఉంటారు. ఒక చిన్న మూతి కలిగిన పాత్రలో ధాన్యము ఉన్నది. కోతి ఆ ధాన్యమును తీసుకోవటానికి లోపలికి చెయ్యి పెట్టింది. గుప్పిట నిండా దానిని తీసుకోవాలనుకున్నది, తీసుకుంది. కానీ చిన్న మూతి వలన అది చేతిని బయటకు తీసుకోలేకపోయింది. ధాన్యము తన చేతిని పట్టివేసిందని అది పెద్దగా కేకలు పెట్టింది. కానీ తరువాత దానికి వాస్తవము అర్థమైనది. నేను గుప్పిట మూసి ఉన్నాను. అది తెరిస్తే సరిపోతుంది అని అప్పుడు కోతి పిడికిలిలోని ధాన్యమును వదిలివేస్తుంది. ఎప్పుడైతే కోతి ధాన్యమును వదిలిపెట్టిందో ధాన్యము కోతిని వదిలిపెట్టింది. కామక్రోధాదులు మనలను ఎందుకు బాధపెడుతున్నాయంటే వాటికి దాసులయ్యాం కనుక ఏరోజు మనము తిరుగుబాటు జెండాను ఎగురవేస్తామో ఆ రోజే భ్రమ తన బలములో దూరిపోతుంది. గొట్టెల మధ్య పెరిగిన సింహం పిల్ల తాను కూడా గొట్టె అనుకున్నది. కానీ ఎప్పుడైతే అది నీళ్ళలో తన రూపము చూసుకున్నదో తాను గొట్టెను కాదు సింహము అని తెలుసుకున్నది. ఆత్మస్వరూపము తెలియగానే దాని గొట్టె స్వభావము ఒక్క క్షణములో నశించినది. ఆత్మదర్శన

మహత్వమేమిటంటే ఎవరైతే ఇది తెలుసుకున్నారో క్షణక్షణం విలపింపజేసే దుఃఖదరిద్రాలు వారిని వదిలి వెళ్ళిపోతాయి.

తెలుసుకోవలసినవి ఈ ప్రపంచములో అనేకమున్నాయి. కానీ వానిలో అన్నింటికంటే ముఖ్యమైనది తనను తాను తెలుసుకోవటం. **ఎవరు తమను తాము తెలుసుకున్నారో వారు జీవిత రహస్యము తెలుసుకుంటారు.** భౌతికవిజ్ఞాన అన్వేషణలు అనేక ఆశ్చర్యజనక ఆవిష్కారాలను ఇచ్చాయి. ప్రకృతి అంతరాళములో దాగి ఉన్న విద్యుచ్ఛక్తి, పరమాణుశక్తి మొదలైనవి వెతికి బయట పెట్టబడ్డాయి. ఆధ్యాత్మికజగత్తు యొక్క మహాన్వేషకులు జీవన సింధువును మఢించి ఆత్మరూపి అమృతమును పొందారు. ఆత్మను తెలుసుకున్నవాడు నిజమైన జ్ఞాని అవుతాడు. దీనిని పొందినవాడు విశ్వవిజేత, మాయాతీతుడు అని చెప్పబడతాడు. ఇందువలన ప్రతి వ్యక్తియొక్క కర్తవ్యమేమిటంటే అతడు తనను గురించి తెలుసుకోవటము. 'నేను ఏమిటి?' ఈ ప్రశ్నను స్వయముగా వేసుకొని ఆలోచించి, చింతన చేసి, మననము చేసి దానికి సరియైన సమాధానము పొందాలి. తన వాస్తవిక రూపం తెలుసుకున్నప్పుడు తనకు ఉపయోగకరమైనది, ఉపయోగం కానిది అర్థం అవుతుంది. విషయానురాగ స్థితిలో జీవి ఏ విషయములు లాభము అని అనుకుంటాడో వేటికోసము తప్పిస్తాడో, ఆ లాభములే ఆత్మారుకర్తవ్యం తరువాత తుచ్ఛము, హానికరము అని అనిపిస్తాయి. మాయలో పడిన జీవి ఏ విషయముల నుండి పారిపోతాడో ఆ విషయములలో ఆత్మ పరాయణులకు ఆనందం లభిస్తుంది. ఆత్మసాధనాపథములో అగ్రసరులయ్యే సాధకుల అంతర్భక్షువులు తెరుచుకుంటాయి. జీవితము యొక్క మహత్వపూర్ణ రహస్యము తెలుసుకొని శాశ్వతసత్యం వైపు వేగముగా అడుగులు వేస్తూ వెళ్తుంటారు.

అనేకమంది సాధకులు ఆధ్యాత్మికపథములో ముందుకు వెళ్ళే ప్రయత్నము చేస్తారు. కానీ వారికి కేవలము ఏకాంగి, ఆంశిక సాధనలు చేసే పద్ధతులు మాత్రమే చెప్పబడతాయి. ఏ దశలో మనుష్యుడు తన స్వరూపమును పూర్తిగా గుర్తించగలుగుతాడో అప్పుడే భ్రాంతినుండి విముక్తి లభిస్తుంది. ఏ చికిత్సవలన కాళ్ళుచేతుల నొప్పులు తగ్గుతాయో, కళ్ళమంటలు తగ్గుతాయో అది పూర్తి చికిత్స కాదు. యజ్ఞము, తపస్సు, దానం, వ్రతం, అనుష్ఠానం, జపం మొదలైన సాధనలు లాభప్రదం, ఉపయోగ కరమైనవి కావని ఎవరూ అనలేరు. కానీ ఇది వాస్తవము కాదు. దీనివలన పవిత్రత పెరుగుతుంది. కానీ దేనివలన సంపూర్ణ పదార్థముల వాస్తవిక స్వరూపము తెలుస్తుందో, భ్రమ, మాయ

ఏదైనా అతిగా తింటే వెగటే కాదు, ప్రమాదం కూడా

పటాపంచలవుతుందో ఆ చేతన ప్రాప్తించదు. మా ఉద్దేశ్యం సాధకునికి ఆత్మజ్ఞానము యొక్క చైతన్యమును మేల్కొల్పుట, ఎందుకంటే ముక్తికొరకు దీనికి మించిన సరళము, నిశ్చిత మార్గము మరొకటి లేదని మేము భావిస్తున్నాము. ఎవరు ఆత్మ స్వరూపమును అనుభవిస్తారో, సద్గుణములు వారికి దాసులౌతాయి, దుర్గుణాల జాడయే ఉండదు.

ఆత్మదర్శనము యొక్క ఈ అనుష్ఠానం సాధకులను ఉన్నతులను చేస్తుంది. ఈ అభ్యాసముతో మొదట ఉన్నస్థితి నుంచి ఉన్నతిస్థితి పొందుతారు. ఈ ఉచ్చ శిఖరము మీద నిలబడి ప్రపంచమెంత పెద్దదో మీరు చూస్తారు. 'నా'రాజ్యము చాలా దూరము వరకు వ్యాపించి ఉన్నది. ఇంత వరకు ఎంత ఆలోచన చేస్తున్నారో ఇప్పుడు ఇంకా అధికముగా ఆలోచించవలసి వస్తుంది. ఇంతకుముందు ఏ వస్తువులనైతే చూస్తున్నారో అంతకంటే ఎక్కువ వస్తువులు నావి అని అనిపిస్తుంది. ఎలా ఎలా ఎత్తుకువెళతారో అలా అలా వస్తువులు అధికాధికముగా కనిపించడము, చివరకు సర్వోచ్చశిఖరము చేరుకొని ఎంతవరకు మీ దృష్టిని సాధించగలరో అంతవరకు ఉన్న వస్తువులన్నీ చూస్తారు. ఉదాహరణకు మీకు ఒక సోదరి, ఇద్దరు సోదరులు, తల్లి, తండ్రి, రెండు గుఱ్ఱాలు, పదిమంది నౌకర్ల పోషణ దిగులున్నది. ఇప్పుడు మీకు పదివేలరెట్లు ప్రాణుల పాలనా చింత కలుగుతుంది. ఇదే అహంభావము యొక్క ప్రసారము. మరొకరకముగా చెప్పాలంటే ఇది అహంభావ నాశనము. విషయమొకటే. తేడా చెప్పటము వినడములోనే ఉంది. రబ్బరుబూరలలో పిల్లలు గాలి ఊది ఆడుకుంటూ ఉంటారు. మీరు చూసే ఉంటారు. వానిలో ఒక బూర తీసుకొని గాలి నింపండి. ఎంతగా గాలి నింపుతుంటామో అంతగా అది పెద్దదౌతూ ఉంటుంది. అధిక ఒత్తిడికి లోనవుతుంది. కొద్ది సేపటిలో ఎంత గాలి నిండుతుందంటే అది రబ్బరుబూరను చీల్చుకొని విరాట్ రూపమైన ఆకాశములో నిండి ఉన్న మహావాయు తత్త్వములో కలిసిపోతుంది. ఇదే ఆత్మదర్శన ప్రణాళిక. ఈ పుస్తకము మీకు ఏమి చెబుతుందంటే ఆత్మ రూపమును తెలుసుకొని దానిని విస్తరింపచేసుకోవాలి. ఈ చిన్నసూత్రములోనే మహావిజ్ఞానమంతా నిండి ఉన్నది. దీనిమీద ఆధారపడే విభిన్న ఆధ్యాత్మిక మార్గములు తయారుచేయబడ్డాయి. అవన్నీ ఈ సూత్రములో బీజరూపములో ఉన్నాయి, ఎవరైనా నిజమైన సాధనతో, ఎక్కడైనా ఏ రకంగానైనా చేయవచ్చు.

ఆత్మ వాస్తవిక స్వరూపమును ఒకసారి తొంగిచూసిన సాధకుడు ఇక వెనుదిరగడు. దాహముతో ఎవరి ప్రాణమైతే విలవిలలాడిందో అటువంటి వ్యక్తి గంగానది యొక్క శీతల

జలమును వదిలి ఇంతవరకు ఎక్కడైతే దప్పికతో క్షణక్షణం మృత్యుసమానమైన భరించలేని ఆవేదన అనుభవించాడో ఆ ఎడారికి తిరిగి వెళ్ళాలని కోరుకుంటాడా? భగవానుడు ఇలా చెప్పాడు 'యద్గత్వా న నివర్తనే తద్దామ పరమం మమ' అనగా 'ఎక్కడికి వెళ్ళిన తరువాత తిరిగిరావో అటువంటిది నా ధామము.' నిజముగానే అక్కడకు చేరుకున్న తరువాత అడుగు వెనక్కువడదు. అక్కడ యోగ భ్రష్టులయ్యే ప్రశ్నే ఉత్పన్నం కాదు. ఇంటికి చేరుకున్న తరువాత కూడా ఎవరైనా ఇంటి దారి మరచిపోగలరా?

కామం, క్రోధం, లోభం, మోహం మొదలైన వికారములు, ఇంద్రియ వాసనలు, మనుష్యుని ఆనందమునకు బాధాకరముగా తయారై అతనిని దుఃఖవలయంలో పడవేస్తున్నాయి. పాప బంధనములే దానికి మూలం. పతనము వీనిద్వారానే జరుగుతున్నది. క్రమక్రమంగా వీటిద్వారా నీచశ్రేణికి జీవి లాక్కుని వెళ్ళబడతాడు. విభిన్న ఆధ్యాత్మిక మార్గముల విరాట్సాధనలు ఈ దుష్టశత్రువులను పరాజితులను చేసే చక్రవ్యూహములు. అర్జునుడనే మనస్సుకు ఈ మహాభారతములో ప్రవృత్తమగుటకు భగవాన్ శ్రీకృష్ణుని ఉపదేశం.

ఈ పుస్తకములో రాబోయే అధ్యాయములలో ఆత్మదర్శనము కొరకు ఏ సరళసాధనలు చెప్పబడ్డాయో ఆ సాధనలు చేయుట వలన ప్రాపంచిక ప్రవృత్తులు చేరుకోలేని చోటువరకు మనం ఎదగవచ్చు. ఎప్పుడైతే చెడులేకుండా పోతుందో అక్కడ మంచే మిగులుతుంది. ఈ ప్రకారము ఆత్మదర్శనము యొక్క స్వాభావిక ఫలము దైవీసంపత్తిని ప్రాప్తించుకొనుటయే. ఆత్మస్వరూపము యొక్క అహంభావము యొక్క అత్యంత విస్తారము జరుగుతూ జరుగుతూ రబ్బరుబూర (Rubber Balloon) వలెనే బంధనాలన్నీ విచ్చిన్నమై ఆత్మ పరమాత్మలో విలీనమౌతుంది. ఈ భావార్థము తెలుసుకోని అనేకమంది నిరాశ చెందుతారు. ఇది సన్యాసుల మార్గమని అంటారు, ఎవరు ఈశ్వరునిలో విలీనము కావాలను కుంటారో లేదా పరమార్థమును సాధించాలనుకుంటారో వారికి ఈ సాధన ఉపయోగకరం. దీని లాభము కేవలము పారలౌకికము. కానీ మన జీవితకార్యక్రమమంతా ఇహలౌకికము. మన దైనిక కార్యక్రమము, వ్యాపారము, ఉద్యోగము, జ్ఞానసంపాదన, ధనార్జన, మనోరంజనము మొదలైన వాటినుండి కొద్ది సమయమును పారలౌకిక కార్యక్రమాల కొరకు వినియోగించుకోవచ్చు, కానీ మన అధికాంశ జీవన కార్యక్రమాలు ప్రాపంచిక కార్యక్రమాలలో నిమగ్నమై ఉంటాయి. అందుచేత దైనందిన కార్యక్రమాలలో దీని లాభము పొందగలమా?

ఓటమికి వెరవకూడదు, పొగడ్డలకి పొంగకూడదు

పైన చెప్పిన సందేహము స్వాభావికము, ఎందుకంటే మన ఆలోచనాపద్ధతి ఈరోజుల్లో ఏవిధంగా చిక్కుముడిలో ఉన్నదంటే లౌకిక, పారలౌకిక స్వార్థముగా విభజించవలసి ఉన్నది. వాస్తవానికి అలా రెండు భాగములుగా విభజించలేము. ఏది లౌకికమో అదే పారలౌకికం. రెండూ ఒకదానికొకటి ఎంతగా కలసి ఉన్నాయంటే శరీరం యొక్క పొట్ట-వీపు వలె. అయినప్పటికీ మనము పూర్తి ఆలోచనా పద్ధతిని తల్లకిందులు చేసి క్రొత్త పద్ధతిలో అర్థము చేసుకోవలసిన అవసరమును మనము గుర్తించటము లేదు. 'ఆత్మ దర్శనము వ్యావహారిక జీవనమును సఫలము చేసే సర్వశ్రేష్ఠమైన కళ' అని చెప్పాలి. ఆత్మోన్నతితోపాటుగా అన్ని ప్రాపంచిక ఉన్నతులు ఉంటాయి. ఎవరి దగ్గర ఆత్మబలమున్నదో వారి దగ్గర అన్నీ ఉన్నాయి. సఫలతలన్నీ అతని కరతలామలకమే.

సాధారణము, స్వాభావికమైన యోగరహస్యమంతా దీనిలోనే దాగి ఉన్నది. మనిషి ఆత్మస్వరూపమును తెలుసుకోవాలి, తన గౌరవమును గుర్తించాలి. తన అధికారమును అన్వేషించాలి. తన తండ్రియొక్క అతులిత (అంతులేని) సంపత్తిలో తన హక్కుకు ఇదే రాజమార్గము. తిన్నడైనది (straight), వాస్తవమైనది, ప్రమాదము లేనిది. తన శక్తి, తన పనిముట్ల సామర్థ్యముల గురించిన పరిజ్ఞానము సఫలతను నిర్ణయిస్తుంది. ఎందుకంటే ఉత్తమమైన బుద్ధికూడా వస్తువుల స్వరూపం సరిగ్గా తెలియకపోతే సరియైన నిర్ణయము చేయలేదు అనే విషయము ప్రతి ఒక్కరికి అర్థము కావాలి.

ఆధ్యాత్మిక శాస్త్రము చెప్పేదేమిటంటే 'ఓ అవినాశియైన ఆత్మలారా! మీరు తుచ్చులు కారు. మహోన్నతులు! మీరు అశక్తులు కారు, ఎవరిని అడగవలసిన పని లేదు. మీ బలమునకు అంతులేదు. ఏ సాధనములతో అవతరించారో అవి తిరుగులేని బ్రహ్మాస్త్రములు! వీని శక్తి అనేక ఇంద్రుని వజ్రాయుధముల కంటే అధికము. సఫలత, ఆనందము నీకు పుట్టుకతో వచ్చిన అధికారము. నీ సాధనముల పనిని బాగా గుర్తించు. బుద్ధి పూర్వకముగా వాటిని పనిలో ఉపయోగించు. ఇప్పుడు చూద్దాము, నీవు కోరుకున్న వస్తువులు ఎందుకు లభించవు? నీవు కల్ప వృక్షానివి, కామధేనువువు, సాక్షాత్తు సఫలతామూర్తివి. భయము, నిరాశ ఏ మాత్రము కూడా లేకుండా మీ పవిత్ర రచన జరిగింది. ఇదిగో స్వీకరించు, అధికారమును ఉపయోగించు.

నీవు శరీరము, జీవివి కాదు. సాక్షాత్తు ఈశ్వరుడవేనని ఈ పుస్తకము చెప్పబోతున్నది. శరీరమునకు, మనస్సునకు ఏ మహా శక్తులున్నవో అవి నీ ఆయుధములు. ఇంద్రియములకు నీవు

బానిసవు కాదు. అలవాట్లు నిన్ను బలహీనుడిని చేయలేవు. మానసిక వికారములకు అస్తిత్వమే లేదు. నిన్ను, నీ వస్తుములను సరిగ్గా గుర్తించు. నువ్వు స్వాభావిక ధర్మముతో వాటిని సరిగ్గా ఉపయోగించుకోవటము మొదలవుతుంది. భ్రమరహితం, తత్త్వదర్శియైన బుద్ధితో ప్రతి పనిని కుశలతాపూర్వకముగా చేయవచ్చు. ఇదే కర్మకౌశలయోగం అని గీత చెప్తుంది. 'యోగః కర్మసు కౌశలమ్' నీవు అటువంటి కర్మయోగివి కావాలి. లౌకిక, పారలౌకిక కార్యములలో నీవు తగిన స్థానమును పొందుతూ సాఫల్యం ప్రాప్తించుకోవలసినది. నిరంతరము వికాసము వైపు పురోగమించాలి. ఇదే ఈ సాధన యొక్క ఉద్దేశ్యము.

ఈశ్వరుడు నిన్ను ఇందుకు ప్రేరేపించగలడు.

అనువాదం: శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాలి

విదురుడు

దృతరాష్ట్రుడు, దుర్యోధనుడు అవినీతిని ఇంక వదలరని నిర్ధారణ గావించుకొన్న విదురుడు వారి సాన్నిధ్యం, వారి ద్వారా లభించే అన్నము, తన చిత్తవృత్తులను, ఆచరణను మలినపరుస్తాయని గుర్తించి నగరానికి బయట ఒక కుటీరం వేసుకొని భార్య సమేతంగా జీవించనారంభించాడు. అడవి నుండి తెచ్చుకొన్న కందమూలాలు, కూరగాయలతో కడుపు నింపుకొంటూ సత్కార్యచరణతోను, ప్రభుస్మరణతోను రోజులు గడపసాగారు. సంధి నిమిత్తం శ్రీకృష్ణుడు దూతగా వచ్చినప్పుడు సంధి ప్రయత్నాలు విఫలమవ్వగా కృష్ణుడు విదురుని ఇంటికి భోజనానికి వెళ్ళటం సంభవించింది. విదురుడు తాను తింటున్న ఆకులు, అలములు కృష్ణ పరమాత్మకు పెట్టలేక బాధతో "ప్రభూ! భోజన సమయం అయి ఉండి ఆకలితో ఉండి కూడా ద్రోణుడు, దృతరాష్ట్రుడు మొదలైన పెద్దలు ఏర్పాటు చేసిన షడ్రసోపేతమైన విందు స్వీకరించక, ఎందుకు ఈ పేదవాని ఇంటికి వచ్చారని" ప్రశ్నిస్తాడు. కృష్ణ పరమాత్మ మందస్మిత వదనారవిందుడై "తండ్రీ! ఏ భోజనం నీ గొంతు దిగక, నీచే అపవిత్రమైనదిగా భావించబడి తృణీకరించబడిందో దానిని నేను మాత్రం ఎలా స్వీకరించగలను? నీకు పవిత్రంగాను, ప్రీతిపాత్రంగాను అనిపించినది ఎలాంటి భోజనమైనా నాకు రుచిస్తుంది. త్వరగా వడ్డించు, ఆకలవుతోంది" అంటూ పరమాత్ముడు కోరగా విదురుని కన్నులు ఆనంద భాష్పాలతో నిండాయి.

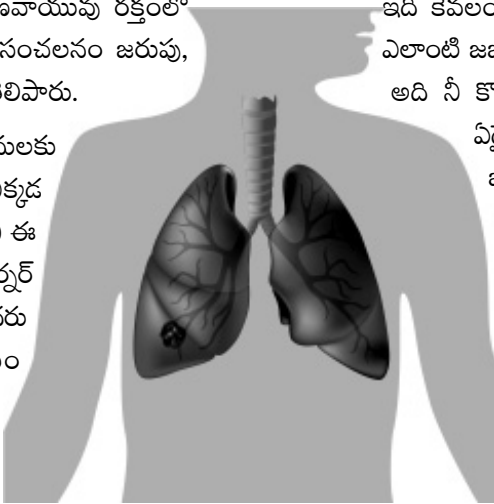
- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి

ప్రతికూల పరిస్థితులు ఎదురైనప్పుడు మొక్కవోని దీక్షతో, సంకల్పంతో ముందుకు సాగాలి

శ్వాసను లోతుగా తీసుకో

మనకు మన ఆహారం యొక్క హాని, లాభాల గురించి కొంచెం మాత్రమే తెలుసు. కాని వాయువు గురించి చాలా కొద్ది మందికి మాత్రమే తెలుసు. మన ఆరోగ్య రక్షణ కొరకు ప్రాణ వాయువు (Oxygen) అన్నిటికంటే ఎంతో అవసరమైన వస్తువు. మనం చెడిపోయిన ఆహారాన్ని తినలేము గదా! అలాగే చెడ్డగాలిని కూడా శ్వాసించకూడదు. స్వచ్ఛమైన గాలి మనకు ఆహారం వంటిదని, మనం తీసుకొనే ఆహారం, పానీయం, ఇంకా ఇతర ఆహార పదార్థాలతో సరిపోల్చి చూసుకొంటే వాయువు మన ఆరోగ్యపరంగా అన్నింటికంటే ఎంతో గొప్ప విలువైనది డా॥రేడ్స్మండ్ అనే ప్రఖ్యాత వైద్యుడు ప్రకటించాడు. ప్రాణవాయువు రక్తంలో కలసి శరీరంలోని అన్ని ప్రాంతాలకు సంచలనం జరుపు, శక్తిని ఇచ్చి ఆరోగ్యాన్ని రక్షిస్తుందని” తెలిపారు.

మానవ శరీరం శ్రమతో చేయు పనులకు ఏ శక్తి అవసరమవుతుందో ఆ శక్తి ఎక్కడ నుండి అందుతుందనే విషయం గురించి ఈ కాలపు అతిగొప్ప శారీరక శాస్త్రవేత్త ‘బర్నర్ మెక్ఫెడన్’ తెలిసిన గొప్ప విషయం అందరు తెలుసుకోదగ్గ ముఖ్యమైన విషయం ఏమిటంటే మనం మనలోనికి శ్వాస ద్వారా వాయువును పీల్చుకొన్నప్పుడు దానితో పాటే ఒక రకమైన విద్యుత్ శక్తి కూడా లోనికి ప్రవేశిస్తుంది. ఈ విద్యుత్ అనేది మరేమీ కాదు. ఆక్సిజన్ వాయువు యొక్క పరివర్తన చెందిన రూపమే. ఈ వాయువు రక్తంలో చేరినప్పుడు నాడీ మండలం దీన్ని గ్రహించి నాడీ కేంద్రానికి చేరుస్తుంది. దీనితోనే శరీరంలో అన్ని పనులు జరుగుతాయి. తిన్న ఆహారం జీర్ణమగుటకు, మాట్లాడుట, నడుచుట, ఇతర పనులన్నీ ఈ శక్తితోనే జరుగుతాయి! చాలా మంది “మెదడు ద్వారా పనులు జరుగుతాయి కాబట్టి మస్టిష్కాన్ని బలంగా ఉంచుకోవాలి కానీ శారీరక మహత్వానికెందుకు మనం విలువనివ్వాలని” అంటూ ఉంటారు. వారు గ్రహించవలసిందే మనగా మానసిక శ్రమలో కూడా నాడీ మండల శక్తి ఖర్చు అవుతుందని, ఈ శక్తి శారీరక ఆరోగ్యంతోపాటు నాడులలోని విద్యుత్ శక్తి నుండే లభిస్తుందని, ఈ మొత్తం శక్తి మూలకేంద్రం రక్తంలో చేరిన విద్యుత్ కారణమని, ఇదంతా వాయువు ద్వారా

లభిస్తుందని” డా॥ మెక్ఫెడన్ తన గ్రంథంలో పేర్కొనుట జరిగింది. ప్రజలు స్వచ్ఛమైన వాయువులోనికి రానివ్వకుండా మూసిన గదులలో చేరి పనులు చేయుటకు ఎందుకు మనుషులు ఇష్టపడతారో అర్థం కాదు. సీతాకాలంలో మీరు ఏ ప్రాంతంలోని నివాసాలను చూసినా అన్ని కిటికీలు, తలుపులు మూసి ఉండుట గమనించవచ్చు. కొందరు తమ ముఖాలను రగ్గులతో కప్పుకొని నిద్రిస్తూ ఉంటారు. ఈ అలవాటు శరీర ఆరోగ్యం మీద ఎంతో చెడు ప్రభావం చూపుతుందని వారికి తెలియదు. చల్లటిగాలిలో తిరిగితే తమకి జలుబు చేస్తుందని కొంతమంది భయపడుతారు.

ఇది కేవలం వారి భ్రమ మాత్రమే. చల్లటి గాలితో ఎలాంటి జబ్బులు రావు. ఒకవేళ పడిశం పడితే కూడా అది నీ కొరకు మంచిదే. ఎందుకంటే శరీరంలో ఏదైనా దోషముంటే ఆ దోషం పడిశం ద్వారా బయటకు పోవటం మంచిదే కదా! అలాగాక దానిని ఆపుచేసినా లేక లోపలే నొక్కిపెట్టినా (supress) దోషం ఒకనాటికి భయంకర రోగ రూపంలో మారిపోవచ్చు. మూసి ఉన్న గదులలో శ్వాస తీసుకొంటూ ఉంటే మనం విడచిన (నిశ్వాసం) గాలిలోని కార్బన్డైఆక్సైడ్ అనే విష వాయువుతో గది నిండిపోయి మన ఆరోగ్యం చెడిపోవుటకు ఆస్కారముంది. మీరు దీనిని పరీక్షించాలనుకొంటే మూసిన గదిలో ముఖాన్ని కప్పుకొని నిద్రించి ప్రొద్దుటే లేచినప్పుడు శరీరమంతా బరువుగా అయినట్లు అనుభవం ద్వారా గ్రహించవచ్చు. అలసటగా, బద్ధకంగా ఉండి మంచం నుండి దిగుటకు మనస్కరించదు. రోజంతా సుస్తీగా ఉన్నట్లు అనిపిస్తుంది. ఆరుబయట గాలిలో నిద్రిస్తే ఈవిధంగా లేకుండా ఉత్సాహంగా ఉంటుంది. రాత్రి అంతా ఎవరైతే ఆక్సిజన్ (ప్రాణవాయువుని) శ్వాసిస్తారో వారు ప్రాతఃకాలంలోనే నిద్రలేచి రోజంతా ఉత్సాహంగా ఉంటారు.

ప్రజలకు సరైన విధానంలో శ్వాస తీసుకోవటం తెలియదని, ఫెడన్ మహాశయుడు అంటాడు. చిన్నపిల్లలను నిద్రించే సమయంలో మనం గమనిస్తే వారు పొత్తికడుపు వరకు శ్వాస

క్రోత్త విషయాలు నేర్చుకుంటే వరుస విజయాలు సాధించవచ్చు

తీసుకొంటున్నట్లు చూస్తాము. గాలి వదిలిన పిదప వారి కడుపు లోనికి పోతుంది. దీనివల్ల తెలుసుకోవలసిన స్వాసించే విధానంలో ప్రాకృతిక నియమమేమిటని? ఎక్కువ దుస్తులు ధరించినా, విశ్రాంతిగా కూర్చున్నా లేక వంగిపోయి కూర్చున్నా చాలా తక్కువ స్వాస తీసుకొనే అలవాటు అయిపోతుంది. పూర్తిగా స్వాస తీసుకొన్నప్పుడు మాత్రమే ఉదరభాగం పైకి లేవటం వదిలినప్పుడు లోనికి పోవటం జరుగుతుంది. డయాఫ్రం (Diaphragm) పేరు గల ఒక అంగం ఉదర భాగాన్ని ఊపిరితిత్తులను వేరుచేస్తుంది. స్వాస తీసుకున్నప్పుడు అది క్రిందకు జరిగి ఊపిరితిత్తుల నిండా వాయువుని నింపుటకు అవకాశం కల్పించి అదే సమయంలో ఉదరం మీద ఒత్తిడిని కలిగించి ఆహారం జీర్ణమగుటకు కారణ మవుతుంది. గాలిని వదిలినప్పుడు అదిపైకి వచ్చి ఊపిరితిత్తుల నుండి గాలిని పూర్తిగా బయటకు నెట్టివేస్తుంది. ఎవరైతే తక్కువగా స్వాస తీసుకొంటారో వారు, పూర్తి స్వాస తీసుకొని పరీక్షగా గమనించినట్లయితే జీర్ణశక్తి గతంతో పోల్చుకొంటే బాగా ఎక్కువ అయినట్లు, ఆకలి బాగా వేస్తున్నట్లు గ్రహించగలరు. ఊపిరితిత్తుల బలం మీదే శారీరక బలం ఆధారపడి ఉంటుంది. ఎందుకంటే పూర్తిగా స్వాస తీసుకొనినప్పుడు అధిక మొత్తంలో ప్రాణవాయువు నిండి రక్తశుద్ధితో పాటు ఊపిరితిత్తులు, శరీర అవయవాలు బలం చేకూర్చుకొంటాయి. అందువల్లనే మన ఋషులు స్వాస-నిశ్వాసాల మీద ఎంతో ప్రాముఖ్యత ఇచ్చుట జరిగింది. దీని ద్వారా మనుషుల నరాల శక్తి పెరిగి దానిలోని విద్యుత్ తరంగం సరిపోయినంత మొత్తంలో చేరుటతో వారి ఆరోగ్యం భద్రంగా ఉంటుందని, ఆక్సిజన్ శక్తి శరీరంలోని అన్ని అంగాలకు చేరటంతో రోగాలబారిన పడకుండా ఉండే సర్వోత్తమమైన సాధనమని మన ఋషి మహాత్ములు మనకు తెలియపర్చారు.

గాలిని లోతుగా స్వాస తీసుకోవటం అలవర్చుకోవాలి. ఊపిరితిత్తులను పూర్తిగా, గాలితో నింపుకోవాలి. ఇందులో గుర్తించుకోవలసిన విషయం లోనికి తీసుకొన్న గాలి వలన పొత్తి కడుపు భాగం బాగా పైకి లేచేటట్లుగా స్వాసించుట చేయవలసి ఉంటుంది. ఇలా చేసుకొంటే కొన్ని రోజులలోనే ఇది అలవాటుగా మారి శారీరక ఆరోగ్యంలో ఆశ్చర్యకరమైన మార్పులు జరుగుతాయి. పూర్తిగా స్వాసతీసుకొనే అలవాటును మన మనసులో ధృఢంగా నాటుకొని, ఇలా చేయుట వల్ల ఒక మానసిక ఆనందం కూడా దొరుకుతున్నట్లు అనుభూతి చెందాలి. ఈ అలవాటు కొంతమందికి బద్ధకంతో భారమనిపిస్తే వారి ఆరోగ్యం చెడు రోగాల బారిన పడక తప్పదు. ఏ పని మనసుకు నచ్చుతుందో దానిమీదే మానసిక ఆనందం నిలుస్తుంది. ఎప్పుడైనా

బయట గాలిలో తిరిగేటప్పుడు ఆటలాగా లోతైన స్వాస తీసుకొంటూ, ఎంత సమయంలో ఒక స్వాస తీసుకొన్నామో, ఆ సమయానికి ఎన్ని అడుగులు దూరం నడిచామో, అన్ని అడుగులు నిశ్వాసంలో కూడా వేస్తూ, ఊపిరితిత్తులను పూర్తిగా నింపుతూ, పూర్తిగా వదులుతూ, పొత్తి కడుపును పైకి లేపుతూ, క్రిందకు దించుతూ అలవాటు చేసుకోగలగితే, అది ఒక స్వాభావిక అల వాటుగా మారిపోగలదు. ఇటువంటి సరళమైన ప్రాణాయామాన్ని ఆచరించుటవల్ల రక్తం యొక్క జీవితశక్తిని ఎంతగానో పెంచుకోవచ్చు.

- అఖండజ్యోతి, ఏప్రిల్ 1941
అనువాదం: జి. చెన్నకేశవరావు

ధర్మ నిష్ఠ

ఇరాన్ దేశపు నవాబు అబ్బాస్ వేటకై అడవిలో తిరుగుతూ ఉండగా ఒక యోగ్యుడైన పశువుల కాపరి అతని కంటపడతాడు. అతడి మాట, నడత, వ్యక్తిత్వం నవాబుని ఎంతగానో ప్రభావితమై చివరికి అతనిని కోశాధికారిగా చేస్తాడు. ఈ పశువుల కాపరి పేద కుటుంబానికి చెందినవాడే అయినా ఒక్కసారిగా అతడు ధనాన్ని, సంపదను చూచి మనస్సుని కాస్త కూడా చెదరనీయ లేదు. ఆ సంపదకంతటికీ కేవలం రక్షకుడుగా తన వృత్తిని సావధానంగా నిర్వర్తిస్తూ, ఎప్పటిలాగే తన సాదా జీవితాన్ని గడుపుతూ ఉండేవాడు. నవాబు తర్వాత సింహాసనాన్ని అధిరోహించిన నవాబు కుమారుడు చెప్పుడు మాటలు విని ఈ కోశాధికారి ధనాన్ని దాచుకొంటున్నాడని భావించి రహస్యంగా మారువేషంలో వచ్చి గడులన్నీ తనిఖీ చేస్తాడు. ఎక్కడా ఏమి ఆచూకీ లభించలేదు. కానీ తాళం వేసి ఉన్న ఒకే గదిలో ఏమున్నదో అన్న అనుమానం కలిగింది. తాళం పగులగొట్టి చూడగా రెండు కంబళ్ళు, నాలుగు సత్తు గిన్నెలు, ఒక కట్టి, రెండు జతల పాత బట్టలు కనిపించాయి. ఆశ్చర్యంతో ఇవి ఏమిటని కోశాధికారిని ప్రశ్నిస్తాడు. అతడు వినయంతో ప్రభూ! స్వర్గస్తులైన మీ తండ్రి నన్ను ఇక్కడకు తీసికొని వచ్చినప్పుడు నాకున్న సంపద అదే. నాదీ అని చెప్పుకోగలిగిన ఈ సంపదను భద్రంగా దాచుకొంటూ వీటితోనే నా జీవితాన్ని ఆనందంగా గడుపుతున్నాను. నా సాదా జీవితానికి అనుక్షణం ప్రేరణనిచ్చే ఈ సంపదను జాగ్రత్తగా రక్షించుకోవాలని తాళం వేసుకొన్నానని తెలియ జేస్తాడు. అతని ధర్మనిష్ఠకు, ఆదర్శ జీవితానికి యువ నవాబు కళ్ళు ఆనందంతో వర్షించాయి. - ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి

సంసార సాగరంలో ఉంటూనే ఆకాశంలోని తారకలు చూడగలగాలి

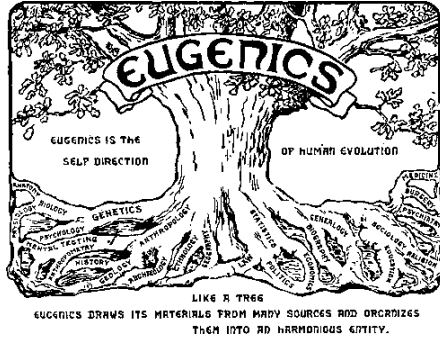
అభినవ రక్తబీజాలు

ఈ భూమి మీద మానవజాతి యొక్క అస్తిత్వము సుమారుగా 10 లక్షల సంవత్సరాలుగా ఉన్నది. శాస్త్రజ్ఞుల అభిప్రాయం ప్రకారం సుమారుగా లక్షల సంవత్సరాల వ్యవధిలో మానవుని ఆకారంలో ఎటువంటి మార్పులేదు. మానవుని శరీర ఆకారంలో కొన్ని మార్పులే కాక తమ పూర్వీకుల కంటే ఎక్కువ మేధావంతులు గాను, ప్రతిభావంతులుగాను మరియు బుద్ధి సామర్థ్యాలను పెంపొందించుటకుగాను జీవశాస్త్రవేత్తలు ప్రయోగాలలో నిమగ్నమయి ఉన్నారు. శాస్త్రవేత్తలు మానవజాతిని సంస్కరించటానికి ప్రయత్నాలు చేస్తూ ఉన్నారు.

ఈ సంస్కరణ ఇప్పటివరకు మొక్కల, చెట్ల మరియు పశువుల జాతి వరకు మాత్రమే పరిమితమై ఉండేది. కాని ఇప్పుడు మానవునిపై కూడా ఈ ప్రయోగాలు జరుగుతున్నాయి. ఇలాంటి ప్రయోగాలు చేయాలన్న ఆలోచన సర్వ ప్రథమంగా హిట్లర్ చేసాడన్న విషయం అందరికీ విదితమే. హిట్లర్ అభిప్రాయం ప్రకారంగా జర్మన్ జాతి శుద్ధ ఆర్యజాతి మరియు అది ప్రపంచంలో సర్వశ్రేష్ఠమైన జాతి. జర్మనీ దేశస్థులకు ప్రపంచం మొత్తాన్ని శాసించే అధికారం గలదు. అందుకొరకు జర్మనీ వాసులు తయారవ్వవలసిన అవసరం ఉందనే అభిప్రాయాన్ని అందరి మనస్సులలో నాటాడు. అందుకు తాను కూడా పాటు పడ్డాడు. ఈ ప్రయత్నాలలో యూదులను పూర్తిగా నిర్మూలించడం, బలహీనులైన జర్మనీవాసులు పిల్లలకి జన్మ ఇవ్వకుండా ఉండటం ముఖ్యమైనవి. ఈ విషయంలో స్త్రీల సహకారము ఎంతో అవసరము. వారు సంతానోత్పత్తి కొరకు తమ భర్తలపైన మాత్రమే ఆధారపడక బలిష్ఠుల మరియు మేధావుల పిల్లలకు తల్లి అవ్వాలి అని హిట్లర్ అభిప్రాయం. జర్మనీ దేశంలో ప్రతి పిల్లవాడు హిట్లర్ కు ప్రతిరూపంగా తయారవ్వాలని హిట్లర్ యొక్క వైద్యుడు డా॥ జోసెఫ్ మేనజెలె ప్రయాసపడ్డాడు. హిట్లర్ శరీరము నుండి కోశికలను (cells) తీసుకొని అనేకమంది హిట్లర్లను జన్మించేయాలని అతని ఆశ. కాని హిట్లర్ పతనంతో మేనజెలె యొక్క స్వప్నము స్వప్నంగానే మిగిలిపోయింది. హిట్లర్ పతనము తర్వాత మేనజెలె పారిపోయాడు. అతను బవేసియా లోను తర్వాత అర్జెంటీనా, పెరుగ్వే మొదలగు ప్రాంతాలలో రహస్యంగా దాక్కొని గడిపాడని చెప్పుకుంటారు. మేనజెలె పారిపోతూ హిట్లర్ యొక్క రక్తం మరియు చర్మం యొక్క సమూహాలను కూడా తీసుకొని వెళ్ళాడు. వాటిని తన పైరాగ్నిం

ప్రయోగశాలలో భద్రపరచి తనకలని నిజం చేయటానికి ప్రయత్నాలు ప్రారంభించాడు. తన ప్రయోగాలలో అతను సఫలత్వం కూడా పొందాడు. ఈ వివరాలన్నీ ఇటాలివిన్ తన 'వాయేజ్ ఫ్రామ్ బ్రెజిల్' అను పుస్తకంలో వ్రాసుకొన్నాడు. మేనజెలె హిట్లర్ యొక్క కోశికలతో రెడ్ ఇండియన్ జాతికి సంబంధించిన 64 మంది స్త్రీలను గర్భవతులను చేయగా అంతమంది పిల్లలు పుట్టారని, వారిలో ప్రతివాని ఆయువుకాలము 18 సంవత్సరాలని చెప్పుకుంటారు.

బహుశా ఇవన్నీ కల్పితాలు అయి ఉండవచ్చు లేక ఊహలు అవచ్చు. కాని కోశికల ద్వారా కూడా కొత్త సంతానానికి జన్మనివ్వవచ్చును. ఈ సిద్ధాంతాన్ని శాస్త్రవేత్తలు కూడా అంగీకరించారు. పశువులపైన అయితే ఇలాంటి ప్రయోగాలు సఫలీకృతం కూడా అవుతున్నాయి.

కోశికల ద్వారా కొత్త శిశువులకు జన్మనివ్వవచ్చు అన్న విషయం ఇంకా భవిష్యత్ గర్భంలో ఉన్నది. కాని అమెరికా

వైజ్ఞానికులు రాబర్ట్ గ్రాహమ్ 'శుక్రాణు' బ్యాంక్ (Semen Bank)ని స్థాపించాడు. నోబుల్ బహుమతి పొందిన శాస్త్రవేత్తల శుక్రాణువుల ద్వారా అమెరికాకి చెందిన ముగ్గురు మహిళలను గర్భవతులను చేసారు. ఏ శాస్త్రవేత్తల ద్వారా బ్యాంకుకు 'శుక్రాణువు'లు లభించినాయో ఆ వ్యక్తులలో ఎక్కువ మంది వారి వృత్తిలో నిష్ణాతులు, మేధావులు. ఒక శాస్త్రవేత్త అయిన విలియమ్ 'నోకలె' కు భౌతిక విజ్ఞానక్షేత్రంలో నోబుల్ బహుమతి కూడా లభించింది. 'సర్ ఫ్రాంసిస్ గాల్డన్' ఈ దిశలో గట్టి ప్రయత్నాలు చేసాడు. చాలా వరకు సఫలీకృతుడయినాడు కూడా. తద్వారా విజ్ఞాన క్షేత్రానికి ఒక కొత్త శాఖ వచ్చింది. దాన్ని యుజెనిక్స్ (Eugenics) అన్నారు.

సర్ ఫ్రాంసిస్ గాల్డన్ తర్వాత ఈ దిశలో చాలామంది శాస్త్రవేత్తలు ప్రతిభావంతులయిన వ్యక్తుల యొక్క శుక్రాణువుల ద్వారా వారితో సమానమైన ప్రతిభాసంపన్నుల సంతానాన్ని పెంపొందించే కార్యక్రమాన్ని ముందుకు నడిపారు. రజము మరియు వీర్యంతోనే మానవుని యొక్క జన్మ అని అందరికీ తెలిసిన విషయమే. ఇప్పుడు శాస్త్రవేత్తలు తమ ప్రయోగాల కొరకు కొన్ని వందల సంవత్సరాల వరకు వీర్యాన్ని సేకరించి సురక్షితంగా ఉంచటానికి పరిశోధనలు చేసారు.

ఒక్క విశ్వాసానికి తప్ప, అన్నింటికి పరిమితులుంటాయి

ఈ రకమైన ప్రయోగాల వల్ల స్త్రీలు తమకు ఇష్టమైన సామర్థ్యాలు గల సంతానాన్ని కనగలుగుతారని, ఈరోజు కాకపోయిన రేపు తప్పక ఈ ప్రయోగాలు ఫలిస్తాయని అనేక మంది విశ్వాసం.

ఈ ప్రయోగాల వల్ల ఉత్పన్నమయ్యే వివాదాల గురించి చర్చించుకుంటున్నారు. కాని అంతకంటే ముందు శుక్రాణువు బ్యాంకుల ద్వారా ఎలాంటి వ్యక్తి యొక్క పిల్లలకి జన్మనివ్వాలి అనే విషయం గురించి ఆలోచనలు చేస్తున్నారు. మానవుని శరీరంలో 'జీన్' ఒక రహస్యమయిన భాగం. ఈ భాగము మానవుని విశిష్ట అణువుల సంరచన. దీనిలో సమస్త జగత్తు యొక్క జీవ అనువంశిక విశేషతలు బీజరూపములో ఉన్నాయి. వీటిని జైవిక (సజీవ) బీజాలు అని అనవచ్చును. ఈ జీనుల (genes) ద్వారానే సంతానానికి తల్లిదండ్రుల గుణాలు మరియు శారీరక విశేషతలు సంక్రమిస్తాయి. దీనికి సంబంధించిన చాలా విషయాలు తెలుసుకున్నారు. ఇంకా కొన్ని ముఖ్యమైన మార్పులు జీన్సులో తీసుకురావలసిన అవసరం ఉన్నది. వైజ్ఞానికులు కొన్ని ఉపాయాల ద్వారా జీన్సులలో (genes) మార్పులు చేసి అనువంశిక గుణాలలో కూడా మార్పులు తేవచ్చును.

అసలు జీన్స్ అంటే ఏమిటి? శాస్త్రవేత్తలు చెప్పినట్లు 'జీన్స్' అంటే శరీరంలో ఉండే డి.ఎన్.ఎ. అను పేరుగల ఒక అమ్లము. డి.ఎన్.ఎ. ఒక విశిష్టమైన కోశికల క్రోమోజోముల అణువులు. ప్రతి 'జీన్' యొక్క సంబంధము ఒక విశిష్టమైన ఎంజైమ్ ప్రొటీన్ తో ఉంటుంది. ప్రాణుల అనువంశిక వికాసానికి వీటి మహత్వపూర్ణస్థానము ఉన్నది. ఏదైన కోశిక (cell) యొక్క విభజన జరిగినప్పుడు ఆ విభజన ప్రక్రియలో రెండు కణాలు ఉత్పత్తి అవుతాయి. ఏదైన ఒక జీవిలో కొత్త అనువంశిక విశిష్టతను ఉత్పన్నం చేయాలంటే ఆ జీవి యొక్క డి.ఎన్.ఎ. కణాలలో కొత్త గుణాల జీన్ ని వాడడం అవసరము. ఇలాంటి పద్ధతులను అనువంశిక ఇంజనీరింగ్ అంటారు. దీనికి సంబంధించిన పరిణామాలు పరమాణుశక్తి కంటే కూడా అధిక శక్తి సాధనాలుగా భావించవచ్చును. విజ్ఞానశాస్త్రము ఎంత అభివృద్ధి చెందిందంటే ఒకవేళ మానవజాతి సమసిపోయినప్పటికీ మరల ఆ జాతికి పునర్జన్మ సాధ్యమే. భౌతిక వైజ్ఞానికుడు రాల్ఫ్ ప్రపంచంలోని వైజ్ఞానికులందరికీ సెమెన్ బ్యాంకులను సమృద్ధిగా నెలకొల్పాలి అని సలహా ఇచ్చాడు. రాల్ఫ్ దీనికి కారణాలను ఈ విధంగా తర్కించాడు. ఈ రోజులలో ప్రపంచం పరమాణు శస్త్రాస్త్రాల పోటీలో ముందుకు దూసుకుపోతున్నది. దీనివల్ల పరమాణు యుద్ధం తప్పదు. ఇటువంటి యుద్ధములో భారీ నష్టము తప్పదు. రేడియో ధార్మికధూళి ప్రభావ కారణంగా యుద్ధము తర్వాత కూడా చాలాకాలము వరకు భూమి మీద మానవుని జీవితం దుర్భరం అవుతుంది. అటువంటి పరిస్థితులలో కృత్రిమ గర్భధారణ గురించి పూర్తి జ్ఞానాన్ని సురక్షితంగా భద్రపరచుకోవాలి. ఎందుకంటే దాని

ఆధారంతోనే భవిష్యత్లో మానవజాతిని పునరుద్ధరించుకోవటానికి వీలవుతుంది.

డి.ఎన్.ఎ. తనలో సంపూర్ణ జైవిక లక్షణాలను ఇముడ్చుకుంది. ప్రతి కోశికలోని సంపూర్ణ జీవభాగము సృజనా సామర్థ్యం కలిగి ఉన్నది. దీనిని జెనటిక్ కోడ్ లేదా ప్రజనన సంహిత అంటారు. స్త్రీ లేదా పురుషుని శరీరము నుండి తీసిన కోశికల (cells) నాభికియ ద్రవాన్ని స్త్రీ గర్భాశయములో స్థాపిస్తే ఆ గర్భంలో అది తమతో సమానమైన వారి కోశికలకి జన్మనిస్తుంది. వాటితో శరీర విభిన్న అవయవాల నిర్మాణం జరుగుతుంది. అనగా పూర్తిగా 'శిశువు' నిర్మాణం జరుగుతుంది.

ఇటువంటి ప్రయోగాల వల్ల అమైథుని సృష్టి యొక్క అవకాశానికి బలం చేకూరుస్తుంది. పత్రికాకారుడు డేవిడ్ రోరవిక "ఇన్ హిజ్ ఇమేజ్, డిక్లోనింగ్ ఆఫ్ మైన్" అను తన పుస్తకంలో ఈ ప్రయోగాల గురించి సవిస్తారంగా వర్ణించాడు. అమెరికాకు సంబంధించిన ఒక కోటీశ్వరుడు మంచి చికిత్సా శాస్త్రవేత్తలను, జీవవైజ్ఞానికులను ఒక టీమ్ గా చేసి ఇలాంటి ప్రయోగాలను చేయించాడు. ఈ టీమ్ యొక్క తీవ్ర పరిశోధనల ఫలితముగా ఒక ఎశివాయి జాతికి చెందిన స్త్రీ యొక్క రజములోని నాభి పదార్థాన్ని తీసి దానితో కోటీశ్వరుని యొక్క శుక్రాణు నాభి పదార్థాన్ని కలిపాడు. తర్వాత ఆ అండమును ఆ స్త్రీ యొక్క గర్భంలో ప్రవేశపెట్టాడు. దీని ఫలితముగా ఒక పిల్లవాడు జన్మించాడు. అతని ఆయువు సుమారుగా 3 సంవత్సరములు.

అలాంటి సంతానం యొక్క నైతికత ఏమిటి? మాన్యత ఏమిటి? వారి ఆత్మతత్వాన్ని కూడా వికసింపచేయుట సాధ్యమేనా? ఇటువంటి ఎన్నో సందేహాలు, వాదవివాదాలు, విమర్శలు తలెత్తినాయి. కాని వీటికన్నింటికీ వైజ్ఞానికులు సమాధానము మానమే.

తలుచుకుంటే హిట్లర్ లాగా వైజ్ఞానికులందరూ మానవజాతి మొత్తాన్ని తమ ప్రతిరూపాలుగా చేసుకోవటానికి ప్రయత్నిస్తారు. కాని హిట్లర్ తన ప్రయత్నంలో సఫలత్వం పొందలేదు. అణుబాంబు విషయంలో కూడా హిట్లర్ సఫలీకృతుడు అవలేదు.

ఒకవేళ వైజ్ఞానికులు ఈ దిశలో పూర్తి సఫలతను పొందితే స్వతంత్ర వ్యక్తుల జననం అసంభవం అవచ్చు. ఈ ప్రయోగాలు అన్ని ప్రకృతి విరుద్ధాలే అని చెప్పుకోవచ్చును. మనిషి ఎటువంటి నిర్ణయాలు తీసుకోలేని వివేకరహితుడుగా, ప్రాణమున్న ఆట వస్తువుగా, అల్లకల్లోలం చేసే బొమ్మగా మాత్రమే మిగిలిపోవచ్చు. ఏమయినా కాని ఈ ప్రయోగాలు ప్రకృతి వరపుత్రులను పూర్తిగా నాశనము చేసి, మనిషి నిర్మిత మాంస అస్థికలతో కూడిన బొమ్మల నిర్మాణ ద్వారాలు తెరిచాయని చెప్పవచ్చును.

- అఖండజ్యోతి, నవంబర్ 1980
అనువాదం: శ్రీమతి లక్ష్మీరాజ్యం

గురువుగారే అన్నీ చూచుకుంటారు అనుకోవడం సరికాదు

ప్రాణశక్తి ఊర్ధ్వగమనం - ఆశ్చర్యకరమైన పరిణామాలు

జీవితానికి ఆధారం ప్రాణం. ప్రాణానికి ఒక కార్యక్రమం - దైనందిన యాంత్రిక కార్యాలు నెరవేర్చడం. ఈ శక్తి శరీరానికి, ఇంద్రియానికి గతిని (వేగాన్ని) ప్రదానం చేస్తుంది. సూక్ష్మ ప్రాణాల ప్రేరణ వల్ల చంచలంగా ఉండే మనస్సు ఈ శరీర ప్రక్రియలను నియంత్రిస్తుంది. శారీరక శ్రమ మొదలుకుని సంతానోత్పత్తి వంటి స్థూల పనులకు ప్రాణమే ఆధారం. చాలామంది తమ జీవితంలో ఈ అమూల్యమైన శక్తిని శారీరక కార్యాలకే ఉపయోగిస్తారు, మనస్సు కల్పించే నికృష్ట ఆశలను నెరవేర్చుకుంటారు. కాని, నిజానికి దీనితో అసంభవమైన కార్యాలెన్నో సాధించడం వీలవుతుంది. మన అంతస్సులో దాగి ఉన్న ఎన్నో సూక్ష్మ శక్తులు చాలా వరకు నిద్రావస్థలో పడి ఉంటాయి. ప్రాణవిద్య ద్వారా వాటిని జాగృతం చేయవచ్చు. ప్రాణాన్ని ఊర్ధ్వదిశలో పయనింప జేయగలిగితే అసంత శక్తిని, దివ్య ఆనందాన్ని చేజిక్కించుకోవచ్చు.

శాస్త్రాలలో మనిషిని అశ్వత్థ వృక్షంతో పోల్చారు. “ఊర్ధ్వమూలోవాక్ శావ ఏషోశ్వత్థః సనాతనః” - కరోపనిషత్. భావం - దేహధారి అయిన ప్రాపంచిక మనిషే సనాతనమైన అశ్వత్థ వృక్షం, దాని మూలం పైన, శాఖలు క్రింద ఉంటాయి. అశ్వత్థం అంటే అస్థిరమైనది అని ఆలంకారిక అర్థం. ‘ఛందాంసి యస్య పర్వాని యస్తం వేద స వేద విత్’ (భ.గీత). వ్యాస మహర్షి ప్రకారం ఈ వృక్షం యొక్క ఆకులు ఛందస్సు. జీవునికి మూలబ్రహ్మ. ఆ బ్రహ్మ యొక్క స్థానం పైన ఉంటుంది అని చెప్పడానికి కారణం అది లక్ష్యం అని తెలియజేయడమే. అందుకే బ్రహ్మ రంధ్రం స్థానంలో శిరస్సుపై శిఖను పెట్టుకుంటారు. ఏ శాఖల ద్వారా బ్రహ్మ జీవరూపం దాల్చి ప్రపంచంలో అవతరిస్తారో, అవే వెన్నుముక నుండి శరీరమంతా విస్తరించే సంవేదనా నాడులు. ఇంద్రియాలను గతిశీల (Activate) పరచి ప్రాణాలకు స్పందన ఇచ్చేది అశ్వత్థవృక్షంలోని ఆకులు. సాధారణ మానవులైనా, మహాత్ములైనా పూర్ణత్వపు శిఖరాలు అధిరోపించాలంటే ప్రాణం అతి న్యూనగతుల నుండి ప్రయాణాన్ని మొదలుపెట్టాలి. అన్ని కార్యాలను సుషుమ్న ద్వారా ఊర్ధ్వ దిశలో ఆరోపింపజేయాలి.

సామాన్య దైనందిన జీవితంలో నాడుల ద్వారా ప్రవహించే ఇంద్రియ సంవేదనలు, నిర్దేశాల లక్ష్యం ఒక్కటే. అన్ని శాఖలు, ఉపశాఖల్లో ముఖ్య ప్రాణానికి కేంద్రీయ నాడి అయిన సుషుమ్న యొక్క ఊర్ధ్వగమనం. పూర్వ జన్మల సంస్కారాలు, ప్రవృత్తులు

ప్రచండమైన ప్రాణ ప్రవాహాన్ని ఇష్టానుసారంగా తిప్పుతూ అధోగతిలో (కిందకి) పయనించేలా ప్రేరేపిస్తాయి. ఈ విధంగా వ్యతిరేక దిశలో ప్రవహించే ప్రాణశక్తిని మళ్ళీ పైకి ప్రవహింప జేయడం కష్టమైన పనే, కానీ అసంభవం కాదు. ఇందుకు నిరంతర సాధన, దృఢమైన నిష్ఠ, ధైర్యం చాలా అవసరం. విషయ ప్రలోభాల నుండి ఇంద్రియాలను తప్పించి, వాటిని ఊర్ధ్వగామిగా చేయడమే యోగం యొక్క ముఖ్య లక్ష్యం. ఇదొక ప్రచండ ఆధ్యాత్మిక శ్రమ. అప్పుడే యోగ ప్రయోజనం నెరవేరుతుంది.

‘నాయాత్మా బలహీనేన లభ్యః’ అంటే బలహీనులకు ఆత్మోపలబ్ధి, సత్యప్రాప్తి లభించదు. ముండకోపనిషత్తులో చెప్పబడిన ఈ విషయం సాధకులకు శక్తి సంచయం చేసుకునే ప్రేరణనిస్తుంది. ఆత్మ ప్రవృత్తుల ప్రమేయం లేకుండా ఈ పురుషార్థం సంభవం కాదు. నాడీ మండలపు సూక్ష్మ పొరల్లో అధో దిశలో ప్రేరితమైన తీవ్ర ప్రాణ సంవేగాన్ని వాడుక భాషలో కామశక్తి అంటారు. దాని గతిని (direction) తిరగతిప్పి ఊర్ధ్వ దిశలో ప్రవహింపజేస్తే ఆశ్చర్యకరమైన పరిణామాలు కనబడతాయి. సుషుమ్నలో ముఖ్య ప్రాణపు తీవ్రమైన, పూర్ణమైన ప్రవాహాన్నే కుండలినీ శక్తి అని హఠయోగంలో అంటారు. ‘త దేవ శుక్ర తద బ్రహ్మ తదేవామృత ముచ్చతే’ అని కరోపనిషత్లో ఉన్నది. అంటే అధో దిశలో ప్రవహించే కుండలినీని కామశక్తి అని ఊర్ధ్వ ముఖంగా ప్రవహించేదాన్ని ఆత్మశక్తి అని అంటారు. దిశ మార్చగానే శక్తి స్వరూపం మారుతుంది, దానికి అనుగుణంగా మనిషి స్థాయి కూడా మారుతుంది.

అధోదిశలో పయనించడం వల్ల మనిషిని పశు ప్రవృత్తులలో ముంచేసి, భవబంధనాల పాశంలో బంధించే ఈ శక్తి ఊర్ధ్వ ముఖంగా పయనించినప్పుడు జీవన్ముక్తిని ప్రసాదిస్తుంది. ఈ రెండు తీవ్ర ప్రవాహాల సమక్షంలో శరీరం, బుద్ధి మొదలైన వృత్తులన్నీ అప్రధానమైనవి. ఈ ప్రవాహం యొక్క తీవ్ర సంవేగానికి పేరు యోవ్వనం. ఈ సంవేగం శరీరంలో ఉన్నంత సేపే ఏదైనా ప్రత్యేకమైనది సాధించగలరు. యోగ మార్గంలో పయనించాలంటే ఇలాంటి స్థితిలోనే కుదురుతుంది.

భ్రూమధ్యం నుండి వెన్నెముక మూలం వరకు సుషుమ్నలో ఆరు చక్రాలుంటాయి లేదా కుండలాలు ఉంటాయి. భృకుటి వెనక

శాంతి అనేది ఆకాశంలోనుంచి ఊడిపడదు, మనస్సులలో నుంచే ఉద్భవించాలి

కపాలంలో ఆజ్ఞాచక్రం, కంఠంలో విశుద్ధి, హృదయంలో అనాహతం, నాభిలో మణిపూరకం, ఉపస్థలో స్వాధిష్ఠానం, వెన్నెముక మూలంలో మూలాధార చక్రాలు ఉంటాయి. సుషుమ్న పైన ఉన్న చైతన్యం యొక్క సర్వోత్కృష్ట కేంద్రాన్ని సహస్రారం అంటారు. అవరోహణ క్రమంలో ప్రతి చక్రాన్ని, లేదా కుండలాన్ని దాటుతున్నప్పుడు ప్రాణపు దివ్యత్వం తగ్గుతూ వస్తుంది. కుండలాల ద్వారా ప్రవహించడం వల్ల ప్రాణ సంవేగాన్ని కుండలినీ శక్తి అంటారు. సుషుమ్నలో ఉన్న ఈ చక్రాలు ముఖ్యమైన నాడి కేంద్రాలు, ఇక్కడి నుంచి సూక్ష్మ స్నాయు ప్రవాహాలు బయటపడి విస్తరిస్తాయని శరీర శాస్త్రజ్ఞులు పేర్కొంటారు. నాడీ మండలంలోని సంవేదనలు కూడా ఈ కేంద్రాల నుండే నియంత్రించబడతాయి.

సుషుమ్న నుండి బయటపడే నాడుల ద్వారా ముఖ్య ప్రాణం శరీరమంతటా విస్తరించి శారీరక కార్యక్రమాలను నిర్వహిస్తుంది. అధోదిశలో గమన వేగం పెరిగినప్పుడు మనస్సు, బుద్ధి, ఇంద్రియాల వృత్తులు మెరుగుపడతాయి, పనులు త్వరగా చేస్తారు. 'సర్వేషామానందానాముపస్థ ఏకాయనం' - బృహదారణ్యక ఉపనిషత్. అంటే ఈ స్థితిలో ముఖ్య ప్రాణ ప్రవాహంలో నాడీ సంబంధ సంవేదనలన్నీ ఏకత్రితమవుతాయో అప్పుడు మనిషికి కామోపభోగంలోనే అన్నిటికన్నా ఆనందం దొరుకుతుంది. ఈ భ్రాంతి నుండి సామాన్యులు బయటపడలేరు.

సుషుమ్న ద్వారా ప్రాణాలను ఊర్ధ్వముఖంగా పయనింప జేసినప్పుడు, పైకి వెళ్తున్న కొద్దీ, ఒక్కో చక్రాన్ని దాటినప్పుడల్లా వేగం పెరుగుతుంది. తత్ఫలితంగా శారీరక నిమ్న వృత్తులన్నీ సమసిపోతాయి. చక్రబేధనతో పాటు శక్తి ధార ప్రస్ఫుటిస్తుంది. ప్రాణాలు బ్రహ్మ రంధ్రంలో ప్రవేశించి నిశ్చలంగా ఉండిపోతే సమాధి స్థితి కలుగుతుంది. అప్పుడు సహస్రారం నుండి ప్రవహించే ఆనంద సాగరం సాధకుడిని మత్తులోకి నెట్టేస్తుంది, ఆ ఆనందంలో ప్రపంచంలోని మిగిలిన సుఖాలన్నీ తుచ్చమనిపిస్తాయి.

ప్రాణలు ఊర్ధ్వంగా పయనించినప్పుడు వాటి దివ్యత్వం పెరుగుతుంది అంటే దాని భౌతిక అర్థం ప్రాణాల తరంగ దైర్ఘ్యం (wave length) తగ్గి శక్తి పెరుగుతుంది. సహస్రారం చేరాక ప్రచండ సామర్థ్యం గల దివ్యజ్యోతిగా పరిణితి చెందుతుంది అంటే ప్రాణ శక్తి అనంతమైపోతుంది. అందుకే సమాధిస్థితికి చేరుకున్న సాధకుల నాడి, హృదయాలు మెల్లగా కొట్టుకుంటాయి. సుషుమ్న ద్వారా పైకి ప్రయాణించే కుండలినీశక్తి చిత్తంలోని కుసంస్కారాలను కూడా సరిచేస్తుంది. చిత్తం నిర్మలం అయినకొద్దీ దానిలో సత్య ప్రకాశం స్వయంగా వెలుగొందుతుంది. సాధకులకు అదృశ్య రూపంలో ఉన్న పరోక్ష అనుభూతులు అనుభవంలోనికి వస్తాయి.

- అఖండజ్యోతి, ఫిబ్రవరి 1984
అనువాదం : శ్రీమతి జయలక్ష్మి

నవయుగ నిర్మాణం

మాతృభూమిపై శపథం చేసి పదరా ముందుకు పెద్దన్ను
మరో ప్రపంచం నిర్మిద్దాం చేతులు కలపర చిన్నన్న !!
గాంధీ బాటనే పయనిద్దాం, గుండా గిరినే కొట్టేద్దాం,
ఆకలిరాజ్యం ఆర్పేద్దాం, ఆదర్శంగా జీవిద్దాం !!
విద్యావినయం నేర్పిద్దాం, వివేకులుగా మార్చేద్దాం,
అందరు ఒకటని చాటేద్దాం, పిన్నాపెద్దని కలిపేద్దాం !!
విలాసాలనే వదిలేద్దాం, విలువలు నింపి చూపిద్దాం,
జల్నా జాతర తగ్గిద్దాం, జవాబుదారి పెంచేద్దాం !!
వందేమాతరం వినిపిద్దాం, దేశభక్తిని నింపేద్దాం,
జాతీయగీతం పాడేద్దాం, జాతిని జాగృతి చేసేద్దాం !!
యజ్ఞం యాగం చేసేద్దాం, రోగం మరణం తరిమేద్దాం,
యోగం మంత్రం నేర్పిద్దాం, స్వర్గం స్వంతం చేసేద్దాం !!
మాతృభూమిపై శపథం చేసి పదరా ముందుకు పెద్దన్ను
మరో ప్రపంచం నిర్మిద్దాం చేతులు కలపర చిన్నన్న !!

- ఫేస్ బుక్ నుండి రచన: శ్రీ యం.వి.చౌదరి

చందాదారులకు విజ్ఞప్తి

యుగశక్తి గాయత్రి మాసపత్రికను చందాదారులకు పోస్టల్ సర్వీస్ ద్వారా పంపించిన సమయంలో పోస్టల్ అధికారులు కొన్ని జిల్లాలకు సంబంధించిన పత్రికలను పరిశీలించి చాలా పత్రికల మీద అంటించిన చిరునామాలలో పోస్టల్ పిన్ కోడ్ లేకపోవడాన్ని గమనించారు. వారు పోస్టల్ పిన్ కోడ్ లేని పత్రికలను బట్వాడా చెయ్యడం చాలా శ్రమతో కూడిన పని అని పిన్ కోడ్ తో కూడిన అడ్రసులు మాత్రమే ఇవ్వమని కోరారు. అందువలన పిన్ కోడ్ ఇవ్వని చందాదారులు తమ చందా కోడ్ నంబరు, పిన్ కోడ్ తో సహా పూర్తి అడ్రసు మరల ఒకసారి పోస్టల్ కార్డు ద్వారా తెలియచెయ్యవలసినదిగా కోరుతున్నాము. కార్యకర్తలు క్రొత్త చందాదారులను చేరుస్తున్నప్పుడు పోస్టల్ పిన్ కోడ్ కూడా విధిగా ఉండేటట్లు చూడవలసినదిగా కోరుచున్నాము.

- గాయత్రి చేతనా కేంద్రము

జీవితంలో అన్నీ లభించవు, లభించిన వాటితో తృప్తి చెందాలి

ఆత్మబల వికాసమే సాధన యొక్క ఫలశృతి

ఆదిశక్తి లీలాకథ నూతన భాగమును జోడించటముతోపాటు ఆధ్యాత్మిక రహస్యాల క్రొత్త ఆయామమును కూడా ఇక్కడ పొందుపరుస్తున్నాము. తమను తాము జగన్మాతతో మమేకము చేసుకునే సాధకులు, సాధకురాండ్రు స్వీయ అంతశ్చేతనలో కొంగ్రొత్త ఆధ్యాత్మిక గవాక్షము తెరుచుకున్నదనే అనుభూతిని చెందుతారు. వారి అంతర్భావనలలో ఈ అద్భుత, శ్రేష్ఠ గవాక్షము వారిలో నూతన ప్రాణము, కొంగ్రొత్త కాంతి, నవ ప్రేరణలను నింపుతుంది. అవన్నీ కలసి వారికి జీవితములోని వివిధ ఆయామములలో ఆదిశక్తి జగన్మాత లీలల యొక్క నూతన అనుభూతులను చేతికందిస్తాయి. మాత భవానీని హృదయపూర్వక భావనతో స్మరించినప్పుడే జీవితములో శక్తి, శాంతి మరియు సమృద్ధిలతోపాటు సమస్త విభూతులు మరియు ఉపలబ్ధుల స్రోతము (source) గోచరిస్తుందని వారికి అవగతమౌతుంది. మానవ జీవితములో ఈ భక్తిపూర్వకమైన స్మరణ జరుగుతున్నప్పుడు సాధకులకు ఎన్నడూ కూడా ప్రతికూలత, పరాజయము మరియు పరాభవములను ఎదుర్కొనవలసిన దుస్థితి దాపురించదు. అయితే విధివిలాసము లేక కాలము యొక్క కుటిలతలు సాధకుల ఎదుట పరీక్షలనే ఎన్నెన్నో చిత్ర-విచిత్ర గీటురాళ్ళను అవరోధాలుగా నిలపవచ్చుగాక! కానీ ఏ పరిస్థితులలోనైనా సాధకులు భావము అయిన భవానీమాతను విస్మరించినచో అంధకారము వారిని చుట్టు ముడుతుంది. అయితే సాధకులు తమ తప్పు తెలుసుకుని జగన్మాతను భక్తితో స్మరించినప్పుడు అవన్నీ దూదిపింజ వలె కొట్టుకుపోతాయి. జగదంబను స్మరించినప్పుడు చేతికందబోయే సఫలతలు కూడా భవిష్యత్తులో వైఫల్యాల ద్వారాలను తెరుస్తాయి.

స్వయముగా ఈ విషయము అవగతము కాకపోయినప్పటికిని ఈ సత్యము ఉత్తరోత్తరా స్పష్టమౌతుంది. మాతను విస్మరించిన సాధకుల జీవితములో ఈ ప్రత్యేక ఉపలబ్ధి మరియు సమృద్ధి అశాంతి ద్వారాలను తెరుస్తాయి. సాఫల్యాల విశిష్ట శిఖరాలు వారి జీవితములో అహంకారమనే చీకటిని మరింత చిమ్మచీకటిగా, గాఢాంధకారముగా చేస్తాయి. ఈ గాఢాంధకారములో వాసనల యొక్క విపహారిత సర్పాలు క్రొత్త విధానములో కాటువేస్తుంటాయి. సాధకులు కోరుకున్నప్పటికీ మూర్ఖునండి బయటపడలేరు. పైగా

వారి అంతరంగములో తమకు తామే పరాయివారమనే ఒక దోషభూయిష్టమైన భావన ప్రవహిస్తుంది, ఎగసిపడుతుంది. కాల చక్రము పరివర్తనమవుతూనే వారికి స్వయముగా ఈ వాస్తవ విషయము కళ్ళెదుట అవిష్కృతమౌతుంది. అయితే అప్పటికే వారు తమ పూర్వార్జిత పుణ్యప్రకాశమును మరియు తపోశక్తిని పోగొట్టుకుని ఉంటారు. ఈ వేదనాభరిత విహ్వలత్వములో ఒకవేళ అదృష్టవశాత్తు మరియు సుయోగము చేత అంతర్జగత్తులో 'అమ్మా!' అనే ఆర్తితో కూడిన పిలుపు ప్రతిధ్వనించినచో విశ్వజనని తన సంతానమునకు వాత్సల్యమనే కొంగును అందించుటలో ఎన్నడూ ఆలస్యము చేయదు.

పొరపాటు అంటూ జరిగితే మాత సంతానమైన మనవల్లనే జరుగుంది తప్ప మాత దయను వర్షించుటలో ఎన్నడూ ఆలస్యము చేయదు, మన ప్రాణాలను పీల్చివేసే విషయ వాసనలను మనవిగా భావించినప్పుడు, మనందరకు అమృతమనే క్షీరమును అందించి ప్రాణాలలో సుధామృతమును నింపే మాతను పరాయిగా భావించే పొరపాటు జరుగుతున్నది. ఈ లజ్జాపూరిత కార్యమే జీవాత్మయొక్క జీవన సత్యము. ఈ సత్యసూత్రములో మహారాజు సురధుని జీవనచక్రము కూడా అనుసంధానింపబడుతూనే ఉన్నది. అతను తన పుణ్యరాశిని, తపః సంపదను చేజార్చుకుంటూనే ఉన్నాడు. పైగా మోహపాశములో చిక్కుకుపోయి మనుతున్నాడు. ఓటమిచేత స్వజనుల మోసం మరియు దెబ్బలతో అతని మనస్సు పలుమార్లు వికలమైపోయిందేగాని జగన్మాతను మాత్రం 'మాతా!' అని ఆర్తితో పిలువలేకపోయింది. ప్రపంచము మరియు లౌకిక విషయవాసనల మోహపాశాలు జయాపజయాలలో ఒక్కమారు కూడా మహామాయ దుర్గాదేవిని స్మరించనివ్వవు. సఫలతలు వరించినప్పుడు ఉన్మత్తాహంకారం శ్రేయస్సునంతటికీ తాను అధికారిని, బాధ్యుడననే ప్రకటించుకుంటుంది. వైఫల్యాలు ఎదురైనప్పుడు అరచి అరచి ఇతరులపై వాటి దోషారోపణ గావిస్తుంది.

మాయామరీచిక యొక్క మారువేషము గురించి ఆదిశక్తి లీలాకథ గత భాగములో కూడా చెప్పబడినది. ఈ భాగములో ప్రథమచరిత్రలోని ప్రథమాధ్యాయమునకు చెందిన అష్టమ మంత్రములోని లోలోపలి రహస్యములను సుస్పష్టముగా

పిల్లలు మానసికంగా ఆరోగ్యంగా ఉండాలంటే ఇంట్లో వాతావరణం ఉల్లాసంగా, సంతోషంగా ఉండాలి

వివరించబడినవి. ఈ మంత్రములో ఏమని చెప్పబడుతున్నదంటే 'కోలావిధ్వంసరాజుల చేతిలో ఓటమిపాలైన పిమ్మట కూడా మహారాజు సురధుని మీద ఆక్రమణలు జరగటం, దెబ్బలు పడటం తగ్గలేదు. అతను తన రాజధానికి చేరుకున్నప్పటికీ శక్తివంతులైన దుష్టులు, దురాత్ములైన అతని మంత్రులు దుర్బలుడైన మహారాజు ఖజానాను దోచుకుని సైన్యబలమును లాగివేసుకున్నారు. ఆ పరిస్థితులలో సురధుడు పూర్తిగా ఏకాకి, నిరాధారుడు మరియు నిరాశ్రయుడు, సంపూర్ణముగా సాధనాహీనుడైపోయాడు. ప్రాపంచిక దృష్టితో చూసినప్పుడు ఈ స్థితి చాలా విపత్కరమైనది. ఈ విపత్కర పరిస్థితులలో అనుభూతిలోకి వచ్చే వ్యధలను ఒక్క అనుభవజ్ఞుడు మాత్రమే తెలుసుకొనగలడు. సురధుని వేదన కూడా ఆ సమయములో కొంతమేర పైన చెప్పిన విధముగానే ఉన్నది. అతను తప్ప తన స్వీయబాధలను పరులెవ్వరు అవగాహన చేసుకోలేరు.

అయితే ఈ ఏకాంత, సాధనావిహీన దశలో సాధనా బీజ క్రొత్త అంకురములు మొలకెత్తే ఆశ ఉంటుంది. ప్రాపంచిక సాధనములు, సంపదలన్నింటి నుండి విడివడిన పిమ్మట జీవాత్మ తానెవ్వరు అన్న సత్యమును గుర్తించుటకు యోగ్యమౌతుంది. విశ్వమాయను, దాని మోహ పాశమును తెంచుట అంత తేలికకాక పోయినప్పటికీ ఆత్మ సత్యమును గుర్తిస్తుంది. సమస్తము లాగి వేసుకోబడిన తరువాత కూడా ప్రపంచము తన బంధనములను సడలనివ్వదు. మరియు బంధనాలను తెంచుకునే మార్గాలను అన్వేషించనివ్వదు. ఆ స్థితిలో జీవాత్మ అంతర్ వివేకము మరియు జగన్నాత అహైతుకీ కరుణయే మార్గదర్శనము చేస్తుంది. మహారాజు సురధునికి కూడా తన జీవితములోని ఈ క్షణాలలో అటువంటి అనుభవమే కలిగింది. ఆదిశక్తి లీలాకథ తదుపరి మంత్రములో ఈ సత్యము ఆవిష్కృతమైనది.

తతో మృగయావ్యాజేన హృతస్వామ్యః స భూపతిః ।

ఏకాకీ హయమారుహ్య జగామ గహసం వనమ్ ॥(1/1/9)

అర్థము: ఆ సురధమహారాజు అధికారము లాగివేసుకో బడినప్పుడు వేట మిషతో అశ్వమును అధిరోహించి దట్టమైన అడవిలోకి వెళ్ళిపోయాడు.

ఆదిశక్తి లీలాకథ యొక్క ఈ శ్లోకమంత్రములో ప్రపంచపు దెబ్బలు, ఎదురుదెబ్బలు మరియు నిరంతర సవాళ్ళతో, దెబ్బల పిడుగుపాటులతో పీడించబడిన, అలసిన జీవాత్మ స్థితి గొప్పగా

భావనాత్మకంగా వర్ణించినారు. అంతేకాక ఈ కింకర్తవ్య విమూఢ స్థితిలో కూడా కర్తవ్యపథ దర్శనము చేయించబడినది. ఈ సందర్భములో ప్రపంచము కేవలం సాధన, సమృద్ధి మరియు శాంతులనే లాగివేసుకోవటమేకాక, వాటితోపాటు పలువిధాలైన ఆరోపణలు, ప్రత్యారోపణల చేత కళంకితము గావించి, అవమాన, తిరస్కారముల దెబ్బలు వేసి పీడిస్తూ మనోబలమును తుత్తునియలు చేస్తుంది అన్న విషయము ఇక్కడ సర్వదా స్మరణీయము! దీని దెబ్బలు, ఎదురుదెబ్బలలో ఎంత బలం ఉంటుందంటే వాటి కుదుపులలో కొట్టుకునే సాధకుడు ఆలోచించి, అవగాహన చేసుకుని, వాటిని ఎదుర్కొనేందుకు సమయమే మిగలదు. ఇది ఎటువంటి స్థితి అంటే ఎవరైతే ఈ దెబ్బలను సహిస్తున్నారో వారే ఈ విషయమును స్వయంగా తెలుసుకోగలరు. ఈ పరిస్థితులలో ఆలోచనాశక్తి నశించిపోతుంది. ప్రాణము బలహీనమౌతుంది. క్రియాశక్తి క్షీణించి నిస్తేజము మరియు ప్రభావహీనమౌతుంది. నలుదిశలా విరోధుల, శత్రువుల ప్రబల హుంకారములే వినిపిస్తుంటాయి.

అయితే ఈ విషయ సంకటపరిస్థితులలో ఏదైనా ఒకానొక ఆలంబన, ఆధారము ఉన్నదీ అంటే అది జీవాత్మ యొక్క ఆత్మబలమే! కష్టకాలములో ఈ అశ్వముపైనే భరోసా పెట్టుకొన గలము, దానిమీద సవారీ చేయవచ్చును. అశ్వమును అధిరోహించి నప్పుడు 'దట్టమైన అడవివలె ఉన్న ఆ అజ్ఞాత భవిష్యత్తులో ఏదో ఒక సత్యపథము తప్పక లభిస్తుంది అని భావించగలము. ఆత్మబలమెన్నడు ఓటమి పాలవ్వదు. అలసిపోదు, దానికి ఎన్నడూ అవజయము కలుగదు. ఇది ఎన్నడూ ఎట్టి పరిస్థితులలోను దిశాహీనమవ్వదు. ఎల్లవేళలా సరైన దిశను ఎన్నుకొనుట దీని స్వాభావిక లక్షణము. అయితే జీవాత్మ దీనిమీద విశ్వాసముంచక పోవటమనేది నిజంగా జీవాత్మ యొక్క దౌర్భాగ్యమనే చెప్పాలి. జీవాత్మకు ఎప్పుడూ ఈ ప్రపంచము, సృష్టి విషయాలపైన, తన సంబంధీకులపైనా భరోసా ఉంటుంది. ఇవన్నీ ఉన్నప్పుడు ఎవ్వరు ఆత్మబలము వైపు కన్నెత్తి చూడనే చూడరు. దానివైపు దృష్టిసారించాలనే తీరిక, అవకాశము ఉండనే ఉండదు.

ప్రాపంచిక దృష్టి క్షీణించినప్పుడే ఈ దిశగా మనిషి దృష్టి సారించగలుగుతాడు. లేనిచో ఈ ప్రకారముగానే ప్రపంచము అతని నుండి అతనిదైన సమస్తమును లాగివేసుకుంటుంది. అప్పుడు తెలిసో తెలియకో అతని దృష్టి ఆత్మబలము వైపు మరలుతుంది. కేవలము ఆత్మబలము వద్దనే జర్జర శరీరము,

క్రమశిక్షణ పెద్దవారికి ఉంటే పిల్లలకు సహజంగానే వస్తుంది

అలసిన, పీడితయైన, వికల మనస్సుకు ఒకవేళ ఏదైనా ఆశ్రయము, శరణు లభిస్తే అది కేవలము ఈ ఆత్మశక్తిదే! ఈ ఆశ్వుశక్తిని అధిరోపించినప్పుడు అతను జీవితపు కొంగ్రొత్త దారులను అన్వేషించాలనే ఆలోచన చేస్తాడు. ఇక్కడ అతను మోసగించబడడు. ఎవరైనా ఒక సాధకుడు నిజముగా జీవితపు విషమక్షణాలలో ఆత్మబలమును ఆశ్రయించినచో అతను నిశ్చయంగా అంతర్ప్రజ్ఞ, మహామేధా స్థితికి తప్పక చేరుకుంటాడని తెలుసుకోండి! అతనికి అవశ్యం వింధ్యగిరి యొక్క హృదయ గుహలో మార్గము గోచరిస్తుంది.

ఈ మంత్రశ్లోకములో దాగిన ఈ దార్శనిక ఆధ్యాత్మిక సత్యముతోపాటు దీనికి మంత్రసాధన, విధానము కూడా ఉన్నది. అది క్రిందన ఇవ్వబడుతున్నది.

సాధనా విధానము

వినియోగః ఓం అస్య శ్రీ “తతో మృగయావ్యాజేన” ఇతి సప్తశతీ నవమ-మస్తస్య శ్రీవేదవ్యాసముషిః, శ్రీమహాలక్ష్మీదేవతా, ప్రేం బీజం, అభేద్యాశక్తిః, సున్దరీమహావిద్యా, తమోగుణః, శ్రోత్ర జ్ఞానేంద్రియం, ఘృణా రసం, గుదే కర్మేంద్రియం, మధ్యమ స్వరం, వాయుతత్త్వం, విద్యాకళా, హ్రూం ఉత్కలనం, గోస్త్రీ ముద్రా, మమ జ్ఞాన భక్తి వైరాగ్య క్షేమస్థైర్యాయురారోగ్యాభివృద్ధ్యర్థం శ్రీఆదిశక్తి మాతా గాయత్రీ రూపేణ యోగమాయా భగవతీ శ్రీ మహాదుర్గా ప్రసాదసిద్ధ్యర్థం చ నమో యుత ప్రణవ వాగ్మీజ స్వబీజ లోమ-విలోమ పుటితోక్త నవమ మస్త్ర జపే వినియోగః ॥

న్యాసః

కరన్యాసము	షడంగన్యాసము
ఓం ఏం ప్రేం	అంగుష్ఠాభ్యాం నమః హృదయాయ నమః
నమోనమః	తర్జనీభ్యాం నమః శిరసేస్వాహా
తతో మృగయావ్యాజేన మధ్యమాభ్యాం నమః	శిఖాయై వషట్
హృతస్వామ్యః స భూపతిః	అనామికాభ్యాం నమః కవచాయ హుమ్
ఏకాకీ హయమారుహ్య కనిష్ఠికాభ్యాం నమః	నేత్రత్రయాయ వౌషట్
జగామ గహనం వనమ్	కరతలకరపృష్ఠాభ్యాం నమః
	అస్త్రాయఫట్

ధ్యానం

జయతు జయతు దేవీ దేవ-సజ్జామి పూజ్యా ।
 జయతు జయతు దేవీ భద్రా భార్గవీ భాగ్యరూపా ॥
 జయతు జయతు సత్యా సర్వభూతాన్తరస్థా ।
 కర పద-హృదయస్థా లుబ్ధచిత్తా భజే2హమ్ ॥

మంత్రం

ఓం ఏం ప్రేం నమః
 తతో మృగయావ్యాజేన హృతస్వామ్యః స భూపతిః
 ఏకాకీ హయమారుహ్య జగామ గహనం వనమ్ ॥
 నమో ప్రేం ఏం ఓం ॥ ॥ 9 ॥

1000 జపాత్ సిద్ధిః తిలఘృత హోమః ।
 గాయత్రీమహామంత్రజప - 10,000
 గాయత్రీ విధానేన దశాంశ హోమః ।

గాయత్రీమహామంత్రజపం 10,000 చెయ్యాలి. గాయత్రీ విధానమును అనుసరించి నువ్వులు, నెయ్యిని కలిపి అందులో పదవవంతు హోమము.

10 మాలల గాయత్రీ, 1 మాల సప్తశతీమంత్రము । ఈ విధంగా పదిదినములు అనుష్ఠించి, ఆ తరువాత ప్రతి ఒక్కడారికి దశాంశముతో ప్రత్యేక హవనము చేయాలి.

ఆధ్యాత్మిక ఫలశృతి: స్వీయ ఆత్మబల జ్ఞానం ఉదయిస్తుంది మరియు దాని ప్రయోగ సామర్థ్యం వికసిస్తుంది.

లౌకిక ఫలశృతి: విషమ-కష్టకాలములో తనమీద తనకు విశ్వాసము కుదురుతుంది మరియు కష్టము నుండి బయట పడేందుకు మార్గము ప్రశస్తమౌతుంది.

గాయత్రీమంత్రముతోపాటు సమన్వితమైన ఈ సప్తశతీమంత్ర సాధన శీఘ్రఫలదాయిని. చెప్పబడిన రీతిలో సాధన చేసినవారు దీని ప్రభావాల యొక్క చమత్కారాలను చూసి ఆశ్చర్యములో మునిగి పోతారు. నలుచెరగులా సంకటములు చుట్టుముట్టినప్పుడు, ఏ మార్గము గోచరించనప్పుడు ఈ మంత్రమును సఫలతా పూర్వకముగా ప్రయోగించవచ్చును. సాధకుడు దీనిని నిష్కామముగా ప్రయోగించినచో సాధకునిలో అద్భుతమైన, అంతులేని ఆత్మబలము వికసిస్తుంది. జీవితములో చీకట్లు అలముకున్న తుఫానులలో, చక్రవాకాలలో కూడా తన జీవితమును గురించి సాగించే అన్వేషణలో సఫలీకృతుడౌతాడు. ఈ మంత్రసాధనతో సాధకుడు భగవతి దయకు పాత్రుడౌతాడు. అతని కష్టములన్నీ తొలగి పోవటమేకాక, అతని జీవితములో కొంగ్రొత్త సత్పథము ప్రకాశిస్తూ, ప్రశస్తమౌతుంది.

- అఖండజ్యోతి, సెప్టెంబరు 2009
 అనువాదం: శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాలు

పిల్లలు మంచిగా ఉండాలని కోరుకునే ముందు మనం అలా ఉన్నామా అని ఆలోచించుకోవాలి

తస్య వాచకః ప్రణవః

భగవంతుడిని గురించి ఒకే ఒక అక్షరములో చెప్పాలన్నా, వ్రాయాలన్నా 'ఓం' అనే శబ్దమొక్కటే అందుకు సరియైనది. ఇది పరిమితంలో అపరిమితాన్ని, కమండలములో సాగరాన్ని ఇముడ్చు కొనగలిగినటువంటి ఒకే ఒక్క బీజాక్షరము 'ఓం' (ౌం). ఈ శబ్దము తనలో భగవత్ తత్త్వమును సంపూర్ణముగా, విస్తృతమైన రూపంలో ధారణచేసి ఉన్నది.

భగవంతునికి 'సృష్టి, స్థితి, లయం' అనే మూడు గుణములు ఉన్నట్లు చెప్పబడుతున్నది. ఓంకారం మూడు అక్షరములు (అ,ఉ,మ) మేలుకలయికతో రూపుదాల్చినది. అకారం-సృష్టికి, మకారం-స్థితికి, ఉకారం-లయమునకు సంకేతాలు. ఈ మూడే ఆ భగవంతునికి చెందిన అతి మహత్వపూర్ణమైన లక్షణములు. ఈవిధంగా చూస్తే 'ఓం' అనేది ఒక విస్తృతమైన అర్థానిచ్చే, భగవత్ తత్త్వమును బోధించే అంశంగా చెప్పవచ్చు. రామ, శివ, కృష్ణ వెదుదలైనవన్నీ కూడా భగవంతుని పేర్లే అయినప్పటికీ వానికున్న అర్థము పరిమితమైనవి అవటంచేత అవి ఓంకారమునకు ఉన్న స్థానమును పొందలేవు. 'రామ' శబ్దము 'రమ్' అనే ధాతువు నుండి ఉత్పన్నమైనది. 'రమ్' అంటే తన్మయత్వాన్ని

పొందటం. ఇది యోగిహృదయం యొక్క ప్రత్యేకత. 'రమయతి ఇతి రామః' భగవంతుడు యోగుల హృదయములో రమించటం వలన వారు ఆయనను 'రామ' అన్నారు. కానీ ఇది భగవత్ తత్త్వమైన సర్వవ్యాపకత్వానికి వ్యతిరేకం. భగవంతుడు కేవలం యోగుల హృదయాలలోనే నివసిస్తాడు అంటే ఇక చెప్పేదేమీలేదు. ఈవిధంగా 'రామ' శబ్దార్థము పరిమితమైనది. ఇదేవిధంగా కృష్ణ శబ్దము కూడా పరిమితమైనది. 'కర్షతి పాపాని యో సః కృష్ణః' అనగా ఎవరైతే పాపాలను హరిస్తాడో అతడు కృష్ణుడు అని అర్థము. భగవత్ శక్తి ఏదో ఒక నిశ్చితమైన పనిని చేయటానికి మాత్రమే సమర్థవంతమైనది అని చెప్పేటంత బలహీనమైనది కాదు. ఇది భగవత్ తత్త్వములోని ఒక ప్రత్యేకత మాత్రమేగాని సంపూర్ణత్వము

కాదు. 'శివ' శబ్దము 'శో' ధాతువునుండి జనించినది. 'శో' అనగా క్షీణింపజేయటం అని అర్థము. 'క్షయతి పాపం ఇతి శివః' అనగా 'పాపాలను క్షీణింపజేసేవాడు శివుడు' అని అర్థము. ఇక్కడ శివ శబ్దముకూడా పాపాలను నాశనం చేసేటంత వరకు మాత్రమే అంటే ఆ హద్దువరకు మాత్రమే బద్ధమైనది. ఈప్రకారంగా ఈ నామాలన్నీ ఏకవక్షముగా మారిపోయినాయి. వీనిలో భగవత్ తత్త్వము యొక్క ఏదో ఒక గుణము లేదా ప్రత్యేకత మాత్రమే సన్నిహితంగా గోచరిస్తుంటాయి. ఐతే భగవంతుడు అనంతుడు, హద్దులు లేనివాడు అని చెప్పబడుతున్నాడు. ఈ దృష్టితో ఆలోచిస్తే ఓంకారము ఒక్కటే ఆ పరాశక్తిని అభివ్యక్తం చేయటానికి ఉపయోగపడగలిగిన నామము అని అర్థమౌతున్నది. ఆ భగవంతుని యొక్క వ్యాపకత్వాన్ని వ్యక్తం చేయగలిగిన మూడు విధములైన సమ్మేళనములు, ఈ ఓంకారములో ఎన్నో ఉన్నాయి. అవి బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వరులు. సత్, రజ, తమో గుణములు. స్థూల, సూక్ష్మ, కారణశరీరములు. జాగృత్, స్వప్న, సుషుప్తిలు. సృష్టి, స్థితి, లయములు. సర్వసమర్థుడు, సర్వవ్యాపి, సర్వజ్ఞుడు. ఋక్, యజు, సామ వేదములు. భూర్, భువః, స్వః, పృథ్వి, ఆకాశము, ద్యౌః, అగ్ని, సూర్యుడు, వాయువు. భూత, భవిష్య, వర్తమానములు మొదలైనవి.

ఓంకారమును గురించి మాండూక్యోపనిషత్తు ఈ క్రింది విధముగా చెప్తున్నది.

ఓమిత్యేతదక్షరమిదం సర్వం తస్యోపవ్యాఖ్యానభూతం
భవద్భవిష్యదితిసర్వమోంకార ఏవ ।
యచ్ఛాన్యత్రికాలాతీతం తదప్యోంకార ఏవ ॥

అనగా 'ఓం' అనే ఈ అక్షరములోనే సమస్తం ఉన్నది. భూత, భవిష్యత్, వర్తమానకాలములన్నీ దీని యొక్క వ్యాఖ్యానములే! అందుచేతనే ఇవన్నీ ఓంకారమైనవి.

మన పరిస్థితికి మనమే కారణం

ప్రశ్నోపనిషత్తులో సత్యకాముడు పిప్పలాదమహర్షిని ‘మరణము వచ్చేంతవరకు ఓంకారమును జపించిన మానవునికి మరణించిన తరువాత ఏ లోకము ప్రాప్తిస్తుంది?’ అని అడుగుతాడు. ‘సగుణరూపమైనా లేదా నిర్గుణరూపమైనా ఓంకార రూపమైన బ్రహ్మ పదమును అతడు పొందుతాడు’ అని ఋషి ప్రత్యుత్తరమిస్తాడు.

గీతలో శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఈ క్రింది విధముగా చెప్తున్నాడు.

ఓమిత్యేకాక్షరం బ్రహ్మ వ్యాహరన్మామనుస్మరన్ ।

యః ప్రయాతి త్యజన్దేహం స యాతి పరమాం గతిమ్ ॥

‘ఓం’ అనే ఏకాక్షరరూపమైన పరబ్రహ్మ యొక్క నామమును ఉచ్చరిస్తూ, ఆయననే ధ్యానిస్తూ శరీరమును వదలిన వ్యక్తికి పరమపదము లభిస్తుంది అని అర్థము.

తైత్తిరీయోపనిషత్తు ‘ఓమితీదం సర్వమ్ (1-8)’ అని చెప్తున్నది. అనగా ‘ఓం అన్నదే బ్రహ్మస్వరూపము. ఈ జగత్తు అంతా ఓంకారమునందే ఇమిడి ఉన్నది’ అని అర్థము.

కరోపనిషత్తులో యముడు నచికేతునితో

సర్వే వేదా యత్పదమామనన్తి

తపాంసిసర్వాణి చ యద్వదంతి ।

యదిచ్ఛంతో బ్రహ్మచర్యం చరన్తి

తతే పదం సంగ్రహేణ బ్రవీమ్యామిత్యేతత్ ॥ (1-2-24)

అనగా ‘ఓ నచికేతా! వేదములన్నీ ఏ పదమునైతే శ్రేష్ఠమైనదిగా చెప్తున్నాయో, తపస్సులన్నీ దేనినైతే ఉచ్చరిస్తున్నాయో, ఎవరి ఇచ్ఛతో బ్రహ్మచారులు బ్రహ్మచర్యమును పాలిస్తున్నారో ఆ పదము ఓంకారము అని నేను నీకు సంక్షిప్తముగా తెలియజేస్తున్నాను’ అని అర్థము.

ఈ విషయమై యోగదర్శనములో ఈ క్రిందివిధముగా చెప్పబడింది. ‘తస్యవాచకః ప్రణవః’ అనగా భగవంతుని యొక్క పేరు ఓంకారము. దీనిని ఉదాహరణ పూర్వకముగా చక్కగా అర్థం చేసుకోగలము. ఎప్పుడైనా మనం ఆవు శబ్దమును ఉచ్చరిస్తే, ఆవు అని చెప్పబడే నాలుగుకాళ్ళ జంతువు మనకు స్ఫురిస్తుంది. అయితే ‘ఆవు’ అనే ఈ నాలుగు కాళ్ళ జంతువు వేరు, ఆవు అనే శబ్దం వేరు. ఐతే మనం ఆ శబ్దము ఉచ్చరించగానే ఆవు పేరుగల జంతువు యొక్క ఆకారము మన కళ్ళముందు మొదలవటం అనేది సత్యము. సరిగ్గా ఇదే విధముగా ‘ఓం’ అనే శబ్దము భగవంతుని యొక్క పేరు. ఆ శబ్దమును ఉచ్చరించటముతో భగవంతుని యొక్క ఊహను లేదా రూపమును సాకారము చేయుటలో మనకు

సహాయము లభిస్తుంది. ఆ ఆలంబనతో భగవంతుని యొక్క చిత్రాన్ని మనస్సులో ఊహించుకుంటూ ఆయనను నిరంతరము జ్ఞప్తికి తెచ్చుకుంటూ ఉండే వ్యక్తి జీవితము సార్థకము, సఫలము అవుతుంది. ఎందుకంటే సాధారణముగా మనిషి తనను తాను సర్వాధికునిగా భావించుకుంటూ తాను చేసినదే సరియైనది అని ఎప్పుడైతే అనుకుంటాడో అప్పుడే అతనిలో అవినీతి, అన్యాయం ప్రారంభమౌతాయి. అతడికి పాపము అనే అంశమును గురించిన ఆలోచనగానీ, ఇతరుల దుఃఖాన్ని గురించిన బాధగానీ ఉండవు. ఇలాంటి స్థితిలో భగవత్ స్మరణ అతనిని పాపాలనుండి రక్షిస్తూ, పుణ్యపరమార్థముల వైపు ప్రేరేపిస్తూ ఉంటుంది. ఈవిధంగా చూస్తే ఓంకారము ఒక్కటే అత్యంత ఉపయోగకరమైన మాధ్యమంగా నిరూపించబడుతుంది.

ఇదే విషయము గోపభద్రాహ్మణము-ఉత్తరభాగము 3/11 లో మరియొకవిధంగా చెప్పబడినది.

అమృతం వై ప్రణవః అమృతేనైవ తత్ మృత్యుం తరతి ।

తత్యథా మన్తేణ వా వంశేన వా గర్తం సంక్రామేత్

ఏవం తత్రణవేనో పసన్తనోతిః ప్రణవః ॥

అంటే ఓంకారమే జీవితము. జీవనమనే ఓంకారము ద్వారానే మృత్యువును దాటగలము. వెదురుగడ సహాయముతో గోతులను దాటిన విధంగా ఓంకారం మనకు జీవన ప్రవాహమును దాటటానికి వంతెనను నిర్మిస్తుంది.

దీనికి ముందు పూర్వభాగం 1/30 లో ‘అత్మభైషజ్యమాత్మ కైవల్యమోంకారః’ అని చెప్పబడింది. అనగా ఓంకారము ఆత్మకు చికిత్సను, ముక్తిని ప్రసాదించగలదు అని అర్థము. తంత్ర గ్రంథములో కూడా ఉద్ధీధ లేదా ఓంకారమును బ్రహ్మబోధగా వర్ణించారు. ‘ప్రణవశ్చ స్మృతః సాక్షాదదైవతబ్రహ్మ బోధకః’ అనగా ప్రణవము అదైవత బ్రహ్మను గురించి మనకు బోధిస్తుంది అని అర్థము.

మహాకాలసంహిత యొక్క దక్షిణఖండాన్ని అనుసరించి ‘దేవీభగవతి దివ్యమానసికస్థితిలో ఆత్మలో రమించి తన్మయత్వాన్ని పొందినప్పుడు ఒక బిందువు ఉద్భవించింది. ఆ బిందువే శ్రీవిద్యా స్వరూపిణి. ఆ బిందువు సప్తకళాయుక్తమై ప్రణవరూపాన్ని దాల్చింది’ అని చెప్పబడింది.

ఏతస్మిన్నేవ కాలే తు సృబింబ పశ్యతి శివా ।

తద్బింబం తు భవేన్మాయా తత్ర మానసికం శివమ్ ॥

విపరీత రతౌ దేవి బిందురేకోఅభవత్ పురా ।

సహకారమే మన వైఖరి కావాలి

శ్రీమహాత్రిపురసుందరీ రూపం బిభ్రతి పరమాః కలాః ॥
 ప్రణవః సుందరీ రూపః కలాసప్తక సంయుతః ॥

ఈ విషయమై శక్తిసంగమ తంత్రము ఈవిధంగా చెప్తున్నది

బ్రహ్మ విష్ణుశ్చ రుద్రశ్చ ఈశ్వరశ్చ సదాశివః ।

ఏతే పంచమహాప్రేతాః ప్రణవం చ సమాశ్రితాః ॥

అనగా 'బ్రహ్మ, విష్ణువు, రుద్రుడు, ఈశ్వరుడు, సదాశివుడు అనే పంచమహాప్రేతములు ప్రణవములో ఉన్నారు' అని అర్థము.

కాళికాపురాణములో ఓంకారము యొక్క ప్రాముఖ్యతను గురించి వివరిస్తూ

శాస్త్రాణాం ప్రణవః సేతుర్మంత్రాణాం ప్రణవః స్మృతః ।

స్త్రవత్యనోకృతః పూర్వం పరస్తాచ్చ విశీర్యతే ॥

నిఃసేతు సలిలం యద్వత్క్షణాన్నిమ్నం ప్రగచ్ఛతి ।

మస్తస్థైవ నిఃసేతుః క్షణాత్క్షరతి యజ్స్వనామ్ ॥

అనగా అన్నిరకాలైన మంత్రములకు ప్రణవం వారధి లాంటిది. జపము ఆరంభములో ఓంకార రూపమైన వారధి లేకపోతే ఆ జపము పతితమౌతుంది. చివరలో ఓంకారము లేకపోతే ఆ జపము వికీర్ణమౌతుంది. అందుచేత జప ప్రారంభం లోను, చివరలోను కూడా ఓంకారమును జపించాలి. ఆనకట్ట లేకపోతే నీరు పల్లానికి ప్రవహించినట్లు ఓంకారము లేని మంత్రజపము విఫలమైపోతుంది.

మంత్రశాస్త్రానికి చెందిన ఆచార్యులు 'ఓం' అంటే ప్రణవానికి 19 అర్థములు చెప్పారు. అందులో అన్నింటికన్నా మొదటిది 1) రక్షణ అనగా సంసారమనే సముద్రము నుండి రక్షించేది. 2) గతి-సమిష్టి అనే నియమాన్ని ప్రసాదించేది. 3) కాంతి-ప్రపంచమునకు వెలుగునిచ్చేది. 4) ప్రీతి-ప్రేమను అందించే ఆనందస్వరూపము. 5) తృప్తి-తృప్తి ఇచ్చే శాంతిస్వరూపం. 6) అవగమ-జీవుల ఆలోచనలను తెలుసుకొనగలిగేది. 7) ప్రవేశ అవతి-సూక్ష్మఆత్మస్వరూపముతో సకల ప్రాణులలో ప్రవేశించ గలిగేది. 8) శ్రవణ్-అత్యంత సూక్ష్మమైన, రహస్యమైన శబ్దములను కూడా వినగలిగేది. 9) స్వామ్యర్థ - ఈ సకల విశ్వమును శాసించ గలిగేది, అధికారి. 10) యాచన-సకలైశ్వర్యములతో కూడుకొని, అన్నింటి యాచించడమే లక్ష్యముగా కలది. 11) ఇచ్చాక్రియ-సమస్తమైన పనులను పర్యవేక్షించునది. 12) ఇచ్చిత అవతి-స్వయముగా తనకు కోరికలేమీ లేకపోయినప్పటికీ అందరి శుభకామనలను వెల్లడిచేయునది. 13) దీప్తి అవతి దీప్తి-జ్ఞానము, విద్యల తేజస్వరూపము మరియు అంధకారమును నశింపజేయునది. 14) అలింగన-సర్వవ్యాపకత్వము, సర్వజ్ఞత్వము

కలది. 15) వాప్తి-పవిత్రమైన అంతరంగములో తన స్వరూపమును ప్రదర్శించునది. 16) హింస-అజ్ఞానమును తొలగించివేయునది.

17) దాన-శ్రేష్ఠత్వమును అనుభవించగలిగే బుద్ధినిచ్చునది. 18) భోగ-ప్రళయకాలములో ఈ కనిపించే విశ్వమంతటిని తనలో లయం చేసుకొనగలిగినది. 19) వృద్ధి-సృష్టి కాలములో సూక్ష్మ ప్రకృతిని స్థూలమార్గముపైకి తీసుకొనివచ్చునది.

పైన చెప్పబడిన ఈ లక్షణములన్నీ భగవంతునివి. ఆ భగవంతుని స్థాయి కలిగిన శక్తిమాత్రమే వీటన్నింటిని గ్రహించ గలడు, ధారణ చేయగలడు. అందుచేత ఓంకారమును భగవత్ జ్ఞానమును ప్రసాదించునది అంటే అందులో అతిశయోక్తి ఎంత మాత్రము లేదు.

- అఖండజ్యోతి, ఫిబ్రవరి 2002

అనువాదం: శ్రీమతి కృష్ణకుమారి

ధర్మం

ఒక ధర్మాత్ముడు అడవిలో ఒక భవనాన్ని, అందమైన ఉద్యానవనాన్ని నిర్మించి బాటసారులు విశ్రమించటానికి కావలసిన సమస్త సౌకర్యాలను కలుగజేస్తాడు. అనేకమంది ప్రజలు రావటం, విశ్రమించటం ముందుకు సాగటం జరుగు తోంది. అక్కడ ద్వారపాలకుడు మాత్రం ప్రతి ఒక్కరిని ఈ భవనం, ఉద్యానవనం మహాత్ముడు ఏ ఉద్దేశ్యంతో నిర్మించాడో తెలుసా అని ప్రశ్నించేవాడు. దొంగలను ప్రశ్నించగా అవహరించిన ధనాన్ని ఏకాంతంగా పంచుకోవటానికి, దాచుకోవటానికి అని బదులు పలికేవారు. వ్యభిచారులను ప్రశ్నించినప్పుడు ఏ అవరోధం లేకుండా స్వేచ్ఛగా సుఖానుభూతి పొందటానికి తెలియజేప్పేవారు. కళాకారులను ప్రశ్నించగా ఏకాంతంలో కళను ప్రశాంతంగా అభ్యసించటానికి బాగుంటుందని బదులు పలికేవారు. మహాత్ములను ప్రశ్నించినప్పుడు ఈ ప్రశాంత వాతావరణం దైవారాధనకు, భజనలకు అనువైనదని పరబ్రహ్మలో లీనం కావటానికి ఇటువంటి వాతావరణం యుక్తమైనదని తెలియజేసేవారు, ధర్మం విషయంలో కూడా ఇదే విధంగా పలు విధాలైన వ్యాఖ్యానాలు చేయబడ్డాయి. వీటిని సాంప్రదాయాలుగా భావించవచ్చు. కానీ ధర్మం అనేది మాత్రం మానవ మాత్రులందరికీ ఒక్కటే.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి

ఉపకారమే మన ఊపిరి కావాలి

టెలిపతి ద్వారా చికిత్స

టెలిపతి అంటే 'పంపించుట' అని అర్థము. ఈ 'పంపించడం' అనే ప్రక్రియ ద్వారా ఆలోచనలను, భావాలను దూరముగా ఉన్న వ్యక్తి వద్దకు కూడా పంపించవచ్చు. దీని సహాయముతో ఎంతో దూరంలో ఉన్న వ్యక్తిని రోగరహితముగా, ఆరోగ్యవంతునిగా చేయడము కూడా సాధ్యమే! ప్రస్తుతకాలములో టెలిపతి ద్వారా వ్యాధులకు చికిత్స చేయడం మీద మంచి పరిశోధనలు తీవ్రముగానే సాగుతున్నాయి. ఈ చికిత్సావిధానములో శరీరముతో పాటు మనస్సు కూడా ప్రభావితమౌతుంది. ఆధునిక వైద్య శాస్త్రజ్ఞులు కూడా దీని వైజ్ఞానికతను గౌరవిస్తున్నారు.

ప్రాచీన భారతదేశములో ఈ పద్ధతి బాగా జనప్రియమైనది. ఋషులు, మహర్షులు ఎంతోమంది ఈ ప్రణాళిక ద్వారా, తామున్న ప్రదేశములోనే కూర్చుని, విస్తృతమైన ప్రదేశాలలో లోకసేవ చేస్తుండేవారు. ఇతర దేశాలలో కూడా దీనికి సంబంధించిన ఋషులు మనకు లభిస్తాయి. ఆఫ్రికాలోని ఆదివాసులలో 'వుడు' అనే ఒక పద్ధతి ఉన్నది. వుడు ద్వారా ఎక్కడో దూరంగా ఉన్న వ్యక్తిని కోమలోకి పంపించవచ్చు. దీనిద్వారా ఎవరినైనా రోగరహితులను కూడా గావించవచ్చు. అమెరికాదేశపు మనస్తత్వ శాస్త్రజ్ఞులు వుడును టెలిపతీతో సమానమైన ప్రక్రియగా భావిస్తున్నారు.

మానవునిలో భౌతికంగా కనిపించే స్థూలశరీరముతోపాటు, ఆలోచనా పుంజముల రూపములో సూక్ష్మశరీరము, భావనా ప్రధానమైన కారణశరీరము కూడా ఉంటాయని విశేషజ్ఞుల అభిప్రాయం. ఆలోచనలు, భావనల పవిత్రత, తేజస్సుల మీద ఆధారపడి ఈ శరీరములోని కార్యకలాపములన్నీ జరుగు తుంటాయి. సాధారణముగా టెలిపతి మనస్సు ద్వారానే సంచాలితమై నియంత్రించబడుతూ ఉంటుంది. అందుచేత టెలిపతి ద్వారా మనస్సు యొక్క ఆలోచనలను దూరంగా ఉన్న సంబంధిత వ్యక్తికి పంపించగలము, ఆశించిన ఫలితమును కూడా పొందగలము.

ప్రపంచ ప్రఖ్యాతి గాంచిన టెలిపతి నిపుణురాలైన బెట్టీరైన్ తాను వ్రాసిన 'మైండ్ వేప్స్' అనే పుస్తకములో ఈ విషయమై విస్తృతమైన వివేచన గావించింది. ఈ ప్రయోగాలు ఎలాంటి ఇబ్బంది లేనివని, అద్భుతమైనవని ఆమె అభిప్రాయము. ఆమె తన గదిలోనే కూర్చుని దూరంగా ఉన్న వ్యక్తికి సఫలతా పూర్వకమైన చికిత్సను చేయగలిగేది 'ఎలెక్ట్' అనే ఒక పిల్లవాడు లండన్ లోని ఒక ఆసుప్రతిలో బ్రెయిన్ వైరస్ అనే వ్యాధితో బాధపడుతూ జీవన్మరణాల మధ్య కొట్టుమిట్టాడుతున్న స్థితిలో ఆమె అతనికి విజయవంతమైన చికిత్సను అందించినది. ఎలెక్ట్ ఉన్న ప్రదేశము బెట్టీరైన్ ఉన్న స్థలము నుండి 50 కి.మీ దూరంలో

ఉన్నది. మొదట్లో బెట్టీరైన్, ఎలెక్ట్ ను తానున్న ప్రదేశమునకు పిలిపించుకొని అతడిని పరీక్షించింది. అసాధ్యమైన వ్యాధితో, 105 డిగ్రీల జ్వరంతో ఉన్న ఆ పిల్లవాడు బ్రతకడం అనుమానమేనని వైద్యులు ప్రకటించారు. రైన్ తనదైన పద్ధతిలో అతనికి వైద్యము చేసి వ్యాధిని నయము చేసి ఇంటికి పంపించినది. దీని తరువాత రైన్ ఎలెక్ట్ తండ్రియైన జెరెమీతో టెలిపతి ద్వారా సంపర్కాన్ని ఏర్పాటుచేసుకున్నది. టెలిపతి వైద్యము మీద నమ్మకము లేదుగానీ, తన బిడ్డ సంపూర్ణమైన ఆరోగ్యవంతుడు కావటము చూసి ఆశ్చర్యకరమైన ఈ వైద్యము యొక్క ప్రభావమును ఆయన నమ్మక తప్పలేదు.

ఈ పద్ధతిలో మనుష్యులకేగాక జంతువులకు కూడా విజయ వంతమైన చికిత్స చేయబడినది. ఏవో కారణాల వల్ల దృష్టిని కోల్పోయిన ఒక పిల్లిమీద ఈ ప్రయోగం జరుపబడింది. ఆ పిల్లి సుమారు 75 కి.మీ దూరంలో ఉండేది. టెలిపతి హీలింగ్ ద్వారా ఆ పిల్లికి ఒక వారంలో స్వస్థత చేకూరింది. కొన్ని సంవత్సరాల పాటు మండు వాడినా ఉపయోగము కనిపించని స్థితిలో ఆ పిల్లికి టెలిపతి ద్వారా తిరిగి చూపు వచ్చింది.

బెట్టీరైన్ సైకిక్ సర్జరీ గురించి కూడా తన పుస్తకములో విపులముగా వర్ణించినది. జీవితము ఒక శక్తిపుంజముని ఆమె అభిప్రాయము. శరీరమనే మాధ్యమము ద్వారా ఈ శక్తిపుంజములో నిరంతరము మార్పులు వస్తుంటాయి. దీని పరిణామంగా మనిషి రోగిగాను, రోగరహితునిగాను, శక్తివంతుడిగాను అవుతాడు. శరీరము వెలుపల వికసించే ఈ అత్యంత సూక్ష్మ శక్తినే 'కాంతి వలయము' అంటారు. ఈ కాంతివలయము మాధ్యమముగా బెట్టీరైన్ సైకిక్ శస్త్రచికిత్స ప్రయోగమును చేసేది. సైకిక్ శస్త్రచికిత్స విధానములో ఆమె పితృకోశములోని రాళ్ళను కరిగించే ప్రక్రియను విజయవంతముగా నిర్వహించగలిగింది. అనేకమంది ప్రఖ్యాతి గాంచిన వైద్య నిపుణులు ఆమె చేసిన ప్రయోగములకు లభించిన సాఫల్యమును అంగీకరించారు.

వైజ్ఞానికతను నిరూపించుకొనగలిగిన ఈ ఆధ్యాత్మిక ప్రయోగాలకు కావలసిన సామర్థ్యము యొక్క రహస్యము మానవుని మనస్సులోనే ఉన్నది. వివిధరకాలైన ఆధ్యాత్మిక సాధనల యొక్క లక్ష్యం మనస్సును పవిత్రముగాను, ఊర్ధ్వగామిగాను చేయటమే. అటువంటి తీక్షణమైన సాధనాపరుడైన వ్యక్తి తన మనస్సుకున్న అపరిమితమైన శక్తితో ఎటువంటి అద్భుతమైన, ఆశ్చర్యకరమైన పనులనైనా చేయగల సమర్థుడౌతాడు. టెలిపతి వైద్యవిధానముకూడా వాటిలో ఒకటి.

- అఖండజ్యోతి, జూలై 2000
అనువాదం: శ్రీమతి కృష్ణకుమారి

నీది నాది అనే వాదన ఎందుకు? ఇది అందరిది అంటే సమస్యే ఉండదు

సార్థక-సఫల జీవనానికై గురుమంత్రము

కొంతమంది విశిష్టమైన వ్యక్తుల హృదయాలలో మహా పురుషుల లక్షణాలు అచేతనాస్థితిలో ఉంటాయి. ఇది నిజము కానిచో ఒక సాధారణ చదువరి దినసరి కూలి కుమారుడైన అబ్రహాం లింకన్ ఈ ప్రపంచంలో ఒక మహా వ్యక్తిగా ఆవిర్భవించుట అసంభవము. ఒక సాధారణ గుమాస్తా కుమారుడైన మైఖేల్ ఫేరడే ప్రపంచం ఆశ్చర్యపడేంతటి వైజ్ఞానికుడు కాగలుగుట మరింత అసంభవం. అదే విధంగా ఒక సాధారణ వకీలు మహాత్మాగాంధీ, విశ్వబంధు బాపులా ఎదుగుట దుర్లభం. రెండు పైసల రొట్టెతో తన రోజువారీ బ్రతుకును ప్రారంభించిన స్వామి రామానందతీర్థ ఆధ్యాత్మిక క్షేత్రంలో మహారథిగా ఎదుగుట మరింత దుర్లభం. ఒక కర్మాగారంలో చిరు ఉద్యోగిగా, తన జీవితాన్ని ప్రారంభించిన ఫోర్డు అంచెలంచెలుగా కర్మాగారాధిపతిగా ఎదిగి ప్రపంచ కుబేరునిగా ఎదుగుట అత్యంత విచిత్రం. పై విషయాలన్నీ ఆశ్చర్యాన్ని గొలిపే మరియు ఊహకందని ఉన్నత ప్రామాణిక సత్యాలు - ఏలనన ఏ ఒక్కరి గురించి కూడా ఎటువంటి నిశ్చితా భిప్రాయాలను ముందస్తుగా చెప్పలేము మరియు జీవితాలలో వారు ఎటువంటి ఉన్నత శిఖరాలను అధిరోహించెదరో కూడా ఊహించలేము.

ప్రపంచంలోని ప్రజలందరిలో ఉన్న శక్తులు లేక ప్రత్యేకతలు వారి వారి అందుబాటులోనే ఉంటాయి. కాని వానిని వారి వారి అవసరార్థము పట్టుదలతో శ్రద్ధగా పట్టుకొని వెలికితీసి వారి వారి పనులలో వినియోగించవలసి ఉన్నది. మనుష్యులు ఎప్పుడైతే వారి కర్తవ్యాన్ని నిర్వహిస్తూ, శ్రమిస్తూ, దీక్షాబద్ధులై పనులు చేపట్టి, పురుషార్థమనేది అగ్నిలో తపింపజేసెదరో, అప్పుడు వారి అంతః కరణలో (హృదయాంతరాళంలో) నిద్రాణమై ఉన్న నాయక లక్షణాలు, సమాజాన్ని సవరించగల లక్షణాలు, వ్యాసంగ లక్షణాలు, ధర్మ ప్రచారక (ధార్మిక) లక్షణాలు, వైజ్ఞానిక గుణాలు, ఋషితత్వము, కర్మాగార యాజమాన్య లక్షణాలు, బాహ్యంగా ప్రస్ఫుటమై వికసిస్తాయి. బహిరంగమవుతాయి.

మనలో దాగి ఉన్న లోపలి వ్యక్తి, పరిణతి చెందిన దృష్టి కోణంతో నిద్రాణమై ఉన్న మనలోని అంతర్గత శక్తులను మేల్కొల్పుతాడు. తద్వారా వారి భావనల స్వరూప స్వభావాల ఆధారంగా భవిష్యత్ కార్యాచరణ రూపొందించుకొని ప్రగతి మార్గాన్ని ప్రశస్తం గావించుకొనుచూ ముందుకు వెళతారు. మనలోని చేతనత్వానికి ప్రేరణనందించినచో మనలోని అంతర్గత శక్తులు మేల్కొని మనల ముందుకు నడిపిస్తాయి. ఇవే మన భావనలుగా రూపుదాల్చుతాయి. ఇందువలన మన దృష్టి కోణాన్ని మరియు మానసికస్థితిని ఎల్లప్పుడు సృజనాత్మకంగా మలచు కొనినచో మనము బలోపేతులమవుతాము. దీనికి భిన్నంగా మన దృష్టికోణం, నిరాశ నిస్పృహలు మరియు నిరుత్సాహముతో నిండి

ఉన్నచో, రాక్షస లక్షణాలైన బద్ధకం, అజ్ఞానం, అకర్మణీయత మున్నగు దోషాలు బలపడి మన ప్రగతికి నిరోధకాలుగా మారతాయి.

మనము ప్రగతి మార్గంలో దినదినం ముందుకు సాగుటకై అనుక్షణం ఆశావహంగా ఉండేది దృష్టికోణాన్ని ఆత్మ విశ్వాసాన్ని అలవర్చుకొనవలసిన అవసరమున్నది. ఎన్నడూ పొరపాటున కూడా మనము శక్తిహీనులమనిగాని లేక మన సాధన లెక్కలో లేనిదని అనెడి భావన మనస్సులో రానీయరాదు. అయోగ్యులము మరియు సాహసము కొరవడిన వారము అనే తలంపు దరిజేర నీయరాదు. ఇటువంటి హీనదృష్టి కోణము కలిగి, హీన, దీన భావనలతో ముందుకు సాగిడివారు, విశిష్ట వ్యక్తిత్వం కలిగి కూడా అత్యంత హీనులుగా మరియు వారిలో పనికిరానివారుగా తయారవుతారు. వారిలో సృజనాత్మకత వికసించుట నిలిచిపోతుంది.

ప్రపంచంలోని మహాపురుషులందరు ప్రారంభంలో సాధారణ తరగతికి చెంది, సాధారణ యోగ్యతలు కలిగినవారే. ఇట్టి స్థితిలో ఉండి కూడా వారు వారి దృష్టికోణంలో హీనతనాన్ని కాని, నిరాశా నిస్పృహలను కానీ ఎన్నడూ దరిజేరనీయలేదు. వీరు ఆత్మ విశ్వాసాన్ని ఆలంబనగా చేసుకొని అనుక్షణం బలాన్ని పెంచుకొంటూ అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ ముందుకు సాగారు.

అతి స్వల్పసాధన మరియు అల్పయోగ్యతల కలిగి ఉండి కూడా వీరంతా దేశానికి, ధర్మానికి మరియు సమాజానికి మానవతా సేవలనందించుటలో, తమ తమ జీవితాలను ఆహుతి గావించి సమాజం ఎదుట ఆదర్శవంతులుగా నిలచారు. అట్లు గాక వీరు సాధనా హీనత్వంతో, అల్పయోగ్యతలనెడి హీనభావనల అంటిపెట్టుకొని ఉన్నచో, హేయమైన జీవనాన్ని గడుపుచూ దుఃఖభాజనులై సర్వత్రా చీకటిని, నిరాశలను నింపుచూ తమ జీవితాలను పరిసమాప్తం గావించుకొనేవారు. అట్లుకాక మహా పురుషులు నిరాశలకు మరియు సమస్యలకు ఎదురొడ్డి లేచి నిలబడి ముందుకు పయనిస్తూ ఉన్నత శిఖరాలనధిరోహించారు.

ఇట్లు ఆశాపూర్వక దృష్టి కోణాన్ని పెంపొందించుకొంటూ, ధ్యేయం, లక్ష్యాలను చేరుకొని ఆత్మవిశ్వాసంతో జీవనమార్గంలో పయనించి పోతూ ఉంటే, స్వయంగా సఫల రాచమార్గం తనంత తానుగా తెరచుకొని అతనిని ముందుకు చేకొనిపోతుంది. ఎప్పుడు తన మనోబలాన్ని విశ్వాసాన్ని పెంపొందించుకుంటూ ముందుకు సాగుతాడో అతనిలో గొప్ప ప్రేరణ మరియు సృజనాత్మక శక్తి వికసిస్తాయి. అటువంటి మనుష్యుడు భయాన్ని, అనుమానాలను మరియు సందేహాల దూరంగా ఉంచి, ధైర్యసాహసాలను, ఉత్సాహాన్ని నింపుకొని ప్రగతి బాటలో పయనిస్తాడు. ఇదే సార్థక - సఫల జీవన గురుమంత్రం.

- ప్రజ్ఞా అభియాన్ 01.01.2013
- అనువాదం: వేణుగోపాలరెడ్డి

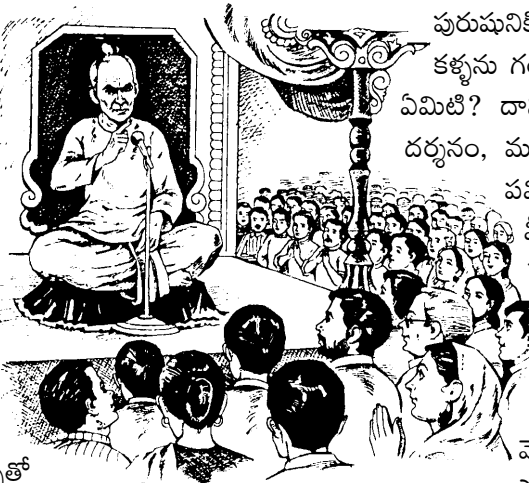
ఎవరో వస్తారని ఏదో చేస్తారని ఎదురు చూడకుండా మన పనులు మనమే చేసుకోవాలి

పూజ్య గురుదేవుల అమృతవాణి
దేవతల రహస్యం-3

గత సంచిక తరువాయి...

స్త్రీలలో అణకువతో కూడిన మర్యాద దర్శనం

మిత్రులారా! స్వరూపం ద్వారా ఏం తెలుస్తుంది? నా ఉద్దేశ్యం స్వరూపం అంటే 'భావనాశక్తి', దానిని మీరు పూజ చేయాలి, ఉపాసన చేయాలి, దానికి సమర్పణ చేయాలి. దానిని మీరు మీ జీవితంలో హృదయాంగమం చేసుకోగలగాలి. ఆ స్వరూపం ఏమై ఉంటుంది? 'స్వరూప' మనగా ఏమిటో! గాయత్రీ ఒక స్త్రీ! ఎటువంటి స్త్రీ ఆమె? ఎటువంటిది ఆనగా, ఆమె అధికార పరిధి ఎంత ఉంటుందో మీకు తెలుసా? నాయనలారా! నా ఉద్దేశ్యం ప్రకారం గాయత్రీమాత గురించి ఇప్పటివరకు మనం తయారుచేసుకున్న చిత్రాలు గాని లేక మూర్తులుగాని గాయత్రీ మాత వయస్సు ఎంతను కొంటున్నాము? నా అభిప్రాయంలో ఆమె 20 సంవత్సరాల వయస్సు ఉండవచ్చని అనుకొంటున్నాను. గురూజీ! మీరు అంత చిన్న వయస్సుతో ఉన్నట్లు చిత్రాన్ని ఎందుకు తయారు చేయించారు? కాదు నాయనా మేము బాలికగా ముద్రించాలను కోలేదు! అయితే గురూజీ, తమరు ముసలి గాయత్రీమాతకు పళ్ళు ఊడినట్లు, తల వెంట్రుకలు తెల్లబడినట్లు ఎందుకని ముద్రింలేదు? లేదు నాయనా అలా కూడా ముద్రించలేదు!

ఎందుకని? యుక్తవయస్సుగానే ఎందుకు ముద్రించాము? ఎందుకనగా మీ దృష్టిలో అణకువతో కూడిన మర్యాదను కలిగించేందుకు మేము గాయత్రీమాతను నవయౌవ్వనిగా చిత్రించుట జరిగింది. అలా వయసులోనున్న ఆమెను మీరంతా "అమ్మా" అని పిలుచుట కొరకు మేము అలా చిత్రించాము! లేదు గురువుగారూ! మేము ఆమెను "బీ-బీ" అని "తరుణి" ఇంకా "కామిని" అని పిలుస్తాము! కాదు నాయనలారా! ఆమె దేవి! మీరు ఆమెను దేవిగా అనుకోండి! "దేవి" అని అనుకొంటే ఏమవుతుంది? మీ కళ్ళలో అణకువ, మర్యాద, మన్నన రాగలవు. ఏవిధంగా వస్తుంది? శివాజీకి భవానిలాగా వస్తుంది. దేవి నీకు

వీరఖడ్గాన్ని ప్రసాదిస్తుంది "అర్జునునకువలె గాండీవం ప్రసాదిస్తుంది. అర్జునుడిని అప్పరసల దగ్గరకు పంపినప్పుడు, వారి పాదధూళిని తన శిరస్సున ఉంచుకొని "మీరు మా తల్లి కుంతిలాగా మాకు మాతృదేవతలు" అన్నాడు. అందుకు ఆయనకు గాండీవం లభించింది. గాంధారీ దేవి కళ్ళకు గంతలు కట్టుకొన్నది. ఎందుకు కట్టుకుంది? ముదుసలితో నాకు పెండ్లి జరిగిందని, నా వయస్సు, తెలివి, చాలా అందంగా ఉన్నందున, నాకు కోరికలతో చపలత్వం వస్తుందేమోనని, లేక పర పురుషునికి వ్యాకులత కలిగించగలవని, నేను నా కళ్ళను గంతలతో మూసుకున్నాను. దీని అర్థం ఏమిటి? దాని అర్థం సామాన్యంలో అసామాన్య దర్శనం, మహిళలో మర్యాద దర్శనం, ఆమెలో పవిత్రత దర్శనం, మాతృత్వ దర్శనం, వీటన్నిటితో కూడిన సేవాదర్శనం, స్నేహదర్శనం వంటి దివ్య దర్శనాలను మనం యువ గాయత్రీమాతలో కూడా దర్శించ గలగాలి.

నాయలారా! స్త్రీ తనలో తాను మొత్తంగా దివ్య దర్శనాలకు కేంద్ర స్థానంగా నిలిచి ఉంటుంది. అలాంటి మహిళని అర్థం చేసుకోండి. ఆమెను రమణి అని, భోగ్య వస్తువని, ఎప్పుడూ తలచవద్దు. ఒకవేళ ఆమెను రమణి అని భోగ్య వస్తువని నీవు అనుకొంటే, నిన్ను భస్మం చేస్తుంది, తినేస్తుంది. కొంతమంది స్త్రీని గురించి చాలా అసహ్యకరమైన వ్యాఖ్యలతో నిందించారు. ఏమన్నారు? ఆమెను 'థాకిని' 'నాగిని' 'సర్పిణి' అంటరానిది అని ఇంకా ఏమేమిటో అన్నారు, అసలు స్త్రీ నుండి చాలా దూరంగా ఉండాలని కూడా అన్నారు. అయితే గురూజీ! ఇప్పుడే మీరు గాయత్రీమాతను పూజించమని చెప్పారు గదా. నాయనా! నేను మహిళ గురించి చెప్తున్నాను. మీరు ఏ దృష్టితో ఆమెను చూస్తున్నారు కామినిగా, రమణిగా, థాకినిగా! ఈ థాకిని స్వరూపాన్ని మహిళగా మార్చి ఆమెలో దేవీ స్వరూపాన్ని దర్శించండి. మీ నేత్రాలతో ఆమెలోని పవిత్రతను దర్శించండి. సూరదాసు మొదట మహిళలను తప్పుగానే దర్శించాడు. తరువాత తన కళ్ళను తానే పొడుచుకున్నాడు. క్రొత్త నేత్రాలు తిరిగి లభించగా శ్రీకృష్ణుని చూడగలిగాడు. మొదట ఆయన భావం ఎలాగుంది?

మానవ మనుగడకు అవసరమైన సమస్తం దైవప్రసాదితమే

ఎలా తన నేత్రాలను పోగొట్టుకొన్నాడు? చెడు దృష్టితో మహిళను చూసి, ఆమెలోని పవిత్రతను చూసాక తన కంటిని తానే పోగొట్టుకొన్నాడు. నాయనా! ముందు బిల్వమంగళునకు కన్నులుండేవి. కాదు గురూజీ! ఆయన కళ్ళను చిదుముకోవలిసింది కాదు. నాయనా! నా భావం కంటిని చిదుముకోమని కాదు, మీ కంటిలోని పాపదృష్టిని మార్చుకోవలసిందని చెబుతున్నాను. బిల్వ మంగళుడు తన పాపదృష్టిని మార్చుకొన్నట్లు మీరు కూడా మార్చుకోమని చెబుతున్నాను. బిల్వమంగళుడు సూరదాసుగా మారి క్రొత్త దృష్టిని వికసింపచేసుకొన్న విధంగా మీ దృష్టికోణం కూడా ఆ విధంగానే వికసింపచేసుకోగలగాలి. ఎప్పుడు బిల్వమంగళుడు క్రొత్త దృష్టికోణాన్ని సవరించుకొన్నాడో, అప్పుడు భగవంతుడు ఆయన వద్దకు వచ్చి ఆయనతో అడుగులో అడుగు వేశాడు.

ఉపాసనకు అర్థం - వ్యక్తిత్వ వికాసం

మిత్రులారా! గాయత్రీ ఉపాసన చేయుటకు మీ వ్యక్తిత్వాన్ని వికసింపచేసుకోగలగాలి. ఉపాసన రహస్యం ఒక్కటే, మనం దేవతల చెంత కూర్చొని మన వ్యక్తిత్వాన్ని, ఆమె 'మూస' లో (చట్రములో) వేస్తూ పోగలగాలి. అంతే దాని ఉద్దేశ్యం. అంతేగాని దేవతలకు లంచం ఇచ్చుటగాని, ముఖస్తుతిచేయుటగాని, దేవతల జేమ కత్తిరించుట కానే కాదు. దేవతల మీద వల విసిరి మీకు అనుకూలంగా మార్చుకోవటం కాదు. ఆమెను కీర్తనలతో ప్రశంసించుటలో అర్థం లేదు. ఉపాసన అర్థం ఏమనగా ఆమె చెంత కూర్చొని, ఆమెకు అనురూపంగా మారిపోగలగటమే! గాయత్రి యొక్క ఏ స్వరూపం గురించి మేము మీకు చెప్పామో ఆ సద్భావనలతో దేవితో అనురూపముగా మారి నడవటమే! ఈ రహస్యాన్ని కూడా 'మాత' చిత్రంలో మేము పొందుపరుచుట జరిగింది. గాయత్రీమాత చిత్రంలో మేము ఆమె కొరకు ఒక వాహనం నిర్మించాము, దానిపేరు 'హంస'. ఈ హంస అంటే ఏమిటి? హంస అనేది ఒక చిన్న పక్షి. గాయత్రీమాత దాని మీద 'సవారి' చేస్తుంది, సవారి చేస్తూ కొరడా తీసుకొని ఆమె కూర్చుంటుంది. దానిమీద కొరడా రుళిపిస్తూ త్వరత్వరగా నడవమని అంటుంది. హంస ఎంత పెద్దగా ఉంటుంది? చిన్న పక్షిలాగా ఉంటుంది! మరి గాయత్రీమాత ఎంత ఉంది? నాయనలారా! 20 సంవత్సరాల గాయత్రీమాత అంత చిన్న హంస మీద సవారి చేస్తే దాని గతి ఏమిటి? అది బరువుతో నలిగిపోతుంది కదా!

నేత - నెయ్యిరా... దుప్పటిని

గాయత్రీమాత హంసమీదనే సవారి చేస్తుంది! అది చాలా వేగంగా ప్రయాణిస్తుంది. హంస అంటే ఏమిటి? నాయనా హంస

అంటే ఒక పక్షి మాత్రమే. మరి మనిషి ఎవరై ఉంటాడు? మనిషి రాజహంసగా ఉంటాడు. పరమహంసగా ఉంటాడు. మహా మానవులను 'పరమహంస' అంటారు. ఇక రాజహంస అని ఎవరిని అంటారంటే, ఎవరైతే సామాన్యజీవితం గడుపుతూనే, ఆదర్శవాదిగా ఉంటాడో, తెలివితో, సత్ప్రవర్తనతో, గౌరవనీయుడో అతనిని రాజహంస అంటారు. అటువంటి వారి వస్త్రాలు ఉతకబడి శుభ్రంగా ఉంటాయి. అటువంటి వారిని గుర్తించుట ఎలాగంటే వారు ఎన్నడూ మురికి వస్త్రాలు ధరించరు. శుభ్రమైన వస్త్రాలనే ఎల్లప్పుడూ ధరిస్తారు. వారి జీవితం కళంక రహితంగా, దోషరహితంగా, పాపరహితంగా ఉంటుంది. నీర క్షీరం వివేకం అంటే పాలను మాత్రమే త్రాగి నీటిని వదిలి వేస్తారు అంటే మంచినీ మాత్రమే గ్రహించి చెడును వదిలివేస్తారు. రాజహంసలు. వారు సామాన్య హంసలు వంటివారు కాదు. పరమహంస అనగా ఒక గొప్ప సజ్జన స్వరూపుడు. పవిత్ర మానవుడిని 'పరమహంస' అంటారు. సజ్జన మానవుడిని, మర్యాద మానవుడిని, పరమహంస అంటారు. గాయత్రీమాత అలాంటి సజ్జనుల మీద, మర్యాదస్తుల మీద, పవిత్ర మానవుల మీద సవారి చేస్తుంది.

మీరు ఎవరై ఉన్నారు? మీరు సిద్ధాంతివాది హంసలుగా ఉండి ఒక్కొక్క కాసు (ధనం) మీద ఆశతో దాచుకొంటూ ఉంటారు. ఒక్కో పైసా కొరకు కూడా పరుగులు పెడుతూ ఉంటారు.

ఏది చేయాలో, ఏది చేయకూడదో, ఉచితానుచితాలు కూడా ఉండవు. పాపము పుణ్యము కూడా అంతే! ఏది వదలాలో, ఏది వదలకూడదనే జ్ఞానం కూడా వీరికుండదు. వీరి విద్వేషానికి అంతు ఉండదు. వీరికి మర్యాద అనేదే తెలియదు, అందువల్ల వీరికి ఏది చేయాలో, ఏది చేయకూడదో తెలియదు. ఏదైతే, దేనితో లాభం దొరుకుతుందో దానివైపే మొగ్గు చూపి, అదే చేయటానికి ప్రయత్నిస్తారు. ఇలాంటివారు హంసలుగా ఏనాటికి మారలేరు. మరి మీరెవ్వరై ఉంటారు. మీరు కాకులు అయి ఉండవచ్చు. అయితే ఎలా గురువుగారు? గాయత్రీమాత మా మీద సవారి చేయదా? లేదు, మీ మీద గాయత్రీమాత సవారి చేయదు!

లేదు గురూజీ! నేను అనుష్ఠానం చేస్తాను అనుష్ఠానం చెయ్యి నాయనా! అనుష్ఠానం చేయుటలో ఎలాంటి అభ్యంతరం లేదు, కాని దీనిని ప్రారంభించబోయేముందు గాయత్రీమాత ప్రేమను, గాయత్రీమాత అనుగ్రహాన్ని, ఆమె వరదానాన్ని, ఆమె ఆశీర్వాదాన్ని ముందుగా పొందవలసి ఉంటుంది. మానవుడు ముందు హంసగా మారిపోవటం ప్రథమ కర్తవ్యం. ఎప్పుడు మీరు హంసగా మారగలరో అప్పుడు గాయత్రీమాత మీ వద్దకు వస్తుంది!

లభించిన స్వేచ్ఛను దుర్వినియోగం చేస్తే మనిషికి చిక్కులు తప్పవు

ఒకవేళ మీరు హాసంగా మారకపోతే మాత్రం మీ దగ్గరకు రానేరారు. ఇదేమిటి? ఇది సిద్ధాంతంతో కూడిఉంది. మనం భగవంతుని సాధన, గాయత్రీమాత సాధన, గాయత్రి యొక్క సిద్ధిని లేక శక్తిని పొందగోరుటకు మనం అలా అనుకొని మొదలుపెట్టకూడదు. ఎలాగంటే గాయత్రీమాత జపం ఇన్ని వేలు చేస్తానని కాని, ఇంత మిఠాయిని సమర్పించుకొంటాననికాని అనుకోరాదు. మీరు చేస్తున్న జపం కాని, హారతి కాని, గాయత్రీమాత మీద ఎలాంటి ప్రభావం చూపదు. మీరు చేస్తున్న హావనాన్ని గాయత్రీమాత ఏం చేసుకొంటుంది? లేదు స్వామీజీ! ఈ హావనంతో అమ్మ సంతృప్తి చెందగలదు. ఆమె కడుపునిండి పోగలదు. నాయనా! గాయత్రీమాత నీ ఉద్దేశ్యం తెలుసు కోగలదు. లేదు, గురూజీ నా హావనం ద్వారా ఇంత ఉచ్చరించుటతో, ఇంత జపం చేస్తూ, ఇన్ని మంత్రాలతో గాయత్రీమాతను మేము ఆశపెట్టి భ్రమింప చేయగలం. నాయనా! మీరు చూపుతున్న ఆశలు కాని, భ్రమలు కాని గాయత్రీమాత తెలుసు కొనలేదనా మీ ఉద్దేశ్యం? ఆమె మీ నాలుక చివర్లు నుండి పలుకుతున్న పలుకులతోపాటు మీరు ఎంత జపం చేసింది, ఎంత పారాయణ చేసింది, ఎందుకు చేసింది ఆమెకు తెలియదా? మీ సత్యంలో ఏముందని? మీ సత్యము రీతిరివాజులు తప్ప గాయత్రీమాత ఇంకేమీ చూడదు.

గాయత్రియే కామధేనువు

కాబట్టి స్నేహితులారా! ఏం చేయవలసి ఉంటుంది? మీ జీవనాన్ని తీర్చిదిద్దుకోగలగాలి! మీకు బహుశః తెలిసి ఉండక పోవచ్చు. మేము మొట్టమొదటిగా వ్రాసిన పుస్తకాన్ని “గాయత్రి బ్రాహ్మణుల కామధేనువు అనే పేరుతో ముద్రించాము. ఈ పుస్తకం విడుదలైన 3 నెలలు తరువాత దీని ముద్రణను ఆపవలసి వచ్చింది. ఎందుకని? మీరు చెప్పారు కదా గాయత్రి బ్రాహ్మణులకు కామధేనువని, ఇది బ్రాహ్మణులకు మాత్రమే యోగ్యమైతే మిగిలిన వారికి ఏం చేస్తుంది? రాకూర్లకు ఏం చేస్తుంది? కాయస్థులకు ఏమి చేస్తుంది? మేము చేసిన పని మాకే ఎదురు తిరిగిందని మేము ఈ పుస్తక ముద్రణను ఆపివేశాము. ఈసారి రెండవ ముద్రణ వేసినప్పుడు “గాయత్రియే కామధేనువు అని పేరు మార్చి పెట్టాము. బ్రాహ్మణ శబ్దం తీసివేసాను. ఎందుకంటే బ్రాహ్మణులు అంటే బ్రాహ్మణ కులంవారికని భావించారు.

మిత్రులారా! నా అభిప్రాయంలో గాయత్రి కామధేనువే, అయితే ఇది బ్రాహ్మణ వర్గానికి మాత్రమే అయితే ప్రజలు దీని అర్థం ఎలా తీసుకొన్నారంటే ఇది బ్రాహ్మణకులం వారికని. నాయనలారా! ఇది ‘కులం’ కొరకు కానేకాదు. ఈ పుస్తకం లోకంలో ఉన్న అందరికని మేము చెప్తూ వస్తున్నాము. దీనిలో బ్రాహ్మణ, వైశ్య అనే భేదభావం ఏమాత్రం లేదు. హిందువని,

ముసల్మాన్ అనే భేదం కూడా ఏమీ లేదు. ఇది అందరికి హితాన్ని చేకూర్చగలది. ఇదే నేను నిన్న చెప్పింది, ఈ రోజు కూడా ఇదే నేను చెప్తున్నాను.

నిన్నటిరోజున మేము క్షోకం వినిపించాను. దానిలో 7 విషయాలు చెప్పుట జరిగింది. ఆ మాటలు ఏమనగా “ఆయుః ప్రాణం, ప్రజాం, పశుం, కీర్తిం, ద్రవిణం, బ్రహ్మవర్చసం, మహ్యం దత్వా ప్రజత బ్రహ్మ లోకమ్”. వీటి అర్థం ఏమిటి? ఇవి నాలుకను (నోటిని) పవిత్రం చేస్తాయి. దీని వర్ణన బ్రాహ్మణత్వం కొరకు చేయబడింది. సావిత్రి-సత్యవంతుని కథలో ఏవిధంగా చెప్పబడింది. సావిత్రి అనగా గాయత్రి. ఆమె సత్యవంతుడిని వరించుట జరిగింది. సత్యవంతుని మెడలో పూలమాల వేసింది. అది గాయత్రీమాత జయమాల, గాయత్రీమాత వరమాల. అది ఇప్పుడు కూడా సురక్షితంగానే ఉంది. మీరు కూడా ఆ మాలను ధరించుకోవచ్చు. అయితే దీనికి షరతు ఏమనగా మీరు సత్యవంతుడిగా మారవలసి ఉంటుంది.

గాయత్రి లేక సావిత్రిమాత అబద్ధపు కోరులకు మాల వేస్తుందా? లేదు సోదరులారా! మీరు అబద్ధాలాడేవారు, గాయత్రీ మాత మీకు సహాయం చేయదు. ఎందుకనగా మీరు అసత్య వాదులు. మీరే కనక సత్యవంతులయితే, ఒకసారేమిటి, ఎన్నోసార్లు మీకు మాలవేయగలదు. సావిత్రి-సత్యవంతుని కథ చదివే ఉంటారు. ఆయన మరణించగా తిరిగి బ్రతికించగలిగింది. గాయత్రీమాత మరణించినవారిని బ్రతికిస్తుందా గురువుగారూ? అవును నాయనా! చనిపోయిన వారిని బ్రతికించగలదు. మరణించిన వారు ఎలాగుంటారు? మీలాగా మాలాగా. అయ్యో కాదు గురువుగారూ? మేము మాత్రం జీవించే ఉన్నాము. “మేము ఎలా నమ్ముతాము మీరు జీవించి ఉన్నారని, ఆధారం చూపండి” గురూజీ ఆధారం ఏదంటే మా ముక్కులోనుంచి వాయువు నడుస్తుంది. మేము రొట్టె తింటాము, తిరుగుతుంటాం. నాయనా! జీవించి ఉంటానికి ఇదే నిదర్శన మనుకొంటే, నేనడుగుతున్నాను, కమ్మరివాని గాలి తిత్తిలో కూడా వాయువు నడుస్తుంది గదా! మీ ముక్కు ద్వారా శ్వాస బయటకు వచ్చినట్లే కమ్మరివాని తిత్తిలో కూడా వాయువు వస్తుంది కాబట్టి అది జీవించి ఉన్నట్లా లేక మరణించినట్లా? గురూజీ! అది జీవించిలేదు అయితే మీ నాశికలో కూడా గాలి బయటకు వస్తున్నందున మీరు జీవించినట్లా లేక మరణించినట్లా గురూజీ మేము జీవించే ఉన్నాము, తింటున్నాం, తిరుగుతున్నాం.

లేదు నాయనా! మీరు మరణించే ఉన్నారు. మరణించినవారి లాగా, కుళ్ళి వాసన వేస్తున్న మనుషుల్లాగానే ఉన్నారు. మూర్ఖ పోయిన మానవులుగా ఉన్నారు. ఇతరుల మీద ఆధారపడి

ఇతరుల గురించి మంచిగా మాట్లాడు

బ్రతుకుతున్న మానవులుగా ఉన్నారు. జీవించి ఉన్న వ్యక్తి తన సమస్యలను తానే పరిష్కరించుకోగలుతాడు. ఇతరులను తమ భుజాల మీద ఎత్తుకొని నడచిపోగలుగుతాడు, అలాంటివారే జీవించి ఉన్న వ్యక్తులు. ఇతరుల మీద ఆధారపడి జీవించే వ్యక్తులు జీవించి ఉన్నా మరణించిన వారితో సమానం.

గాయత్రి యొక్క వాస్తవిక రూపం

మిత్రులారా! మేము చెప్పేదేమనగా జీవనమిచ్చే జీవితం చేయగల గాయత్రీమాతతో సంపర్కముంచుకోండి. చనిపోయే దానితోకాదు. ప్రాణాలు ఇవ్వగల గాయత్రీమాత స్వరూపాన్ని మేము మీకు చెప్పాము. గాయత్రీమాత వాస్తవిక స్వరూపమేమిటి? మీరు ఒకవేళ గాయత్రీమాత నుండి వాస్తవమైన లాభం పొందదలచుకొంటే, ఇంతకంటే తక్కువలో దొరకలేదు. ఇంతకంటే ఎక్కువ చేయవలసిన అవసరం లేదు. మొదటగా మీరంతా గాయత్రీమాత వాస్తవమైన రూపాన్ని అర్థం చేసుకోండి. ఆ స్వరూపాన్ని బాగా అర్థం చేసుకొన్న తరువాత గాఢమైన భక్తిలో మునిగిపోవుటకు మొదలు పెట్టండి. అమ్మనుండి కోరదగినదేది? గారడీవాడు తోలుబొమ్మల దారాలను తన చేతిలో ఉంచుకొని బొమ్మలను ఆడిస్తూ మాయచేస్తూ ఉంటాడు. గాయత్రీమాత మీకు తన చమత్కారాన్ని ఎప్పుడు చూపుతుందంటే, మీరు మీ జీవితపు దారాలను ఆమెకు అందించగలిగినప్పుడు! అర్థం ఏమనగా ఆమె ప్రేరణ, ఆమె శిక్షణ, ఇంకా ఆమె మార్గదర్శనం స్వీకరించుటకు సిద్ధంగా ఉంటేనే ఆమె కృప దొరుకుతుంది. 'భక్తి' అనే పేరుతో ఎవరిని పిలుస్తారంటే, ఎవరైతే సంపూర్ణ సమర్పణ చేసుకోగలరో, ఎవరు దానిని ఆచరించుతారో వారే భక్తుడని పిలువబడతాడు. దేవత వెనుక నడవగలిగిన వాని పేరు భక్తుడు. దేవతకంటే ముందు ఎవరు నడుస్తారో వాడు భక్తుడుగా పిలువబడదు. భగవంతుడిని తన వెనక రమ్మని కోరేవాడు భక్తుడు కాదు.

మిత్రులారా! దీని కొరకు మీరేం చేయవలసి ఉంది? మీరు మీ ఆలోచనలను, భావనలను మరో రూపానికి మార్చుకోవలసి ఉంటుంది. గాయత్రీమాత ప్రేరణలను గాయత్రీమాత శిక్షణలను అనుకరించి, అనుసరించవలసి ఉంటుంది. అనుకరణ, అనుసరణ కొరకు గాయత్రీ 24 అక్షరాలను గమనించవలసి ఉంటుంది. ఈ అక్షరాలలో మొత్తం ప్రేరణలు, శిక్షణలు ఉన్నాయి. మీరేమి చేయాలి, ఏం చేయకూడదు, భక్తి చేయుటకు మీకు మీ జీవితంలో ఏ సిద్ధాంతాల ప్రాతిపదికన చేయవలసి ఉంటుంది? నేర్చుకొనవలసిన పాఠాలన్నీ గాయత్రీ అక్షరాలలో నిండి ఉన్నాయి. వీటిని మీరు మీ జీవితంలో అనుకరణ చేసుకోగలిగితే అప్పుడు మీకు అన్ని సిద్ధులు లభించగలవు. అప్పుడు మీరు గాయత్రీ మాతకు నిజమైన భక్తులుగా అయిపోగలరు. గాయత్రీమాత యొక్క

అసలైన భక్తులలో ఎవరెవరు లాభాన్వితులయ్యారో, వారందరి గురించి మేము ఇంతకు క్రితం చెప్పాను. ఆ విధమైన లాభం మీరు కూడా పొందవచ్చు. గాయత్రీ సిద్ధులు అన్నీ సురక్షితంగానే ఉన్నాయి. గాయత్రీ లాభాలన్నీ సురక్షితంగానే ఉన్నాయి. గాయత్రీ అనుష్ఠానం సురక్షితం. నిన్న మీకు ఏది చెప్పానో, అది మీ కొరకు సురక్షితంగానే ఉంది. అయితే షరతు ఏమనగా గాయత్రీమాత ఏమి కోరుతుందో, ఏం చెప్పదలచుకుందో దానిని విని అర్థం చేసుకోవాలి.

గాయత్రీ మంత్రంలోని అంతరార్థం

గాయత్రీ ఒక 'బీజ మంత్రం' దానిలో మానవునికి కావలసిన మార్గదర్శనంతోపాటు జీవితంలో ఎదురయ్యే అన్నిరకాల సమస్యలకు సమాధానాలు లభించగలవు. గాయత్రీలోని అక్షరాల గురించి, వాటి యొక్క అతిచిన్న అర్థాన్ని సరిగ్గా అర్థం చేసుకొన్నా దానితో మీ అన్ని పనులు జరుపుకోవచ్చు. గాయత్రీ యొక్క మొత్తం స్థూల అర్థం, వివరంగా మీకు చెబుతున్నాను. గాయత్రీలో ఒక "ఓం" మూడు వ్యాహృతులు ఇంకా చిన్న చిన్న తొమ్మిది పదాలు ఉన్నాయి.

మిత్రులారా! గాయత్రీ యొక్క పూర్తి అర్థం తెలుసుకోగోరితే మేము వ్రాసిన "గాయత్రీ మంత్రార్థం" అనే పుస్తకాన్ని చదవండి. కాని ప్రస్తుతం మీకు మేము గాయత్రీ యొక్క సంక్షిప్త అర్థం వివరిస్తాను. "ఓం భూర్భువః స్వః" యొక్క అర్థం "హే! భగవాన్ మీరన్నింటిలో నిండి ఉన్నారు" ఈశ్వరుడు అన్నిటిలో నిండి ఉన్నాడు. అన్నిటిలో నిండి ఉంటే మనమేమి చేయాలి? ఈ ప్రపంచంలో మీరు ఎక్కడైనా దాక్కుని చెడ్డ పనులు చేయాలను కొంటే, ఎక్కడా అలాంటి రహస్య స్థలం లేనే లేదు. "ఓం భూర్భువః స్వః"లో 'ఓం' అనగా పరమాత్మ 'భూర్భువః స్వః' అనగా మూడు లోకాలలో మీరు నిండి ఉన్నారు. భగవంతుడు సర్వవ్యాపి. భగవంతుడు న్యాయం చేయువాడు. పరమాత్మకు ఏది ఇష్టం? వారి సమస్త నియమావళి, న్యాయవ్యవస్థ ఒకే మాట మీద నిలచి ఉన్నది, దాని పేరే 'న్యాయం'. పొగడ్డల మీద నిలబడి లేదు. న్యాయం మీదనే నిలబడి ఉంది. విద్యుత్ శక్తి పొగడ్డల మీద లేదు. లేదు గురూజీ దానిని ప్రార్థిస్తాము, దానితో అది పంఖా (Fan) ను తిప్పుతుంది. లేదు నాయనా! పంఖాని తిప్పుదు. ఎలా తిప్పుతుంది? స్విచ్ వేస్తే అప్పుడు పంఖా తిరుగుతుంది. పొరపాటు పనులు చేస్తే మాత్రం అది మీ ప్రాణాలను హరిస్తుంది.

(సశేషం)

అనువాదం: జి. చెన్నకేశవరావు

గౌరవం ఉన్నప్పుడే స్నేహమైనా, బంధమైనా పదిలంగా ఉంటుంది

శక్తిపీఠాలు శక్తి కేంద్రాలుగా మారే సమయం ఆసన్నమయింది

శక్తిపీఠాలన్నీ శక్తి కేంద్రాలుగా మార్పు చెందాలన్నదే ఈ క్రొత్త సంవత్సరంలో తీసుకున్న క్రొత్త నిర్ణయం. శక్తిశాలురు విజయాన్ని సాధించి కీర్తించబడతారు. వారి చరిత్ర కథలు కథలుగా చెప్పుకోబడుతుంది. శక్తిలేనివారు, దాన్ని పొందలేనివారు ఎన్నో అవమానాలను, తిరస్కారాలను ఎదుర్కోవలసివస్తుంది. కానీ ఈనాడు మంచికి శక్తిలేకపోవడం చాలా దురదృష్టం. అందుచేతనే మంచితనానికి ఎన్నో ఎదురుదెబ్బలు తగులుతున్నాయి. మంచి వారందరు ఉపేక్షించబడుతున్నారు, అవమానాలు సహిస్తున్నారు. దుర్మార్గులు దిక్కులు పిక్కటిల్లేలా వికటాట్టహాసం చేస్తున్నారు. సదాచారులకు ఇవన్నీ సహించక తప్పడం లేదు. ఈనాడు శక్తి అంతా రాక్షసుల వద్దనే ఉన్నది కనుక దైవత్వం భయంతో ఒక ప్రక్కన నిలబడి ఉంది. కానీ ఈ పరిస్థితి మారాలి.

శక్తి పీఠాల వెనుక దాగిన సంకల్పమిదే. వీటి ద్వారా దైవత్వము ఒక ప్రచండ ప్రయత్నము చేయవచ్చు. ఇక్కడ దైవత్వమును సమర్థవంతంగా చేసి రాక్షసత్వమును నిలువరించ గలిగే ప్రణాళికలు, పనులు, సాధనలు చేయబడతాయి. కానీ ఇప్పటివరకు ఇది సాధ్యపడలేదు. అందుకు ఎన్ని అందమైన కారణాలు, తర్కాలు చూపించినా అవి సమాధానాలు కావు, అవన్నీ పని ఎగగొట్టేందుకు చెప్పే సాకులు మాత్రమే. సాహసవంతులు, యోధులైనవారు పరిస్థితులను ఎదిరించి పోరాడతారు. పరిస్థితులు ఎంత దారుణంగా, ఎంత సమస్యాత్మకంగా ఉన్నా వీరులు తమ అంతిమశ్వాస వరకు పోరాడతారు. చివరికి వీరస్వర్గం పొందుతారు. ఏదేమైనా సద్గతి, సౌభాగ్యము అనేవి వీరులే పొందగలరు. పిరికివారు వృధాగా జీవితాన్ని గడిపేస్తారు.

శక్తిపీఠాలు ధర్మయోధుల, సృజనసైనికుల ప్రామాణికతను పెంచే కేంద్రాలుగా తయారుచేయబడ్డాయి. కారణమేదైనా అవి అందుకు ఉపయోగపడడంలేదు. ఇక ఇప్పుడైనా ఆలస్యం చేయకుండా అలా జరిగేలా చూడాలి. శక్తి పీఠాలతో సంపర్కం కలిగి ఉన్న పరిజనులంతా ఈ విషయాన్ని త్వరగా అర్థం చేసుకోవాలి. క్రొత్తయుగం మనకు సరిక్రొత్త సవాళ్ళను తీసుకొని వస్తున్నది. వాటిని స్వీకరించేందుకు మనం సిద్ధంగా ఉండాలి. ఇకనుండి ప్రతి కార్యకర్త 'ఇప్పుడు కాకపోతే ఎప్పటికీ కాదు' (Now or never) అనే ధృఢ సంకల్పాన్ని తీసుకోవాలి. వారు

వ్యక్తిగతంగా కాని, సామూహికంగా కాని 'యతో ధర్మస్తతో జయః' అనగా ఎక్కడ ధర్మము ఉంటుందో అక్కడ విజయం ఉంటుందని ప్రతిక్షణం విశ్వసించాలి, విశ్వసించినదాన్ని తమ ఆచరణ ద్వారా నిరూపించగలగాలి. ఈ సూత్రము పురాతన కాలంలో ఎంత సత్యమో ఈనాటికి అంతే సత్యము. అధర్మపరులు కూడా ధర్మాచరణమనే ముసుగు వేసుకొని ఆడంబరాలకు పోతుంటారు. ధర్మాత్ములైనవారు సదాచరణ, ధర్మాచరణ అనే బలం మీదనే ఎంతో జాగ్రత్త వహిస్తూ తమ కర్తవ్యాలను నిర్వహించేందుకు ప్రయత్నిస్తుంటారు.

ఇటువంటి వ్యక్తుల ఆలోచనలకు మన శక్తిపీఠాలు కేంద్రాలుగా మారాలి. అప్పుడే అవి సమర్థవంతమైన శక్తి కేంద్రాలుగా కాగలవు, ఈ వాక్యాలు అర్థం చేసుకున్న వారికి మరి మనమేం చేయాలి? ఇందుకు సమాధానంగా ఐదు విషయాలు చెప్తున్నాము, వీటిని ప్రతి శక్తిపీఠము పంచశీలములను ఆచరణలోకి తేవాలి. ఈ సూత్రాలు అందరికీ తెలిసినవే. అయినా వీటిని ఈ క్రొత్త సంవత్సరంలో క్రొత్త రూపంలో కార్యాచరణకు సిద్ధం చేయడం జరుగుతున్నది. ఇందులో మొదటి సూత్రం సాధన, రెండవది స్వాధ్యాయం, మూడవది సత్సంగం, నాల్గవది సంయమనము, ఐదవది సేవ. వీటిని పరిజనులు ఏదో విధంగా ఆచరిస్తూనే ఉంటారు. కానీ వారు ఇప్పటివరకు వీటిని వ్యక్తిగతంగా ఆచరిస్తున్నారు, కానీ ఇప్పుడు అందరూ కలిసి సామూహికంగా ఆచరించాలి.

ఈ ఐదు కార్యక్రమాలు క్రొత్త విధానంలో క్రొత్త దిశలో, సరిక్రొత్త రూపంతో అర్థం చేసుకోవాలి. మొదటిది సాధన. దీని మహత్వం అందరికీ తెలుసు. మన ఆరాధ్యులైన పరమపూజ్య గురుదేవుల వ్యక్తిత్వము, మన యుగనిర్మాణ మిషన్ యొక్క సంపూర్ణ మూలం మొత్తం సాధన అనే ఆధారంపైనే ఉన్నది. గురుదేవుల సాధన మనందరికీ తెలుసు. అంతేకాదు అది తెలియ చేయడం మనందరికీ గర్వకారణం, గౌరవప్రదం కూడా. కానీ ఆ మార్గంలో అడుగులు వేయవలసి వచ్చినప్పుడు మాత్రం కాళ్ళు తడబడతాయి. మనం జపం చేస్తాము, అనుష్ఠానం చేస్తాము, సాధన పేరుతో చిన్నచిన్న కర్మకాండలు చేస్తాము. ఎంత చేసినా వీటిన్నింటిలో కొంత స్వార్థం కలిసి ఉంటుంది. అందుచేత వాటికి

కాలు జారితే తీసుకోగలం కానీ నోరుజారితే తీసుకోలేం

తగిన ఫలితాలు వస్తుంటాయి. కానీ పద్ధతి లేకుండా ముక్కలు ముక్కలుగా చేసే సాధన తపోసాధన కాదు. దానివల్ల మనకు ఏ రకమైన మనోబలం కాని, సంకల్పబలం కాని, ఆత్మబలం కాని, తపోబలం కాని లభించదు. మన ప్రాచీన ఋషులు ఇలా చెప్పారు - 'బలమ్ ఉపాస్వ' అనగా బలమును ఉపాసన చేయండి. మనం సాధనను కోరికలను తీర్చుకునేందుకు కాక మనస్సుతో కోరికలను నశింపచేసుకునేందుకు ప్రయత్నించినప్పుడు ఇది సాధ్య పడుతుంది. చిత్తశుద్ధి, ఆత్మను సంస్కరించుకోవడమే మన సాధన యొక్క లక్ష్యం కావాలి. ఈ దిశగా మనం ఎంత ముందుకు పోతామో అంతగా బ్రహ్మాండీయ ఊర్జకు కేంద్రాలుగా మారతాము. సాధనలో ఎవరికి అభిరుచి ఉంటుందో వారు శ్రీరామశర్మ ఆచార్య వంశజులు అని ఎప్పుడూ మరువకూడదు. ఆయన యొక్క తపో సాధనా పరంపరకు మనం మంతా వారసులమే! అటువంటప్పుడు దారి ఎలా తప్పుతాము? ఇందులో ఆలోచనలకు, అనుమానాలకు తావెక్కడుంది? మనమంతా సూతనస్పృష్టి రచన చేసే సామర్థ్యమున్న బ్రహ్మర్షి విశ్వామిత్రుని, తన తపోతేజంతో ఒక క్షణంలోనే రాక్షసులను భస్మం చేయగల అగస్త్యమహర్షి వంశస్థులము. ఈ సత్యమును మనం ఈ క్షణంలోనే అనుభవంలోకి తెచ్చుకోగలిగితే మన సాధన కూడా లోభమోహాలు, అహంకారము, వాసనాతృష్ణల నుండి సంపూర్ణంగా విముక్తి చెందగలము. ఆత్మసంస్కరణే మన సాధనకు ధ్యేయమైతే మన జీవితం శక్తితో సుసంపన్నమౌతుం దనటంలో ఎటువంటి సందేహం లేదు.

ఇటువంటి సమర్పణ ఉన్న సాధకులను వెతికి సంగఠితం చేసి శక్తిపీఠాల యందు సామూహికసాధన ప్రారంభింపచేయాలి. ఇదంతా శక్తిపీఠాలను నడిపించే పరిజనుల బాధ్యత అని తెలుసుకోవాలి. ఇలా సమయానుసారం శక్తిపీఠాలయందు సాధనలు జరుగుతుంటే సహజంగా అక్కడ వాతావరణమంతా బ్రహ్మాండీయశక్తికి కేంద్రంగా మారుతుంది. ఏ ఏ సాధనలు చేయాలో పాత సంచికలలోని అఖండజ్యోతి (యుగశక్తి గాయత్రి) పత్రికలను చదివి వాటి ద్వారా మార్గదర్శనం పొందవచ్చు, సాధనయందలి వివిధ సోపానాలు ఏమిటో తెలుసుకోవచ్చు. అవి ఎప్పుడో చెప్పినవైనా వాటి గొప్పతనం చెక్కుచెదరదు. సాధనలు, తపస్సు అనే ఈ క్రమపద్ధతి శక్తిపీఠాల్లో ప్రారంభమైతే శక్తిపీఠాల యందున్న వాతావరణము, పరిజనుల వ్యక్తిత్వము కూడా సంస్కరించబడుతుంది.

రెండవది స్వాధ్యాయము. దీనివల్ల వ్యక్తిగతంగానే కాక సామూహిక ఉపయోగం కూడా ఉన్నది. స్వాధ్యాయమంటే ఏవో పుస్తకాలు చదవడమే కాకుండా వికాసాన్ని జాగృతం చేసే ఒక

పరిపూర్ణ ప్రణాళికతో ఆత్మతత్వాన్ని ప్రకాశింపచేసే పుస్తకాలను ఎంపిక చేసుకొని అందులోని మహత్వపూర్ణ విషయాలను చదివి, వాటిని మననం చేసి ఆ ప్రకాశంలో తనను తాను సమీక్షించుకొని, సంస్కరించుకొనే ప్రణాళికను తయారు చేసుకోవాలి. వెనువెంటనే ఆచరణలో పెట్టాలి. క్రమబద్ధంగా ఉండే విషయాలన్నింటిని కలిపితే స్వాధ్యాయక్రమమనేది పూర్తౌతుంది. ఇందుకొరకు పరమపూజ్య గురుదేవుల సాహిత్యమును దృష్టిలో ఉంచుకొని పాఠ్యక్రమాన్ని తయారుచేయాలి. వీటిని నియమితమైన తరగతులుగా ప్రారంభించాలి. దీని ప్రభావం సాధన కంటే తక్కువేమీకాదు. తద్వారా శక్తిపీఠాలయందలి వాతావరణం మంచి ఆలోచనలతో, మంచి వివేకముతో నిండిపోతాయి.

మూడవది సత్సంగము. స్వాధ్యాయము ద్వారా సత్సంగ మందలి కొన్ని అంశాలు పూర్తి చేయబడతాయి. కానీ ఇది సంపూర్ణ మయ్యేందుకు అనుభవజ్ఞులైన వారి అనుభవాలను కూడా కలుపుకోవాలి. సత్సంగంలో స్వాధ్యాయముగా శ్రీభగవద్గీత, మహర్షుల, మహాపురుషుల జీవితచరిత్రలతో పాటు భజన, కీర్తనలను కూడా కలుపుకోవాలి. జాగ్రత్తగా గుర్తుంచుకోవలసింది ఏమిటంటే సత్సంగమనేది మంచి ఆలోచనలకు, మంచి పనులకు బలమైన ఉత్తేరకంవంటింది. సత్సంగము స్వాధ్యాయమునకు బలాన్ని అందించి పూర్ణత్వాన్ని అందిస్తుంది. దీని ద్వారా మనస్సు, జీవితములయందు సేవ చేయాలనే ఉత్సాహము ఉప్పొంగుతుంది. చేతనత్వమునందు నిరంతరము సాత్విక భావాలు తరంగితమౌతూ ఉంటాయి. శక్తిపీఠాలు దీని గొప్పతనాన్ని అర్థం చేసుకొని ఈ ప్రయత్నమును ఇక పద్ధతిగా నిరంతరం చేసుకుంటూ పోవాలి. దీని వల్ల వ్యక్తులయందు మంచి గుణాలు బలపడడమే కాకుండా వాతావరణములో మంచికి బలం పెరిగి సామర్థ్యం లభిస్తుంది.

సత్సంగం తరువాత సంయమనము అనేది శక్తికి మూల కేంద్రము. సంయమనమును పాటించాలంటే మనస్సుతో పాటు జీవించాలి. దీని ప్రభావం విస్తృతమైనది. సంక్షిప్తంగా చెప్పాలంటే శారీరిక, మానసిక, ఆధ్యాత్మిక శక్తి క్షయమును ఆపడమే సంయమనము. దీనితో వ్యక్తిత్వబలం, ఆత్మబలం పెరుగుతాయి. ఈ విధానంలో సంయమనమంటే అణిచివేయడమని అర్థం చేసుకోకూడదు. ఆత్మ సంయమనము కొరకు స్వాధ్యాయము, సత్సంగము; శారీరిక సంయమనము కొరకు వ్యాయామము అవసరమౌతాయి. ఇవన్నీ ఒకే వ్యక్తిలో ఉంటే అతను ఒక శక్తిపుంజంగా మారతాడు. అందుచేత దీని గొప్పతనాన్ని గుర్తించి శక్తిపీఠాలన్నీ వ్యాయామశాలలను ఏర్పాటు చేసుకోవాలి.

ఇతరులకు నచ్చని పని చెయ్యకు

ఉచితానుచిత విచక్షణతో పాటు యువత అక్కడకు వచ్చేందుకు ప్రేరణను పొందగలగాలి. ఇందుకు ఒక స్థలాన్ని ఎంపిక చేయాలి. అక్కడ ఆడపిల్లలకు, మగపిల్లలకు విడివిడిగా శిక్షణనిచ్చే ఏర్పాటు చేయాలి. వారికి ఏ పని ఇష్టమవుతుందో, సమర్థత ఉందో అది చేయనివ్వాలి. ఇలా ఏర్పాట్లు చేయడం కుదరకపోతే అక్కడ యోగా తరగతులు తప్పనిసరి ఉండాలి. హఠయోగంలో ఆసన, ప్రాణాయామాది క్రియల అభ్యాసం వల్ల వ్యాయామం యొక్క ఉద్దేశ్యం కూడా కొంత నెరవేరుతుంది. రోజువారీ తరగతులతో పాటు అప్పుడప్పుడూ పోటీలు నిర్వహిస్తూ వారిని పాల్గొనేలా చేయాలి.

పరమపూజ్య గురుదేవులు యుగపరివర్తన సంస్కరణ యొక్క విభిన్న అంశాలను అందరికీ తెలియచేస్తూ ఇలా చెప్పారు “ఆరోగ్య కరమైన శరీరము, స్వచ్ఛమైన మనస్సు అనే రెండింటిని కలిగి ఉన్నదే సభ్యసమాజం”. అన్ని రకాల సంయమనాలు పాటించి నప్పుడు అవి ఆరోగ్యవంతమైన శరీరాన్ని, స్వచ్ఛమైన మనస్సును తయారుచేస్తాయి. వీటిని సేవాకార్యముల యందు ఉపయోగిస్తేనే వాటి ప్రయోజనం పూర్తౌతుంది. శక్తిని సంపూర్ణంగా సంపాదించి దానిని సేవా కార్యములయందు ఖర్చు పెడితేనే ధర్మయోధులైన సృజన సైనికులకు విలువ, గుర్తింపు ఉంటుంది. సేవా స్వరూపం ఏమిటి అనే దానిని శక్తిపీఠాలన్నీ తమ ప్రాంతమందలి అవసరాలను దృష్టిలో ఉంచుకొని నిర్ణయించుకోవాలి. కానీ దీనిని ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ అవహేళనకు గురికానివ్వవద్దు.

సాధన వల్ల ఆత్మశక్తి, స్వాధ్యాయం వల్ల ఆలోచనాశక్తి, సత్సంగం వల్ల భావనాశక్తి, సంయమనం వల్ల శారీరక, వ్యక్తిత్వ శక్తులకు బలము వస్తుంది. సేవ చేత ప్రజాశక్తి, సామాజిక శక్తి వికసిస్తుంది. అయితే సేవలో ఎటువంటి కపటం, ఆడంబరం లేకుండా నిజమైన ఆధ్యాత్మిక భావాలు కనుక ఉన్నట్లయితే తద్వారా సమాజానికి మేలు చేకూరుతుంది. సమాజానికి సద్గుణాలను, ఆధ్యాత్మిక చేతనా తత్వములను అర్థం చేసుకోగలిగే సామర్థ్యం వస్తుంది. అందుచేత సేవను సాధనకు ఏ మాత్రం తీసిపోని అంశంగా గుర్తించడం అలవాటు చేసుకోవాలి. సేవ వల్ల వ్యక్తికి, మంచి ఆలోచనలున్న సమూహానికి ఉన్న నిజాయితీ నిరూపించ బడుతుంది. ప్రజలు వారు చెప్పే మాటలను విశ్వసిస్తారు. వీరి ద్వారానే సమాజంలో నాయకత్వమనేది ప్రారంభ మౌతుంది. మన శక్తిపీఠాలు ఈ దిశగా తమ ప్రయత్నాలను వేగవంతం చేయాలి. సంభవమౌతుందన్న ప్రతి పనీ చేసేందుకు ప్రయత్నిస్తే వారు రాబోయే కాలంలో తమ రంగంలో నాయకత్వం వహించగలిగేంత సమర్థులౌతారు.

ఈ పంచశీలాలు పంచతత్వములకు, శక్తికి కూడా ఐదు ఆయామాలు. వీటిని జాగ్రత్తగా అర్థం చేసుకుంటే ఇది శక్తిపీఠాల యొక్క పంచకోశాలుగా విరాజిల్లుతాయి. వీటి జాగరణ వల్ల శక్తిపీఠాలన్నీ శక్తి కేంద్రాలుగా రూపుదిద్దుకుంటాయి. ఇలాంటి ప్రయత్నాన్ని నిరంతరం కొనసాగిస్తూ ఉంటే పరిజనులు మాత్రమే కాక ఆ క్షేత్రమునందు నివసించే వారంతా అక్కడ కేంద్రీకృతమైన ఆధ్యాత్మికశక్తి యొక్క ప్రచండతను, సామర్థ్యాన్ని అనుభూతి చెందుతారు. దీనితో పాటే సమాజమునందు శ్రేష్ఠత మరియు ఆధ్యాత్మిక శక్తుల బలాన్ని అనుభూతి పొందుతారు. అప్పుడు సమర్థవంతమైన దైవత్వము యొక్క సన్నిధిలో ఆసురీశక్తులు నిలువలేవు. దైవీ గుణాలు, మంచిగుణాలు, సదాచారము అనేవి ఎటువంటి అవరోధాలు లేకుండా వికసించి విస్తరిస్తాయి.

- అఖండజ్యోతి, జనవరి 2013
అనువాదం: శ్రీమతి వల్లీశ్రీనివాస్

సహజ స్వభావం

ఒక నది ఒడ్డున తేలు, తాబేలు కలసి మెలసి స్నేహంగా జీవించేవి. ఒకనాడు తేలు తాబేలుతో “మిత్రమా! నీవు నీటిపై హాయిగా ఈదుతూ ఉంటే ఒకవైపు నాకు ఆనందం, మరొకవైపు ఈర్ష్యా కలుగుతున్నాయి అని పలికింది. తాబేలు తేలుకు కూడా ఆనందాన్ని కలిగించాలని భావించి, మిత్రమా! నిన్ను నా వీపుపై ఎక్కించుకొని ఈడటం వల్ల నాకేమి ఇబ్బంది ఉండదు. కానీ, నీవు నీ సహజ స్వభావాన్ని వీడక నాకేమైనా ముప్పు కలిగిస్తావేమోనని ఆలోచిస్తున్నాను అంటుంది. ఆ మాటకు తేలు దిగులు చెందుతూ “ఉపకారం చేసేవారికి అపకారం చేసేటంతటి నీచురాలిని కాను. అయినా నీకేమైనా హాని కలిగినపుడు నీపైన ఉండి సవారీ చేస్తున్న నాకు మాత్రం హాని కలగదా! నన్ను శంకించకు” అన్నది. ఆ అనునయ వాక్యాలు తాబేలుకు విశ్వాసాన్ని కలిగించాయి. తేలును వీపుపై ఎక్కించుకొని నీటిలో ఈడసాగింది. పరమానందభరితురాలైన తేలుకు ఇచ్చిన మాట, స్నేహం మరుపుకి వచ్చాయి. ఆనంద పారవశ్యంలో సహజ ప్రవృత్తి మేల్కొని ఇచ్చిన మాటను విస్మరించి కొండెతో తాబేలు వీపుమీద గట్టిగా కుట్టింది. బాధతో విలవిలలాడుతూ తాబేలు నీటిలో మునిగిపోసాగింది. తనతోపాటు నీటిలో మునిగిపోతున్న తేలు వంకచూచి తాబేలు ఆఖరు శ్వాసను తీసుకొంటూ సహజ స్వభావం పోలేదు కదా అని అన్నది.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి

నైతిక విలువలకు కట్టుబడి ఉండాలి.

హోమియో వైద్య సేవ

జ్వరాలు

జ్వరము అనేది వ్యాధి లక్షణమే కాని వ్యాధి కాదు. శరీరంలోకి సహజమైన రోగనిరోధక శక్తి రోగాల వైరస్లతో, బాక్టీరియా, ఫంగస్లలాంటి వాటితో జరిపే పోరాటంలో, శరీర ఉష్ణోగ్రత పెరిగిపోతుంది. పైన పేర్కొన్న ఇన్ఫెక్షన్ల వలననే కాక శరీరంలో ఎటువంటి అస్తవ్యస్తలు ఉన్నా ఈ వ్యాధి నిరోధక శక్తి దానిని క్రమబద్ధీకరించే క్రమంలో శరీర ఉష్ణోగ్రతను పెంచుతుంది. కావున జ్వరం అనేది ఒక వ్యాధి కాదు. కేవలం వ్యాధి లక్షణం మాత్రమే అందువలన జ్వరమును హఠాత్తుగా తగ్గించాలని చూడడం కన్నా జ్వర మూలమును నివారణ చేసినచో జ్వరం దానికదే తగ్గుతుంది. ఈ విధముగా తగ్గే జ్వరము వలన శరీరానికి హాని కలుగదు.

సాధారణంగా వచ్చే జ్వరముల కారణాలు:

- జలుబు, రొంప, దగ్గు, శ్వాసకోశ ఇన్ఫెక్షన్లు
- ప్లూ, వైరల్ జ్వరాలు: డెంగ్యూ జ్వరం; చికన్ గున్యా జ్వరం; సాధారణ ప్లూ లేదా ఇన్ఫ్ల్యుయెంజా, క్షయ మొదలైనవి
- మూత్రకోశ, మూత్రనాళ వ్యాధులు; మలేరియా; టైఫాయిడ్; చెవి ఇన్ఫెక్షన్స్; విష సేవనం; వడదెబ్బ మొదలైనవి. పైన పేర్కొన్న కారణాలు సాధారణంగా ఎక్కువగా కనిపించేవి. ఇవేకాక ఇంకా చాలా వ్యాధులు జ్వరానికి దారితీస్తాయి.

పైన పేర్కొన్న సాధారణ జ్వరాలకు, వ్యాధి కారకము మరియు లక్షణాలను బట్టి క్రింద పేర్కొన్న మందులను వాడవచ్చు.

ఎకోనైట్ 3X లేదా 30 (Aconite): ఈ మందు జ్వరము యొక్క ఆరంభ దశలో ఎండ తీవ్రత వలన కానీ, వర్షములో తడవడం వలన కానీ, చల్లటి గాలిలో తిరగడం వలన కానీ మొదలగు కారణాల వలన వచ్చే జ్వరమునకు ఆరంభదశల్లో బాగా ఉపయోగపడుతుంది. రోగిలో భయం, ఆవేదన అకస్మాత్తుగా వచ్చే తీవ్ర జ్వరం, తలనొప్పితో కూడిన జలుబు, పొడిగాలులు, తీవ్రమైన కోపం, టెన్షన్, అస్తిమితం ప్రధాన లక్షణాలు. మరణభీతి హెచ్చు. ఫలనా టైముకు చనిపోతానని అంటాడు. అధికమైన దప్పిక, తీవ్రమైన జ్వరం, ఆందోళన, భయం ఉంటాయి. బలమైన గాయం వల్ల కలిగే షాక్. ఎకోనైట్ మందు జ్వరము ఆరంభదశలో ఎంత త్వరగా ఇస్తే అంత బాగా పనిచేస్తుంది. వ్యాధి ముదిరినచో ఇది పనికిరాదు.

బెల్లడోనా 3X లేదా 30 (Belladonna) :

జ్వర కారకాలు : వడదెబ్బ; పిల్లలకు దంతాలు వచ్చే సమయం; చెవిపోటు; అపెండిసైటిస్; మెదడు వాపు; టాన్సిల్స్ మొదలగు ఇన్ఫెక్షన్లు ఏవైనా ఆరంభదశలో ఉన్నప్పుడు.

జ్వర లక్షణాలు : తీవ్రమైన జ్వరం; తలవేడిగా, కాళ్ళు చల్లగా ఉంటాయి; బాధలు అకస్మాత్తుగా తీవ్రంగా ప్రారంభమై పగటి పూటకన్నా రాత్రిళ్ళు అధికంగా ఉంటాయి; వాపు, ఎరుపు, నొప్పి,

గొంతులో బాధ; పిల్లల్లో జ్వరం వలన వచ్చే ఫిట్స్, తలనొప్పి; తలకి గుడ్డ కట్టుకుంటే హాయిగా ఉంటుంది.

డల్కామెరా (Dalcamera) : వర్షాకాలంలో వచ్చే జ్వరాలు; వర్షంలో తడిసిన తరువాత వచ్చే జ్వరములు; ఎసి గదులలో ఉండటం వల్ల వచ్చే జ్వరములు.

కాంఫర్ (Camphor) : జలుబు, చల్లటి గాలిలో తిరగటం వలన వచ్చే జ్వరం. కాంఫర్ మదర్ టింక్చర్ ఒకటి లేదా రెండు చుక్కలు షుగర్ ఆఫ్ మిల్క్ (Sugar of milk)తో తీసుకుంటే వెంటనే తగ్గుతుంది; చలికాలంలో బయటికి వెళ్ళేముందు కాంఫర్ ఒకటి లేదా రెండు డోసులు వాడితే జలుబు చెయ్యకండా నివారించవచ్చు.

జెల్మియం (Gelsemium) : జలుబు, దగ్గుతో కూడిన జ్వరము; దాహము ఉండదు; తలభారం, కళ్ళు మూసుకుపోతుంటాయి; మగతగా ఉంటారు; ఒళ్ళు నొప్పులు, ముఖ్యంగా వీపు మరియు నడుము భాగంలో నొప్పి ఎక్కువ.

ఫెర్రం ఫాస్ (Ferrum Phos) : స్వల్పమైన జ్వరములలో ఫెర్రంఫాస్ 6 x పొటెన్షిలో 4 మాత్రల చొప్పున ప్రతి రెండు, మూడు గంటలకొకసారి ఇచ్చినచో చాలా వరకు జ్వరములు మొదట్లో ఉన్నప్పుడు తగ్గిపోతాయి; రోగి ఎకోనైట్ రోగిలా అస్తిమితంగా కాని, లేదా జెల్మియం రోగిలా మగతగా కాని, బెల్లడోనా రోగిలా తీవ్ర జ్వరంతో కాని ఉండడు.

బ్రయోనియా (Bryonia) : విపరీతమైన ఒళ్ళు నొప్పులు, కదిలితే బాధలన్నీ చాలా ఎక్కువగా ఉంటాయి; అతిదాహంతో కూడిన జ్వరం ఒకేసారి ఎక్కువ నీరు త్రాగుతుంటారు; పొడిదగ్గు, నోరు చెడు, మలబద్ధకం, చిరాకు.

రస్టాక్స్ (Rhus tox) : వర్షంలో తడవడం వలన లేదా తేమతో కూడిన చల్లని గాలిలో తిరగడం వలన వచ్చే జ్వరాలు; మాటి మాటికి ఒళ్ళు విరుచుకోవడం; పక్క కుదరక అటుఇటు దొర్లుతుంటారు.

ఆర్సినిక్ ఆల్బ్ (Arsenic Album) : దాహం ఎక్కువ, కానీ మాటిమాటికి కొద్ది మోతాదులో నీరు త్రాగుతారు; నిస్రాణ, నిస్సత్తువ, ఆందోళన, అర్ధరాత్రి బాధలు ఉండేస్తాయి; జలుబు, ఉబ్బసం, విరేచనాలతో కూడిన జ్వరం.

సలహాల కొరకు సంప్రదించవచ్చిన చిరునామా

డా॥ టి. నీలవేణి, బి. హెచ్. ఎమ్. ఎస్.

ఇ-మెయిల్: drneelaveni@gmail.com

ఈ శీర్షిక హోమియో వైద్య విధానం మీద అవగాహన పెంచు కోవడానికే. దయచేసి స్వంత వైద్యం ప్రయత్నించవద్దని మనవి.

ఈర్ష్య, ద్వేషం, ఆధిపత్య ధోరణి ఉన్నవారు పతనమవుతారు

సత్సాహస - సంఘర్షణ ప్రకరణం

ఏకం క్షేత్రచింతనస్య వ్యక్తిగతస్యమతం తథా ।

స్వభావాచరణాభ్యాస సమ్మానానాం చవిద్యతే ॥ 53

ఒక దేహంలో ఆ దేహ ప్రవృత్తిని అనుసరించి, ఆలోచనా విధానం, స్వభావము, ప్రవృత్తినుసరించి కార్యాచరణ, కర్మసాధన మొదలైన లక్షణాలు ఆ వ్యక్తి శీలాన్ని రూపుదిద్ది, గౌరవాన్ని పొందేటట్లు చేస్తాయి.

పశుప్రవృత్తేః సంచితాయే కుసంస్కారాస్త ఏషు హి ।

క్షేత్రేషు దృఢమూలాశ్చ స్థితాః సూక్ష్మక్షీకా బలాత్ ॥ 54

వివేకములేని, విచక్షణ తెలియని పశు ప్రవృత్తి చెడు సంస్కారములను కలిగి, హింస, అపకారము, అన్యాయము, అధర్మము, చెడు ప్రవర్తన వంటి ఎన్నో అప లక్షణాలతో, బలమైన వేళ్ళు కలిగిన చెట్టులా కంటకప్రాయంగా దుర్జనరూపంలో సమాజంలో పాతుకుపోయి ఉంటారు. వారిని తొలగించాలంటే తీవ్ర ప్రయత్నం అవసరం.

అన్విష్యైతాం స్తధాహా నీరేతేషామనుమాయచ ।

నిరస్తుం యోజనా యోగః సుసంస్కారో విపక్షకః ॥ 55

దుష్ట ప్రవృత్తిని తొలగించాలంటే, దాని ప్రభావం నుండి సమాజాన్ని రక్షించాలంటే తగిన మార్గాన్ని అన్వేషించేముందు, మంచి సంస్కారాన్ని, సదాచారాన్ని, సత్సాంప్రదాయాన్ని నెలకొల్పాలి. మంచి పనులు చేయాలన్న సంకల్పసిద్ధిని కలిగించాలి.

యస్తస్య స్థాపనా మాద్యం పదం ప్రగతి శాలిని ।

ధర్మ నిష్ఠాతు యాతస్యా జగదృత్యం జితాత్మనః ॥ 56

బాహ్య ప్రపంచాన్ని సంస్కరించాలంటే, ఆత్మ సంస్కారం ఆవశ్యకం. అంతరంగికంగా పవిత్రంగా, ధర్మనిష్ఠతో, ప్రగతి శీలకంగా మనస్సు పవిత్రమైతే ఆ చిత్తశుద్ధి, సంకల్పసిద్ధిగా మారుతుంది. కాబట్టి చిత్తశుద్ధి ఉన్నప్పుడే లక్ష్యసిద్ధి సాధ్యం అవుతుంది. ఆత్మశక్తితో జితేంద్రియుడైతే జగత్తును మొత్తం శాసించే శక్తి లభిస్తుంది.

కుటుంబం తనురివైతత్ స్నేహస్త సైతు దీయతామ్ ।

ప్రగతేః పోషణస్యాపి సాధనాది చ దీయతామ్ ॥ 57

శరీరాన్ని అరిషద్వర్గాలకు (కామ, క్రోధ, లోభ, మోహ, మద,

మాత్సర్యాలకు) దూరంగా ఉంచే యత్నం చేసినట్లే, కుటుంబం లోని సభ్యులను కూడా ప్రగతి మార్గంలో, ఉత్తమ గుణగణాలతో ప్రవర్తించేటట్లు చెయ్యాలి. శరీరపోషణ ఎంత ముఖ్యమో, సమాజ/కుటుంబ పోషణ కూడా అంత ముఖ్యమే. కుటుంబాలు సంస్కార వంతమైతే, సమాజం సంస్కారవంతమవుతుంది.

ధ్యానముత్తర దాయిత్యే దీయతాం తే ।

సుయోగ్యాశ్చ సమర్థాః సుసంస్కారాః స్వావలంబనః ॥ 58

కుటుంబం సంస్కారవంతంగా మారాలంటే 'ధ్యానం' సాధనంగా మారాలి. ధ్యానం ద్వారా మనస్సు, అవయవాలు ఎలా చైతన్యవంత మౌతాయో, అదే రీతిలో సమాజాన్ని సంస్కరించాలన్న ధ్యానంతో కృషి చేసినప్పుడు యోగ్యత కలిగినవారు, సమర్థులు, సంస్కార వంతులు, ఆత్మనిష్ఠాగరిష్టులు అయిన యువకులు తయారై స్వావలంబనతో సమాజాన్ని నడిపిస్తారు.

ఏతదర్థం కుటుంబస్య పారంపర్య క్రమేమునే ।

అపేక్ష్యం భవతీ హైతత్పరివర్తన మప్యలమ్ ॥ 59

అందువలన కుటుంబము, తద్వారా సమాజ పరివర్తన కోసం క్రమశిక్షణతో కూడిన, సంస్కారపరంపరంతో కూడిన ప్రయత్నం అవసరం. ప్రగతి, పరివర్తన అనే నేత్రాలతో, సమదృష్టితో సాగినప్పుడే సంస్కారవంతమైన సమాజం ఏర్పడే అవకాశ ముంటుంది.

అస్మై నమ్రస్య మందస్య సౌహార్ద భరితస్య చ ।

విరోధ శోధనస్యాస్తి మహాత్వమిత మన్యతామ్ ॥ 60

ఈ మహాయత్నాన్ని ఒకేసారి ఆర్భాటంగా ఆరంభించి, వెంటనే ఫలితాన్ని ఆశించి, అది పొందలేకపోయిన స్థితిలో నిరుత్సాహం చెందడం పరిపాటి. ఇటువంటి యత్నాలు నెమ్మదిగా, ఓర్పుతో, నేర్పుతో స్నేహపూర్వకంగా నడుచుకుంటూ, విరోధులను, వారి చిత్తవృత్తులను అనుసరించి, వారు ఎన్ని అవాంతరాలు కల్పించినా, అవమానించినా వాటిని సహిస్తూ, ముందుకు సాగాలి. మొదట వ్యతిరేకించిన వ్యక్తులే, మన చిత్తశుద్ధిని, సంకల్పసిద్ధిని అర్థం చేసుకుని మనతో కలిసి నడిచే ప్రయత్నం చేస్తారు. అటువంటి నిస్వార్థ, నిజరూప ఉద్యమం చేపట్టగలగాలి.

(మిగిలినది 47వ పేజీలో...)

మౌనంగా, శ్రద్ధగా తమ పని తాము చేసుకుంటూపోయేవారు గొప్ప అవకాశాలు పొందుతారు

సుమతీ సూక్తం - 4

“జననీ జన్మభూమిశ్చ, స్వర్గాదపి గరీయసి” అన్న ఆర్యోక్తి మాతృమూర్తి, మాతృదేశం యొక్క ఔన్నత్యాన్ని, ప్రాశస్థ్యాన్ని తెలియజేస్తోంది. మనదేశంలో అనుభవించే స్వేచ్ఛ, స్వాతంత్ర్యాలు వేరొక దేశంలో లభించవు. మనం ఉన్న ఊరిలో లభించే ఆనందం, ఆత్మీయతలు విదేశంలో లభించవు. కన్నతల్లి, ఉన్న ఊరు ఇచ్చే ఆత్మసంతృప్తి వేటికి సమానం కావు. ఈ సత్యాన్నే గరుడ పురాణంలో ఇలా చెప్పబడింది.

**స్థానస్థితస్య మిత్రాయే తేతస్య రిపుతాంగతః ।
భానోః పద్మజలే ప్రీతిః స్థలోద్ధరణ శోషణః ॥**

పుట్టి పెరిగిన పరిసరాలలో మనకు కలిగే ఆత్మవిశ్వాసం, ధైర్యం, వేరే చోటకు వెళ్తే ఉండవు. భారతదేశంలో జన్మించిన మనకు లభించే స్వేచ్ఛావాయువులు, ఇతర దేశాలలో ఉండవు. అంతేగాక ఇక్కడ ప్రధాన పౌరునిగా పొందే స్వేచ్ఛ విదేశాలలో ద్వితీయ పౌరసత్వం (గ్రీన్ కార్డ్) కోసం వెంపర్లాడడం ఒక విధమైన బానిసత్వానికి నిదర్శనం. ఈ భావాన్నే బద్దైన కవి ఇలా వివరించాడు.

**కమలములు నీటబాసిన
కమలాస్తుని రశ్మిసోకి కమలినభంగిన్
తమ తమ నెలవులు దప్పిన
తమ మిత్రులు శత్రులగుట తథ్యము సుమతీ ॥**

పద్మాలు సరస్సులో నీరు ఇచ్చే ప్రాణంతో, సూర్యుని కిరణాల జీవంతో అందంగా రాణిస్తూ భాసిల్లుతాయి. ఈ సత్యాన్ని మరిచి, నీటి సాంగత్యాన్ని విడచిపెట్టి, ఒడ్డుకు చేరితే, అదే సూర్యరశ్మి వేడిమికి తట్టుకోలేక (నీటికి దూరమైన కారణంగా) మాడి పోతాయి. ఇది మాతృవాత్సల్యానికి దూరమైతే కలిగే ప్రమాదం. అందుకే అమ్మను, అయినవాళ్ళను, ఆత్మీయతను పంచే జన్మభూమికి దూరమైతే మనుగడ కష్టం అని తెలుసుకోవాలి.

**కారణము లేనినగవును
బేరణమును లేని లేమ పుణ్ణి స్థలిలో
పూరణము లేని బూరెయు
వీరణములు లేని పెండ్లి వృధారా సుమతీ ॥**

కారణము లేకుండా నవ్వారాదు. అకారణంగా నవ్వితే మైత్రి

చెడిపోయి అనేక అపార్థాలకు దారితీస్తుంది. లక్ష్మణుని నవ్వు, ద్రౌపది నవ్వు అనే కల్పిత గాధలు ఎన్నో సందేహాలకు, సమస్యలకు దారితీసిందని తెలుసు. నిండైన వస్త్రధారణ స్త్రీకి అవసరం. పండుగలలో, ప్రతాలలో, నోములలో స్త్రీలకు చీరతోబాటు రవిక (జాకెట్టు) తప్పనిసరిగా పెట్టాలి. అదే ఆడవారికి నిండుదనం, నిజమైన గౌరవం. పసుపు, కుంకుమలతోబాటు రవికెలగుడ్డ ఇవ్వడం స్త్రీలకు మంగళకరం. అలాగే “బూరె” అంటే బెల్లంతో పూరించబడిన మధుర పదార్థం. వివాహ శుభకార్యాలలో బూరెలు ఉండాలి. కొందరు ఆ బూరెలో నెయ్యిని జోడించి ఆస్వాదిస్తారు. అటువంటి “బూరె” లేకపోతే ఎన్ని పిండివంటలు చేసినా అసంపూర్ణమే అవుతుంది.

అలాగే మంగవాద్యాలు లేకుండా ఎటువంటి శుభకార్యాలు సంపూర్ణం కావు. కాబట్టి నిండుదనం, పరిపూర్ణతలకు అవసరమైన విషయాలను బద్దైన కవి అందంగా చర్చించాడు.

**కులకాంతల తోడ నెప్పుడు
గల హింపకు వట్టి తప్పు ఘటియింపకుమీ
కలకంఠి కంట కన్నీ
రొలికిన సిరియింటనొల్లదు సుమతీ ॥**

“యత్ర నార్యస్తు పూజ్యంతు రమంతే తత్రదేవతాః”

ఎక్కడ స్త్రీలు గౌరవించబడతారో, అక్కడ దేవతలు నివసిస్తారన్న ఆర్యోక్తిని బద్దైన కవి ఇలా మార్గదర్శనం చేస్తారు. భార్యభర్తల అనుబంధంలో చిన్న చిన్న అపార్థాలు, మనస్పర్థలు సహజం. అటువంటి స్థితిలో స్త్రీల మనస్సులను నొప్పించడం తగదు. లేనిపోని అపవాదులు, నిందలతో గృహిణుల మనస్సును కష్టపెట్టారాదు. గృహిణుల కంటనీరు ఉండకూడదు. దానివల్ల మనశ్శాంతి, కుటుంబ సౌఖ్యం లభించదు. తద్వారా ఇంట్లో సిరి సంపదలకు బదులు కష్టాలు, కన్నీళ్ళు చోటు చేసుకుంటాయి. మహిళలు ఆనందంగా ఉంటేనే మనశ్శాంతి, సామాజిక శ్రేయస్సు కలుగుతాయి.

**కొఱగాని కొడుకుపుట్టిన
గొఱగామియె కాదు తండ్రి గుణములు జెఱచున్
చెఱకు తుద వెన్నుపుట్టిన
చెఱకున దీపెల్ల చెఱచు సిద్ధము సుమతీ ॥**

కుటుంబ వ్యవస్థలో స్త్రీ కేంద్ర బిందువు

మంచి ప్రవర్తన లేని కొడుకు, తాను బాగుపడకపోయినా, ఇతరులకు ఎటువంటి ఉపకారము చేయకపోయినా, తండ్రికి కోపం తెప్పించి, తండ్రిని కఠినాత్మునిగా చేయడమే కాకుండా, తండ్రికి చెడ్డపేరు తెస్తాడు. చెఱుకుగడ చివరన కంకి మొలిస్తే, అది తియ్యగా ఉండకపోవడమేగాక, చెరుకు యొక్క తియ్యదనాన్ని కూడా పోగొడుతుంది. అదేవిధంగా పనికిమాలిన పుత్రుని వల్ల తండ్రికి, వంశానికి చెడ్డపేరు వస్తుంది. దుర్యోధనుని చెడు ప్రవర్తన వల్ల ధృతరాష్ట్రుడు మితిమీరిన పుత్రవాత్సల్యం కలిగిన అసమర్థుడైన తండ్రిగా అపకీర్తిని పొందాడు.

అందుకే అంటారు “ఋణాను బంధరూపేణ పశు, పత్ని-సుతాలయాః” అని. మంచి పుత్రుడు, భార్య, సంపద, పాడి మొదలైనవి లభించడం సుకృతం.

**గడనగల మగని జూచిన
నడుగులకును మడుగులిటుదు రతివలు తమలో
గడమడుగు మగని జూచిన
నడపీనుగు వచ్చెననుచు నగుదురు సుమతీ ||**

పురుషుడు గౌరవప్రదమైన ఉద్యోగం చేసి సంపాదిస్తున్నప్పుడే ఇంట, బయట గౌరవం ఉంటుంది. అతనికి సపర్యలు చేస్తూ,

**(ప్రజ్ఞోపనిషద్ - 45వ పేజీ తరువాయి...)
మోహాత్ యేన కరిష్యతి, నరాః ఏతద్ధి నిశ్చితామ్ |
స్నేహినః పరివారస్య తేఽహితం సాధయంత్యహమ్ || 61**

మోహంతో, వ్యామోహంతో నిండిన తరాన్ని వెంటనే మార్చి వేయాలనుకోవడం కష్టతరం. వారు మన లక్ష్యాన్ని, ఆశయాన్ని అర్థం చేసుకోలేక మూర్ఖంగా మన ప్రయత్నాన్ని విమర్శించడం, హేళన చేయడం చేస్తారు. స్నేహంగా, నిబ్బరంతో, ఓపికతో వారిని మన మార్గంలోకి తెచ్చుకోవడానికి సమయం ఎక్కువ పట్టినా, అది నిర్మాణాత్మక మార్పుకు నాంది పలుకుతుంది.

**సామాజికేషు బాహుళ్యాంకురీతీనాం విధిస్వప్లమ్ |
భవత్స్వేవ తద్దైకస్య కాలస్యరీతియో మునే || 62**

సమాజంలో పరిస్థితులు అన్నివేళలా ఒకే రీతిలో ఉండవు. క్షణక్షణం మారుతూ ఉంటాయి. ఆ మార్పులకనుగుణంగా మనుష్యుల స్వభావాలు మారతాయి. అట్టి స్థితిలో ఆ మార్పులను దృష్టిలో ఉంచుకుని మన ప్రయత్నం మారాలి. కాల, మాన పరిస్థితులను అంచనా వేసి, తదనుగుణంగా ప్రయత్నించినప్పుడే విజయం సాధ్యమౌతుంది.

మహారాజులా పరిగణిస్తారు. ఎటువంటి ఉద్యోగం లేకుండా, భార్య సంపాదనపై ఆధారపడుతూ, నిరుపయోగమైన జీవితాన్ని గడిపే భర్తను, అందరితోబాటు అతని భార్య కూడా ఈనడించు కుంటుంది. అతనిని జీవచ్ఛవంలా పరిగణిస్తుంది. కావున ‘ఉద్యోగం పురుష లక్షణమ్’ అన్న ఆర్యోక్తిని మరువరాదు.

**చింతింపకు గడచిన పని
కింతులు వలితురని నమ్మకెంతయు మదిలో
నంతః పురకాంతలతో
మంతనములు మానుమిదియె మతముర సుమతీ ||**

గత జలసేతుబంధనము తగదు. అంటే నీరు గట్టులు తెంచుకుని వెళ్ళిపోయాక కట్టను కట్టడం అవివేకం. అలాగే జరిగి పోయిన కాలం గురించి చింతించడం వృధా ప్రయాస. స్త్రీల మనస్సులను హృదయాంతరంగాన్ని తెలుసుకోవడం చాలా కష్టం. రాజకుటుంబ స్త్రీలతో ఏకాంతంగా ముచ్చటించడం ఎప్పటికైనా ప్రమాదమే. అందువల్ల అటువంటి ప్రమాదకర పనులకు దూరంగా ఉండమని బద్దెన ప్రబోధిస్తున్నాడు.

- సాధన నరసింహాచార్య

**అయోగ్యా అపరేకాలే హానిదాశ్చాపిసమ్మతాః |
జీర్ణతాయాం వరో మాన్యో నరోరుగ్గుః శ్లాఘ్యోభవేత్ || 63**

అయోగ్యమైనవి, అకాలమైనవి, హాని కలిగించే ఆహారం శరీరానికి ఏవిధంగా అజీర్ణతను, అనారోగ్యాన్ని కలిగిస్తాయో, అదే రీతిలో మారుతున్న మానవుల స్వభావం, సమాజాన్ని ప్రభావితం చేసి చెడుమార్గంలోకి నెట్టే ప్రయత్నం చేస్తుంది. ఇలాంటప్పుడే సంస్కారవంతులైన నేతలు ప్రయత్నించి, అశేష కృషి చెయ్యాలి.

**రీతినాం విషయేప్యేవం జీర్ణోద్ధార ఇవక్రమః |
సంశోధ్యాయా, అథ త్యాజ్యాస్త్రాజ్యాః సాహస పూర్వకమ్ || 64**

ఇటువంటి రీతులను సంస్కరించే జీర్ణోద్ధారణ కార్యాన్ని చేపట్టాలి. ఇది సాహసోపేతమైన యత్నం. ఇందులో సంశోధన, దుష్ప్రవృత్తిని తొలగించే దశలో తీవ్రమైన ప్రయత్నం చెయ్యాలి. తరతరాల నుండి వేళ్ళూనుకొనిపోయిన దురాచారాలను రూపు మాపాలంటే ఎంతో దీక్ష, ఓర్పు అవసరం. కందుకూరి వీరేశలింగం పంతులు, రాజా రామ్మోహనరావు, గురజాడ, వివేకా నందుని వంటి సంఘసంస్కర్తల బాటను మనం అనుసరించాలి.

- సాధన నరసింహాచార్య

కుటుంబాలు బాగుంటే సహజంగా సమాజం బాగుంటుంది

శాంతికుంజ్ లో నా అనుభవాలు

హరిద్వార్ లోని శాంతికుంజ్ ఆశ్రమంకు “సమాజసేవ ద్వారా వ్యక్తిత్వ వికాసం” అన్న ట్రైనింగ్ ప్రోగ్రామ్ కు తీసుకువెళ్తానని గాయత్రీ పరివార్ కు చెందిన శ్రీమతి లక్ష్మీభవనిగారు చెప్పినప్పుడు నేను ఆ హరిద్వార్ యాత్రను ఒక సాధారణమైన తీర్థయాత్రగా భావించాను. కానీ అక్కడకు వెళ్ళాక ఆ యాత్ర నా ఊహకు అందని అవ్యక్తీకరంగా, అసాధారణంగా ఉందని మాత్రం ఖచ్చితంగా చెప్పగలను.

శాంతికుంజ్ ఆశ్రమం హరిద్వార్ నుంచి 6 కి.మీ. దూరంలో ఉన్నది. స్టేషన్ నుంచి మమ్మల్నందరిని ఆశ్రమం వ్యాన్ వచ్చి తీసుకువెళ్ళింది. అక్కడ తోషన్ గారు, శివాజీగార్లు మమ్మల్ని ఎంతో ఆప్యాయంగా పలకరించి మాకందరికీ వసతి సౌకర్యాలు కల్పించారు.

శాంతికుంజ్ ఒక శాస్త్రీయ, ఆధ్యాత్మికతల మేలుకలయిక. మనం నిత్యం చేసే పూజలు, మనం చేసే కర్మలన్నింటికీ ఒక శాస్త్రీయ అర్థం నాకు అక్కడికి వెళ్ళాకే తెలిసింది.

ముందుగా అన్నింటికంటే నాకు అక్కడ నచ్చినది ప్రఖరప్రజ్ఞ, సజలశ్రద్ధ, అవి గారువు గారు, మాతాజీ గారి ప్రాకారాలు. నిజంగా అక్కడ కూర్చుంటే ఇక లేచి రావాలనిపించేది కాదు. పక్కనే ఉన్న యజ్ఞశాలలో ఉదయం 5 గంటల నుంచి 8 గంటల వరకు ప్రతినత్యం యజ్ఞాలు నిర్వహిస్తూ ఉంటారు. ఆ యజ్ఞం సమయంలో వారు చదివే మంత్రాల యొక్క శబ్ద తరంగాలు మనల్ని కనిపించని తీరాలకు తీసుకెళ్తాయి. యజ్ఞంలో నిత్యం కొన్ని వందల మంది పాల్గొన్నా కూడా ఒక సుశిక్షితుడైన సైనికులలో ఉండే క్రమశిక్షణ అక్కడ ప్రతి ఒక్కరు పాటిస్తారు.

గురువుగారు వెలిగించిన అఖండంగా వెలుగుతున్న జ్యోతి దర్శనం, హిమాలయ పర్వతాలను అలాగే నిజంగా అనుభూతి నిచ్చేలా ఉన్న ధ్యాన మందిర దర్శనం మరపురాని, మరిచిపోలేని అనుభూతులు.

ఇక్కడ గాయత్రీమాత గుడి ఉంది. ఆ గుడివద్దే సప్తఋషి మండపాలు, వాళ్ళ యొక్క పేర్లు రాసి అందరికీ సప్తఋషులను పరిచయం చేస్తాయి.

ఇక ఈ ఆశ్రమానికి నడిచేంత దూరంలో స్వచ్ఛమైన గంగ ఏడుపాయలుగా ప్రవహిస్తూ ఉంటుంది. తెల్లవారుఝామున గంగా స్నానానికి వెళ్ళినప్పుడు రెండు కొండల మధ్య నుంచి సూర్యుడు ఉదయించే దృశ్యం అద్భుతమైన దృశ్యం. సాయంత్రం గంగా హారతి మరో చక్కని అనుభూతి. ఇదంతా ఒక ఎత్తు అయితే బ్రహ్మవర్చస్ శోధనా సంస్థ ఒక ఎత్తు. ఆధ్యాత్మికతకు పుట్టినిల్లు శాంతికుంజ్ అయితే ఈ బ్రహ్మవర్చస్ సంస్థ ఆ ఆధ్యాత్మికతకు

వైజ్ఞానిక రూపము. ఇచ్చట యజ్ఞము, జపము, ధ్యానము మొదలైన సాధనల ద్వారా శారీరిక, మానసిక స్థాయి ఉన్నతినీ పొందడం ప్రయోగాత్మకంగా తెలుసుకోవచ్చు. సాధన ముందు మన రక్తపోటు హృదయ స్పందన ఇంకా మానసిక పరిస్థితి, సాధన తర్వాత మనయొక్క పరిస్థితులను ఇక్కడ చేసే పరిశోధనలు నిరూపిస్తాయి.

దేవ సంస్కృతి విశ్వవిద్యాలయం ఒక అనిర్వచనీయమైన అనుభూతి. ఒక వ్యక్తి యొక్క ఆలోచనా శక్తి వలన ఎంత సాధించవచ్చో ఈ విశ్వవిద్యాలయం చూస్తే అర్థమవుతుంది. మొత్తం 300 ఎకరాల్లో రూ.406 కోట్ల ప్రాజెక్ట్. ఇక్కడ ప్రతి ఒక్కరు ఏదో ఒక వృత్తివిద్య నేర్చుకుని వెళ్తారు. ఇక్కడ ఆడిటోరియం చాలా పెద్దది. ఇంకా గోశాలలు, గోబర్ గ్యాస్ యూనిట్లు, వస్త్రాలు నేయడం, హవన పొడి తయారీ యూనిట్లు సోలార్ పవర్ తయారీ యూనిట్లు ఇంకా ఇయుర్వేదిక్ మందులు తయారు చేయడం అన్నీ ఉన్నాయి. ఆశ్రమానికి, విశ్వ విద్యాలయానికి అవసరమయ్యే కరెంట్ 85% సోలార్ నుంచి తీసుకుంటారని తెలిసి ఆశ్చర్యపోయాను. ప్రతి ఒక్కరు ఇలా చేస్తే మన రాష్ట్రంలోను పవర్ కట్లు ఉండవు కదా అనిపించింది. ఎందుకంటే ఎంత తీసుకున్నా తరగని శక్తి సూర్యశక్తి.

మాకు అక్కడ 5 రోజులు వ్యక్తిత్వ వికాస శిక్షణ తరగతులు నిర్వహించారు. అక్కడ శిక్షణ పొందాక మనం పిల్లలకు నేర్పించాల్సిన చాలా విషయాలు తెలుసుకున్నాను. మన భారతీయ సంస్కృతి యొక్క గొప్పతనం, మానవీయ విలువలు నేర్పించి వారిని మంచి పౌరులుగా ఎలా తయారుచెయ్యాలని, ఇంకా కుటుంబాన్ని, తల్లిదండ్రులను గౌరవించి సమాజసేవ చేయడం ఎలా నేర్పించాలి అని నేనక్కడ నేర్చుకున్నాను, పాఠశాలలో చెయ్యవలసిన మార్పులు కూడా తెలుసుకున్నాను. ఇప్పటికే ఇక్కడ నా పాఠశాలలో కొన్ని మార్పులు చేపట్టడం జరిగింది. నేనే కాకుండా ప్రతి ఒక్క పాఠశాల ఇవన్నీ పిల్లలకు నేర్పించడం మన కర్తవ్యంగా నేను భావిస్తున్నాను. ఎందుకంటే నవ భారత నిర్మాతలు వారే కదా.

నిజం చెప్పాలంటే మనం ఎంత ఎదిగినా, ఎంత సంపాదించినా, చివరకు మనకు కావలసింది మానసిక ప్రశాంతతే. అటువంటి గొప్ప ప్రశాంతత నాకు శాంతికుంజ్ ఆశ్రమంలో లభించింది. కాబట్టి ఇంత మంచి అవకాశాన్ని నాకిచ్చిన శ్రీమతి లక్ష్మీభవని గారికి కృతజ్ఞతలు తెలుపుకుంటూ నా యొక్క జీవన గమనాన్ని నిర్దేశించిన గురువుగారికి నా హృదయ పూర్వక ప్రమాణాలతో.

- కోడూరు రాధికారెడ్డి
కరస్పాండెంట్, వశిష్ట విద్యా సంస్థలు
కోపూరు, నెల్లూరు జిల్లా

బాధలను మరచిపోవాలంటే ఏదో వ్యాపకం కావాలి